

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

ZAČETEK POLITIČNE ŠOLE

V torek dopoldne se je v domu železarjev na Teharjih začela letošnja politična šola, ki je organiziran komite občinske konference ZKS Celje. Šola je razdeljena na tri cikle predavanj (samoupravni, ekonomski, splošno izobraževalni), ki trajajo po štiri dni. Drugi cikel bo v januarju, tretji pa v februarju. V šoli je čez 40 slušateljev, predvsem neposrednih proizva-

jalcev, saj je v njej kar 39 delavcev, predvsem kvalificiranih. Po starosti jih je največ do 35 let, po starosti v ZK pa je največ tistih, ki so v ZK šele nekaj let. Slušatelji so iz različnih delovnih organizacij, največ pa jih je iz kovinsko - predelovalne industrije. Na začetku šole je vse udeležence najprej pozdravil sekretar komiteja občinske konference ZKS Celje Stane

Seričar, nato pa sta predavala Tone Zimšek in Peter Toš. Včeraj, v sredo, sta predavala Dagmar Suster in Mitja Svab, danes pa bosta slušateljem govorila Danica Jurkovič in Stefan Korošec. Novost politične šole je v tem, da je popoldanski program namenjen delu v skupinah. Na zaključku šole bodo prejeli slušatelji posebne diplome.

VEČ DELA

Titova sklepna beseda na 3. konferenci ZKJ, na kateri so govorili o borbi za socialistično usmerjenost mlade generacije, je pozvala predvsem ZK k ustvarjanju novega, delovnega odnosa do mladine, vse družbene sile pa spodbudila k organiziranemu idejnemu vplivu na mlade. Zato, da bomo imeli socialistično usmerjeno mladino.

Titova razprava in vsebina celotne konference pa je bila najbolj namenjena mladim kot izraz spoznanja, da so mladi današnji in jutrišnji borci revolucije, te revolucije, ki se ji reče graditev samoupravljanja in socialističnih družbenih odnosov, in kot realno sprejeto dejstvo, da lahko mladi sami, bolje organizirani in povezani, največ prispevajo za njihovo dejavno udeležbo v družbenem življenju.

Kaj je to, isto dvoje, o čemer največ govorimo — socialistična usmerjenost mlade generacije in njena večja družbena samoupravna aktivnost? Gre v resnici za en sam cilj — da v vsakem delovnem okolju (delovni organizaciji, šoli, v krajevni skupnosti) čutimo neposredno prisotnost mladih, njihovo pripravljenost za delo, njihovo socialistično angažiranost.

Res je, da ni fraza, če rečemo, da je večina naših mladih ljudi socialistično usmerjena. Da sprejema samoupravni socializem, naše družbene odnose z vsemi slabostmi in odkloni, kot najboljše zagotovilo za boljše življenje, delo in človekovo svobodo. Toda noben družbeni cilj in nobene zamisli se ne uresničujejo same po sebi. Prav zaradi tega ni dovolj, če samovščeno ugotovimo, kako je mlada generacija socialistično usmerjena. Raje se vprašajmo, analizirajmo in ugotovimo, koliko je mladina aktivna, kako so mladi organizirani, kaj želi-

mo se, na primer, ali dobro delajo občinska vodstva Zveze mladine v občinah celjskega območja. Bolje — ali kako delajo. Zanimiva bi bila analiza o tem, kolikokrat so o samoupravni dejavnosti in politični organiziranosti mladih razpravljali samoupravni organi v posameznih delovnih organizacijah. Dalje — kaj je bilo storjenega za boljše delo mladinskih aktivov na poklicnih šolah na celjskem območju, še posebej glede na to, da se v teh šolah vzgaja svet delavskega razreda. Kakšna je politična aktivnost mladih na celjski in velenjski gimnaziji, ki dajeta vsako leto na univerzo večje število bodočih intelektualcev? In še je teh vprašanj, ki predvsem spodbujajo odgovore na to, ali imamo v posameznih sredinah dovolj izostren družbeni odnos do mladih.

Ali pa prepustiti mladini, naj si sama išče oblike in možnosti samoorganiziranja. Zal je preveč razširjeno prav takšno razmišljanje o položaju in aktivnosti mladine. Lažje je seveda pavšalno in ostro kritično ocenjevati pojave neprimerne ali družbeno nekoristnega ravnanja med mladino, kot pa z vzgledom, dejanjem in neposrednim soočenjem prodreti v svet, ki je poln nad, energije in želja, a še neizoblikovan in prepoln razdrobljenih interesov. In morda celo prelahkih misli. Zato bi morali v pokonferenčnem času, in vselej, nameniti mladim več razprav. V pedagoških kolektivih, na sejah delavskih svetov, na partijskih sestankih in konferencah, vsepovsod tam, kjer nikomur ne sme biti vseeno, ali so mladi delavni ali niso, ali so prisotni ali niso — ali kako je s to njihovo prisotnostjo.

Toda ZK mora s svojimi člani zagotoviti, da bo v različnih interesnih možnostih aktivnosti mladih jasno začrtana težnja — da bo vsako delo pomenilo pot k oblikovanju vse večjega dela mladih.

To je troje Polakovih deklet iz Založ v Savinjski dolini. Obrazi so zvedavi, predvsem pa vprašujoči. Sprašujejo o tem, kdaj bo v njihovi družini, ki šteje šest otrok, najmanjši je star mesec dni, najstarejši pa sedem let, toliko toplo, da se bodo ogreli njihovi premrzli prstki. Kajti dom je mrzel in oblekic je premalo. Reportažo o otrocih iz Založ v Savinjski dolini berite v naslednji številki.

**STOP - pop moda
shop**

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

V ponedeljek smo imeli v uredništvu zelo zanimivo srečanje — okroglo mizo z delavci iz več delovnih organizacij na celjskem območju. Debata je trajala več kot štiri ure — največ o samoupravljanju, obveščanju, odnosih, o delavčevem položaju, o pismu predsednika Tita, skratka o vsem, kar je v tem času najaktualnejše. Zapis okrogle mize z delavci bomo objavili v prihodnji številki NT. V četrtek, 21. decembra, pa pripravljamo skupaj z medobčinskim svetom ZKS Celje še en klepet za našo mizo v uredništvu, in sicer s sekretarji komitejev ZK s celjskega območja. Tema — Naša konkretna praksa in sedanji trenutek ZK.

V nedeljo se bomo srečali s Sempetrčani na javni radijski oddaji — ob 10.30 uri, kot navadno in s prijetnim programom.

V današnjem NT pa vas vabimo, da preberete, kako se pripravljajo na integracijo s Toprom v Elegantu, o akciji celjske davčne uprave, o šoli v Črešnjicah... in dosti sreče pri izpolnjevanju nagradne križanke.

VAS UREDNIK

Pred integracijo TOPRA in ELEGANTA

ZA TRDNO PERSPEKTIVO!

Vse kaže, da bomo v Celju po nedavni uspešni integraciji EMA s kranjsko ISKRO kmalu priče še novi in dolgo napovedani ter pričakovani integraciji. Po obsežnih in temeljnih pripravah sta pred združitvijo tudi dva kolektiva tekstilne stroke TOPER in ELEGANT.

Nemalokdaj smo v preteklosti izrekli prenekatero kritično besedo na vse prepočasno povezovanje v celjski industriji. Kritično smo ocenjevali tudi prizadevanja v Topru ter Elegantu, saj se je o možnostih te integracije že dolgo govorilo. Z zadovoljstvom pa lahko ugotavljamo, da kolektiva med tem časom nista držala križem rok. Študirali so programe, obseg in strukturo proizvodnje ter iskali stične točke. Prenekateri problem in težavo je bilo potrebno odstraniti, preden so bili podani pogoji, da se kolektiva odločita za združitev.

Da, marsikaj je bilo treba premagati. Ne nazadnje velja opozoriti, da sta omenjena kolektiva nekoč, pred leti, že delala pod eno streho. Kasneje sta se ločila, razlogov za to je bilo pač precej. Krenila sta vsak po svoji poti in danes moramo ugotoviti, da sta oba dosegla pomembni stopnji v svojem razvoju. Tako Toper kot Elegant sta imela v minulem obdobju različne faze v svojem razvoju. Oba sta uspešno premagovala vse težave in danes kolektiva trdno stojita. To pa je za načrtovanje nadaljnje skupne poti brez dvoma pomembna trdna osnova. Gre torej za predvideno integracijo dveh partnerjev, ki jih poleg mnogih skupnih stičnih točk v sedanjem času karakterizira tudi uspešnost v poslovanju in razvoju, kar zagotavlja nedvomno dovolj močno izhodišče za oblikovanje razvoja v bodoče.

Nekaj nad dvesto članski kolektiv Eleganta bo v letošnjem letu ustvaril oca 200 milijonov starih dinarjev skladov. Na slehernega zaposlenega delavca torej skoraj milijon. To pa je uspeh, ki bi bil v ponos tudi večjim kolektivom, ki imajo za sabo daljšo tradicijo, kot kolektiv Eleganta. S svojimi specializiranimi obrati: konfekcijo, kemično čistilnico in salonom po meri, si je kolektiv Eleganta ustvaril renome, ki je prav gotovo pomemben »kapital«.

Studije, ki so jih pripravili, so pokazale, da bo v bodoče v okviru združenega podjetja možno doseči še več. Tako, kot se v Elegantu delavci zavedajo pomena skupnega napredovanja v okviru enotnega podjetja, pa se zavedajo tudi tega, da njihovih specializiranih obratov ne bo mogoče opustiti, temveč bodo tudi v bodoče v okviru združenega podjetja morali imeti svoje odrejeno mesto. To zahtevajo predvsem potrebe našega mesta, v določenem smislu pa tudi njegove okolice. Spričo pomena predvidene integracije (le-ta naj bi prav-

zaprav predstavljala le bazo za še širše povezovanje tekstilne industrije tako znotraj celjske občine kot tudi eventualno zunaj nje), pa so v Elegantu že pristopili k široko zastavljeni akciji. Delavci vseh obratov so v podrobnosti seznanjeni s prednostmi in koristmi predvidene integracije, poznajo pa tudi možnosti bodočega skupnega razvoja. V minulih dneh se bo zvrstila še vrsta sestankov, vključno z zborom delovnih ljudi celotnega kolektiva, kjer bodo še enkrat preanalizirali vse koristi predvidene integracije. Delavski svet podjetja je datum referendumu že razpisal; v Elegantu bodo delavci glasovali 21. decembra. Kolektiv nedvomno stoji pred odločitvijo za svoj bodoči razvoj in kar je pomembno pri tem delavci se tega zavedajo. Da pa bi zvedeli, kaj sodijo posamezniki, smo med delavci opravili majhno anketo. Vsem smo postavili enako vprašanje. Povprašali smo jih o tem, kaj sodijo o predvideni integraciji, kaj jim bo prinesla koristnega in kako se bodo o njej odločali. Takole so nam povedali:

JOZICA KRANJC, krojačica iz obrata konfekcije in članica delavskega sveta: »V sloji je moč! Osebnostem sem za integracijo s Toprom zelo zainteresirana, saj se obema kolektivoma s tem omogoča in obeta v bodoče še boljši in hitrejši razvoj. Skupno bomo

nastopali na tržišču, združili sposobne kadre, več pa bo tudi možnosti za nadaljnje strokovno usposabljanje delavcev. Prepričana sem, da se bo marsikaj spremenilo tudi pri pogojih dela, saj bomo skupaj hitreje lahko uresničili načrte bodočih skupnih naložb.«

VLADO BRDNIK, vajenec, predsednik mladinskega akcija: »Mladi v Elegantu predvideno integracijo v celoti podpiramo. Na posebnem sestanku, ki smo ga imeli, smo se pogovorili o vseh predvidenih prednostih in prepričan sem, da bodo mladi vsi glasovali za združitev s Toprom. S skupnimi naložbami bomo lahko hitreje uresničevali skupne programe, še zlasti pa bo to pomembno pri nadaljnjem osvajanju tržišč. Z združenimi napori bomo prav gotovo hitreje napredovali.«

POLDE TRZAN, visokokvalificirani krojač in član izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata: »Mislim, da je predvidena integracija zelo pametna stvar. Združeni bomo lažje uresničevali investicijske načrte, kvalitetnejše pa bomo nastopali tudi na tržišču. Osebnostem pa menim, da bo tudi za nadaljnji razvoj združenega podjetja koristno, če se bodo ustrezno razvijali sedanji specializirani obrati Eleganta. Tu mislim predvsem na salon po meri, saj so tovrstne potrebe zelo

velike. Kot TOZD bomo še nadalje imeli možnosti ustreznega ukrepanja in odločanja, preko skupnih služb pa

bomo urejali vse skupne probleme. V celoti podpiram integracijo in mislim, da bo referendum uspel.«

MARIJA BUDISA, kvalificirana šivilja iz obrata v Sentjurju: »S predvideno integracijo se odpirajo mnoge možnosti, zato je moje mišljenje o njej pozitivno. Mi imamo svoj petletni razvojni program. Gotovo ga misajo tudi v Topru. Mar ga skupno ob ustreznih organizaciji dela ter sodobni tehnologiji ne bomo hitreje uresničevali? Mislim, da se bodo povečale tudi možnosti nadaljnega zaposlovanja, kar je za šentjurski obrat glede na Kozjansko še posebnega pomena. Skratka,

združitev bo pomembna stvar, ker pa so delavci o vseh prednostih že dobro seznanjeni, sem prepričana, da bo referendum uspel.«

ALBINA VRHOVSEK, krojačica v obratu Sentjur: »Mislim, da bo taka integracija dobra in pametna stvar. S hitrejšim razvojem združenega podjetja bomo lahko organizirali velikoserijsko proizvodnjo tudi v težki konfekciji ter bomo ob tem lahko

sprejemali tudi večja naročila, predvsem v kooperaciji. S skupnimi službami ter enotnim nastopanjem na tr-

žišču se nam prav gotovo odpirajo še večje možnosti, čeprav tudi dosedanji naši uspehi niso ravno majhni. Integracijo v celoti podpiram.«

MARIJA BREVEC, krojačica in predsednica sindikata: »V zvezi s to integracijo smo že imeli sestanke. V začetku so bile mnoge nejasnosti, ki so begale ljudi. Potem smo to odpravili, ko je bilo delavcem v podrobnosti razloženo, kakšen bo naš bodoči položaj. Sedaj je situacija v kolektivu povsem drugačna, vsi čisto drugače gledajo na to stvar. S tem bo omogočena večja proizvodnja, vpeljali bomo tehnične izboljšave, kar vse bo omogočalo konku-

renčno nastopanje na tržišču. Ob upoštevanju interesov obeh partnerjev nam je skupni bodoči uspešen razvoj zagotovljen. Kar pa se specializiranih obratov tiče, sem tudi jaz mnenja, da bodo morali ostati. Prepričana sem, da bo referendum uspel.«

ROMANA HERCOG, kemijski tehnik iz čistilnice: »Delavci v našem podjetju smo o tem že seznanjeni. Predvidena integracija je vsekakor

pametna stvar in upam, da bo referendum uspel. Mnogo je stvari, ki jih bomo v bodoče lahko skupno še učinkoviteje reševali, kot smo jih doslej vsak zase. Zelo pomembno se mi zdi predvsem to, da bo prav gotovo več možnosti za izobraževanje, na skupen razvoj pa bodo seveda vplivale tudi nadaljnje naložbe. Novi prostori za sodobno proizvodnjo bodo nad vse potrebni.«

Tako torej mislijo nekateri delavci iz Eleganta. Vsi so izrazili svojo prepričanost o koristnosti predvidene integracije, vsi upajo, da bo do nje tudi prišlo. In če sklenemo to naše razmišljanje s tem, da se ravno v takih in podobnih odločitvah na koncu koncev kažejo tudi pripravljenosti do uresničevanja nalog, ki nam jih nalaga Ti-

tovo pismo, potem lahko mirno zapišemo, da so ga delavci v Elegantu pravilno razumeli in da ga bodo tako tudi uresničili. Podobno pa je verjetno tudi razpoloženje v Topru. O tem pa prihodnjic.

BERNI STRMCNIK

Občinsko javno pravobranilstvo Celje

razpisuje prosto delovno mesto

pisarniškega delavca

Pogoji: poleg splošnih po zakonu, še srednja nepopolna izobrazba. Zaželeno znanje strojepisja. Preizkusna doba 2 meseca. Razpis velja 15 dni po objavi.»

DARILO, ki je več kot DARILO

DAFNI BON

VELEBLAGOVNICA

V CELJU

Integracije

SMO PRIPRAVLJENI?

Vse več znamenj kaže, da v občinah celjskega območja prodira spoznanje o najmočnejši integracijskih procesov v združenem delu. Čedalje konkretnije podoba in vrednost olajšuje odločitve v podjetjih in delovnih organizacijah — združevanje sredstev, kadrov, skupnih služb in iskanje novih razvojnih perspektiv je mogoče ob močni in neokrnjeni samostojnosti temeljnih organizacij združenega dela. Ob možnih različnih predlogih integracij najpogosteje postavljajo v ospredje poleg ustavnih sprememb zakonitosti sodobnega gospodarskega povezovanja, zahtevo po prestrukturiranju gospodarstva, po hitrejšem napredku starih industrijskih sredstev in po zmanjševanju vpliva ozkih, nesamoupravnih in ne dovolj premišljenih interesov posameznih delovnih organizacij. Se posebej, če te iz čisto prestižnih razlogov nočejo stopiti v integracijske dogovore.

V zadnjem času pa postaja moderno vprašanje — ali smo resnično pripravljene ne samo na resne politične razgovore o integracijah, temveč tudi na to, da nekaj storimo. Pod besedo storiti mislimo na primer, na izdelavo predlogov elaboratov, variantnih rešitev poslovno-tehničnega povezovanja in integracijskega povezovanja, na konkretne ukrepe samoupravnih organov, poslovnih odborov, komisij za integracije itd. In tu je, kot kažejo nekateri zadnji primeri, premalo izrazita — pripravljene, odgovornost, da se premišljeni in koristni predlogi dobro pretehtajo, dopolnijo in — odločijo.

Saj najbrž vemo, da integracije niso muha tega časa ali politike, temveč je sodobno gospodarstvo že danes, posebej pa na to opozarja per-

spektiva, tako med seboj prepletene, soodvisno in povezane, da je potrebno napraviti samo korak...

V celjski občini je bilo v zadnjem času uresničenih nekaj zanimivih pobud. Aero in Cetus, Opekarne (ki izkazujejo prav izvrstne rezultate), Iskra in Emu, pred finalom pa je integracija med Toprom in Elegantom. Krivični bi potemtakem bili, če bi rekli, da na področju integracij v celjski občini ni bilo ničesar doseženega. Res pa je, da so možnosti še mnogo večje in da prav o teh že nekaj mesecev v delovnih organizacijah, pa tudi v vodstvu celjske občinske skupščine in političnih organizacij, intenzivno razpravljajo.

Pisali smo že o predlogu za integracijo med tehnično trgovino in delom kovinsko predelovalne industrije. Razmišlja se o povezovanju drugega dela trgovine s tekstilno industrijo in irujotdiap,SP strijo, pa tudi o kompleksu živilske industrije obstoje določene možnosti za sodelovanje in integracijske procese. Končnih odločitev še ni, čeprav je bilo v začetku mišljenje, da bo najbližja integracija med tehnično trgovino in delom kovinsko predelovalne industrije.

Razgovori še trajajo. Škoda bi bilo, če ne bi odgovorni in domišljeni sedaj znanih predlogov zavestno iskali oblike najboljšega povezovanja, ki bi omogočila tako tehnični trgovini kot kovinsko predelovalni industriji hitrejši razvoj. Ne samo v celjski občini, ampak tudi na celotnem območju.

V sedanjih »integracijskih« razgovorih je opazna preskromna ofenziva iz industrije. Doslej je predvsem trgovina ponujala predloge in možnosti, iz industrije pa je bilo takih spodbud še premalo.

Tudi ta podatek opozarja, da so ponekod še preveč ujeti v

sedanjo razdvojenost, ki je slabila vitalnost, moč in razvojne silnice celjskega gospodarstva.

Prednovoletni čas že s prstom kaže na nase bilanco opravljenega dela. Še pred končnimi odločitvami o posameznih integracijskih predlogih pa bodo morali marsikje sprevideti, da brez kritične analize dosedanjih razmišljanj, uresničitve stališ in stopnje pripravljenosti najbrž ne bo šlo. In da v tem primeru tudi »bilanca« ne bo ugodna. Zato je najvse prav, da se pravočasno vprašamo — ali smo resnično dovolj pripravljene, da nekaj spremenimo, da izpeljemo mnogo koristne pobude za različne oblike integracijskih procesov.

J. V.

ŠEMPETER V SAV. DOLINI

Javna radijska oddaja

Ob sodelovanju v občinskem sindikalnim svetom Zalec prirejata RADIO CELJE in NOVI TEDNIK v nedeljo, 17. decembra 1972 ob 10.30 v Šempetru v Savinjski dolini JAVNO RADIJSKO ODDAJO, ki je posvečena zaključku delavsko sindikalnih športnih iger. Vstopnine NI! Sodelovali bodo: narodno zabavni ansambel BORISA TERGLAVA z vokalnim kvartetom VASOVALCI, MOSKI PEVSKI ZBOR IZ TABORA, HARMONIKASKI ORKESTER ZAVODA ZA GLASBENO VZGOJO »RISTO SAVIN« IZ ZALCA TER ZABAVNI ORKESTER »ZABE« IZ CELJA.

Javna radijska oddaja je pod pokroviteljstvom STROJNO INDUSTRIJSKEGA PODJETJA »SIP« ŠEMPETER, ki je znan daleč preko meja naše domovine po svojih kvalitetnih kmetijskih strojih.

Prebivalce Šempetra, okoliških krajev in od drugod vabimo, da nam se pridružijo. Na svidenje v Hmeljarskem domu v ŠEMPETRU!

BOLJE V GOSPODARSTVU

V torek zvečer se je sestala komite občinske konference ZKS Celje in ocenil gospodarska gibanja v celjski občini v prvih devetih mesecih tega leta. Uvodni razpravi sta podala inž. Dušan Burnik in Slavko Verdel. Na seji komiteja je bila izražena zahteva po še večji mobilizaciji strokovnih in samoupravnih organov za najboljše ekonomske rezultate, za akcijsko enotnost in dosledno odgovornost, člani komiteja in vodilni delavci iz gospodarstva pa so odločno podprli stabilizacijske ukrepe.

Se v začetku decembra so imele blokirane žiro račune Emu, Železarna, Klima, Zična, izgubo v poslovanju po devetih mesecih tega leta pa izkazujejo le Cinkarna in Apima nepokrito izgubo podjetje Slovenijamerkur in je že pričel teči postopek za prisilno poravnavo. Toda zapisati je treba, da je Emu že deblokiran, enako se bo v teh dneh zgodilo še z drugimi delovnimi organizacijami, tako da je sedanje bilančno stanje celjskega gospodarstva sorazmerno spodbudno.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ VLADO ČREŠNIK, DIREKTOR STANOVANJSKEGA PODJETJA V CELJU

Po dolgem odlašanju sem se odločil, da s pomočjo te rubrike razrešim konkreten primer, ki me tare že takole okoli trideset let. Na tej strani se naj bi pojavljali tudi s svojimi vprašanji občani, zato sodim, da se lahko kot občan in predsednik hišnega sveta oglašim še jaz.

Zakaj gre, ste verjetno že uganili. Spomladi sem se namreč oglašil pri vas ter vas obvestil, da streha na bloku, v katerem sem predsednik hišnega sveta, na večih mestih hudo pušča. Ob ljublili ste takojšnjo intervencijo. Ker se po dveh mesecih ni oglašil nihče, sem vas ponovno opozoril na problem, kajti na fasadi hiše se dela škoda in nič ne bom presenečen, če bo ob prvi večji zmrzali, del fasade preprosto odpadel. Zopet ste obljubili potrebno intervencijo in res prišel je krov, ki je zlezal na streho in ugotovil, da je več salonitnih plošč počenih in da jih bo treba zamenjati. Minil je mesec, minila sta dva, polomije-

nih salonitk pa ni prišel nihče zamenjati. Ko sem vas o tem ponovno, pred približno enim mesecem, obvestil, ste mi rekli, da naj bi bilo delo opravljeno. Vsaj tako so vas menda obvestili vaši sodelavci. Zal ni tako! No, tudi od takrat je že minil mesec, streha pa na žalost še vedno pušča. Da se stanovalci hiše nad takim postopanjem zgražajo, ni potrebno še posebej razlagati, zato dovolite nekaj vprašanj: zanima me, če tudi v primeru ostalih hišnih svetov tako hitro ukrepite ali je to samo primer pri nas? Nadalje me zanima, kako sicer razvijate odnose do hišnih svetov in stanovalcev in ne na koncu me zanima, če lahko upamo, da bo naša streha popravljena še pred zimo. Kajti v nasprotnem jo bomo menda morali res popraviti kar sami. Tudi ostala vzdrževalna dela bi bila potrebno opraviti. Tako določa program, a so izostala? Zakaj? Berni Strmčnik, predsednik HS, Ob železnici 5

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

TOVARIŠICA ZDENKA STOPAR, NOVINARKA NOVEGA TEDNIKA

Na vaše vprašanje, ki ste ga naslovlili name v št. 46 vašega lista, vam odgovarjam šele danes in se oprostam za zamudo.

Lesno industrijsko podjetje Slovenske Konjice je samoupravljanje v svojih temeljnih organizacijah združenega dela (mi smo jih doslej imenovali in jih še imenujemo lesno industrijski obrati — LIO) začel uvajati že leta 1957, sedanji obseg pravic in dolžnosti pa imajo te naše TOZD že od leta 1967 dalje. Naši obratni delavski sveti so samostojni samoupravni organi, ki samostojno razpolagajo z vsemi v obratu ustvarjenimi sredstvi, vsak obrat ima samostojne obračune, zato pa ima tudi na razpolago vse za pravilno samostojno odločanje potrebne podatke.

Zato nam niso presenetljivi ustavni amandmaji, ki so le potrdili pravilnost samoupravne zgradbe našega kolektiva, kakršna je bila postavljena v našem podjetju že pred sprejetjem delavskih amandmajev.

Tudi Titovo pismo smo zato v kolektivno lahko

enotno pozdravili vsi, člani in nečlani ZK, saj je pismo potrdilo pravilnost naše dosedanje samoupravne poti, na kateri bomo ob tem pismu lažje in še odločneje vztrajali. Občinska konferenca ZK, zlasti pa občinski komite sta bi-

Vprašanje sekretarju OZK LIP Otu Martinjaku je bilo takole (v povzetku): kako so v podjetju sprejeli Titovo pismo, kateri deli pisma so najbolj izpostavljeni in kakšne konkretne ukrepe so sprejeli v podjetju, kako jim v njihovih prizadevanjih pomaga občinska organizacija Zveze komunistov.

la že pred objavo Titovega pisma aktivna v ugotavljanju vseh družbenih anomalij in dosledno v opozarjanju osnovnih organizacij na ugotovljene nepravilnosti. Takšna aktivnost občinske organizacije pa je bila in je še naša osnovna organizacija v najboljšo oporo in največjo pomoč pri njenem delu.

Oto Martinjak, LIP Konjice

STANARINE ZA 70 ODSOTKOV VEČJE

Konec prejšnjega tedna je bilo v Velenju posvetovanje skupnosti slovenskih občin. V osrednji točki dnevnega reda je bila stanovanjska problematika: izhodišče za organiziranje samoupravnih stanovanjskih skupnosti, izhodišče za republiški družbeni dogovor o programiranju in financiranju stanovanjske graditve ter politike stanarin v prihodnjem letu.

Prevladovalo je stališče, da naj bi z ustanavljanjem stanovanjskih skupnosti v občinah začeli takoj, glavni vpliv na oblikovanje stanovanjske politike pa naj dobijo delavci, najemniki, upokojenci in etažni lastniki stanovanj.

Ni naključje, da je težišče razprave veljalo strokovnim stanarinarom. Kakšne bodo v končni obliki, bodo rešile občine do konca prve polovice prihodnjega leta. Zato pa se s prvim januarjem 1973. leta uvedejo akontacije na nove stanarine pa tudi družbena pomoč družinam z nizkimi osebnimi dohodki.

Po sklepu velenjskega sveta bodo znašale akontacije na novo stanarino v višini 70 odstotkov dosedanje, kar hkrati pomeni, da se bodo stanarine z novim letom povečale za 70 odstotkov. Le za stanovanja, ki so ocenjena s 140 točkami in več, bo znašala akontacija 90 odstotkov.

Športni delavci govorijo

MNOŽIČNOST JE!

Z anketo športni delavci govorijo smo nadaljevali v Soštanju. Tam smo poiskali tri športne delavce, ki so še aktivni v društvi Partizan ali klubu. Tudi njim smo postavili enako vprašanje — kako gledajo na množičnost in kvaliteto športa na širšem celjskem območju in kdo naj bi bil športnik oziroma športnica leta

Matjaž Natek (Soštanj), trener in igralce košarkarjev Soštanja: Smatram, da se množičnost v telesni kulturi organizirano kaže v bazi, to pa je v šolskih športnih društvih, ker zajema vsakega mla-

dega človeka. Čeprav je množičnost zagotovljena, menim, da do kvalitete ne more tako dolgo priti, dokler ne bo spremenjen status voditeljem in trenerjem na tem področju. Za športnico leta predlagam Natašo Urbančič, za športnika pa Mira Kocuvana.

Rudi Bajc (Soštanj), predsednik Partizana Soštanj:

Problem množičnosti v telesni kulturi ne vidim. Ne moremo pa si dovoliti razpisa o splošni vadbi (govorimo za Soštanj), ker ni kadrov, ki bi to mladino vodila. Bistvenega premika v kvaliteti nisimo napravili, razen nekaterih izjem.

Rešitev pa vidim v kadrih. Za športnico leta predlagam Natašo Urbančič, za športnika pa Romana Leška.

Mirko Požun (Soštanj): Množičnost v telesni kulturi vidim trenutno v šolskih športnih društvih, ker vključuje vse mlade ljudi, in jim daje osnove v vseh športnih panogah. S takim načinom dela bi morala biti kvaliteta večja, vendar so klubi premalo zainteresirani za kvaliteto napredovanje teh mladih nadarjenih športnikov. Za športnico leta predlagam Mirko Kocuvana, za športnico pa Natašo Urbančič.

Tekst in foto: T. Tavčar

NEMŠKI GOSTJE V CELJU

V okviru enotedenskega bivanja v Jugoslaviji, so poslanci parlamenta Nemške demokratične republike, minul teden obiskali tudi Celje. Njihov obisk v mestu ob Savinji je veljal predvsem kolektivno Cinkarne, kjer ravno v teh dneh teče zaključna dela pri zgraditvi tovarne titanovega dioksida. Kot je znano, sodeluje pri izgradnji tega velikega in modernega objekta, ki sodi trenutno med največje investicije v Sloveniji, tudi Nemška demokratična republika.

Izrekel tudi predsednik delavskega sveta Cinkarne, ki je še zlasti poudaril, da jih veseli njihov obisk, ob katerem so lahko videli, kako si kolektiv prizadeva, da bi pravočasno opravil odgovorno nalogo, ki jo je ob podpisu pogodbe prevzel. Podrobnosti v zvezi s potekom gradnje je nemškimi gostom obrazložil direktor Cinkarne Klingner, ki je kasneje tudi odgovarjal na številna vprašanja, ki so jih postavljali gostje.

V imenu delegacije se je za pozornost zahvalil njen vodja, ERICH MUCKENBERGER, član predsedstva skupščine in član politbiroja enotne socialistične stranke Nemške demokratične republike. V svojem govoru je zlasti poudaril pomen sodelovanja dveh socialističnih dežel ter vlogi, ki jo imajo take skupne naložbe pri zbljevanju narodov. Zavzel se je za to, da se sodelovanje v bodoče še poglobi, kar bo nedvomno v korist

skupnosti obeh držav. Z gosti je bil izredni in opolnomočeni ambasador NDR v Jugoslaviji KAR KORMES, z jugoslovanske strani pa sta bila z delegacije še NENAD RADOVANOVIĆ in EDO BRAJNIK.

Po obisku v Celju so gostje odšli v Velenje, kjer so si najprej ogledali Tovarno gospodinjstva opreme Gorenje Velenje, nato pa so imeli skupno kosilo, ki ga je v veliko čast pripravil predsednik skupščine občine Velenje, Nestil Zgank.

PODPIS K SLIKI

Parlamentarci iz Nemške demokratične republike med sprejemom v sindikatski dvorani v Cinkarni. Stoji Erich Mückenberger, vodja nemške delegacije, poleg njega je direktor Cinkarne Klingner, desno pa predsednik skupščine občine Celje, ing. Dušan Burnik.

BERNI STRCNIK

Laško

TEŽAVE S KADRI

Po laški občini v tem času razpravljajo o predlogu družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike v delovnih organizacijah in interesnih skupnostih. Še ta teden bo o predlogu razpravljala izvršilni odbor občinske konference SZDL, enaka naloga pa stoji tudi pred vodstvi ostalih političnih organizacij, kolektivni interesnih skupnosti, delovnimi organizacijami in občinsko upravo ter končno še občinsko skupščino.

Predlog družbenega dogovora sovpada v čas, ko v občini Laško vnovič ugotavljajo močan deficit v kadrovski politiki, ko se v nobeni delovni organizaciji, v nobeni od interesnih skupnosti, pa tudi v občinski upravi sami, ne morejo pohvaliti, da problemov s kadrovskimi vprašanji nimajo. Problem kadrov je postal še bolj pereč po tem, ko je moralo vso našo družbo močno strezniti pismo predsednika Tita in izvršnega biroka CK ZKJ. Zlasti kar zadeva vodilne, družbeno najbolj odgovorne ljudi, so tudi v laški občini marsikje bolj na pol kot v celoti uresničevali kriterije dobre kadrovske politike. Poročali smo o tem, kako je nedavna sprememba na odgovornem mestu v občinski upravi terjala kar močno angažiranost samega občinskega vrha, da bi spet ustrezni strokovnosti na ljubo ne spregledali družbeno-političnih kriterijev.

Predloženi osnutek družbenega dogovora o kadrovski politiki v svojem temeljnem tekstualnem delu terja od vseh podpisnikov, da vsaka delovna ali interesna organizacija temeljito domisli in pripravi program kadrovskih potreb za prihodnje. Če smo zapisali, da ni delovne organizacije, ki bi se lahko pohvalila z urejeno kadrovsko zasledbo, potem so še redkeje tiste, ki vedo, kakšne bodo njihove potrebe v prihodnje, kajti naša družba, naše delovne organizacije se vendar nenehno razvijajo. Ob razmerah, kakršne so sedaj v občini, je termin, da bi do konca leta 1977 vsi podpisniki imeli vsklajeno dejansko izobrazbo zaposlenih s predpisanimi sistemizacijami, kratak in predolg. Predolg zato, ker se ta zahteva vleče že leta in leta, pa bi kazalo enkrat vso zahtevano prerezati, kratak pa je rok zato, ker je naloga izredno odgovorna.

Ob tem se je treba zamisliti tudi nad dejstvom, ki ga odkrivajo podatki o številu dijakov, ki iz laške občine obiskujejo ali pa so že do-

končali srednje šole. Ni ravno majhna številka. Kaže, da je bila kadrovska politika v preteklosti precej šibka, če ugotovljamo, da so mnogi mladi ljudje, tudi takšni z najvišjo izobrazbo, morali iskati zaposlitev zunaj svojega kraja in precej je med njimi takšnih, ki so tudi zelo uspešni. Pred dobrim letom so študentje iz laške občine omenjali, da v nekaterih podjetjih lažje dobijo zaposlitev strokovnjaki, diplomanti iz drugih krajev, kot domačini. V podjetjih spet pravijo, da

ne potrebujejo strok, za kakršne se študentje odločajo. Ali je izključeno, da bi se odločali drugače, če bi podjetja po dobrih kadrovskih programih z mladino delala že takrat, ko je v srednjih šolah ali celo še v osemletki? Za prenekatere strokovno in intelektualno storitev morajo kolektivi in interesne skupnosti iskati nosilce drugod in ni izključeno, da se v sosednjih občinah in podjetjih srečuje prav z nekdanjimi občani laške občine.

J. KRASOVEC

Celje

DOBRA OCENA

Pretekli teden je bila v prostorih Pionirskega doma v Celju 6. redna seja skupščine Temeljne skupnosti otroškega varstva, na kateri so izvolili nove organe skupščine in pregledali ter ocenili štiriletno delo celjske skupnosti otroškega varstva. Ocena dela je bila zelo ugodna, saj si je skupnost zelo prizadevala tako za povečanje kapacitet v vzgojno-varstvenih zavodih kot tudi za reševanje drugih socialnih problemov otrok. Vključevala se je v delo drugih interesnih skupnosti in dejavnikov, ki skrbijo za razvoj mladega rodu, povezovala pa se je tudi z delovnimi kolektivi in krajevnimi skupnostmi. Rezultati štiriletnega dela se kažejo tudi v novih ter adaptiranih vrtcih, razširjenih šolskih kuhinjah, novih varstvenih oddelkih na osnovnih šolah in podobno.

V razpravi so opozorili na pomanjkljivo vzgojno-varstveno delo na vaseh. Zato so v vzgojno-varstvenem zavodu »Tončke Čečevce« predlagali, da bi bolj odročne kraje obiskovali »potojuči« vrtci. Vzgojiteljice bi enkrat ali dvakrat na teden prenesle del vzgojno-varstvenega programa tudi na te otroke.

Temeljna skupnost otroškega varstva si je za prihodnje leto zadala zelo obetajoč delovni program. Predvidevajo namreč, da bodo začeli graditi nov vzgojno-varstveni zavod za predšolske otroke na Otoku III, kjer bodo uredili tudi osrednjo kuhinjo. Pri osnovni šoli na Polulah naj bi že v letu 1973 odprli dva

oddelka za predšolsko varstvo, na četrti osnovni šoli pa bo začela spet delati šolska kuhinja. Tudi v krajevni skupnosti Store bodo prihodnje leto opravili vse potrebno za začetek gradnje nove vzgojno-varstvene ustanove za sto predšolskih otrok. To je le del pestrega programa skupnosti, za katerega pa bo potrebnih okoli 7 milijonov 700 tisoč dinarjev. Skupščina otroškega varstva bo predlagala občinski skupščini, da v prihodnjem letu določi enako stopnjo prispevka za otroško varstvo kot velja letos.

Na seji so izvolili novega predsednika skupnosti Staneta Bergleza iz Kovinotehne, za predsednico izvršnega odbora pa so imenovali dolgoletno družbeno-politično delavko Milo Stamejčičevo. Izrekli so tudi priznanje dosedanjima predsednikoma Ivanu Vebru in Slavi Vučajnkovi, ki imata res veliko zaslug za dosedanje uspešno delo skupščine otroškega varstva.

DOMINIKA POŠ

JAVNA TRIBUNA

Danes popoldne ob 16. uri bo v dvorani Pionirskega doma v Celju javna tribuna, ki jo organizira občinska konferenca SZDL Celje. Na tribuni o samoupravljanju, sodobnem družbenem, ekonomskem in tehnološkem razvoju ter o nekaterih aktualnih vprašanjih družbenega položaja žensko bo v uvodni razpravi sodelovala Vida Tomšičeva.

UTRDIRITI VRSTE

Kakor povsod po Sloveniji so spremembe v našem družbeno-političnem življenju, še zlasti po pismu predsednika Tita, odločno vplivale tudi na delo šmarnskih komunistov. V občini je bilo mnogo sestankov tako na ravni občinske konference ZK kot po posameznih aktivih. Na vseh sestankih so se šmarnski komunisti odločili, da bodo zavzeli do problemov, nakazanih v predsednikovem pismu in na 29. seji CK ZKS, svoja izhodišča in orientacijo, po kateri bodo v prihodnje razreševali občinsko problematiko.

Ugotovili so, da bo najprej treba razčistiti odnose v vrstah Zveze komunistov v občini in natanko preveriti, kdo spada tja in kdo ne. Iz vrst Zveze naj bi odšel vsak, ki nima do dela pravega in zavestnega odnosa, prav tako tudi tisti, ki menijo, da je dovolj, če delajo samo nekajkrat na leto. Svoje vloge se bodo poslej morali zavežati v večji meri tudi starejši člani ZK in pa nekateri borci glede na to, da so takorekoč oni tisti, ki jim bi morala

biti ZK največ in da spada jo že po svojem dolgoletnem delovanju med avantgardo.

Med mnoge naloge, ki so si jih zadali šmarnski komunisti, spada tudi ustanavljanje novih aktivov ZK po podjetjih in delovnih organizacijah in pospešeno delovanje stalnih aktivov in komisij pri občinski konferenci ZK. Semkaj prav gotovo spada tudi sprejemanje in usposabljanje novih članov ZK. Še v letošnjem letu bodo v občini sprejeli v ZK čez trideset novih članov.

Spremeniti bo treba tudi odnos do kadrovske politike. Najprej, so ugotovili šmarnski komunisti, se bo treba ustaviti pri strukturi kadrov v občini in se držati družbenega dogovora o izobrazovanju. Kadrovska problematika je v občini zelo pereča, zato ji bo v prihodnje treba posvetiti več pozornosti. Mnogočemu je krivo prav pomanjkanje kadrov in ne samo nerazvitost. Mladim bo treba dati več možnosti pri izobraževanju, enako pa velja tudi za člane ZK.

Več skrbi bodo morali šmarnski komunisti posvetiti informiranju občanov in delavcev kot pogoju za samoupravljanje in kot obliko interne kontrole.

Ker ustanovna dopolnila ne usmerjajo tako, kot bi morali, bo konkretnije izvajanje le teh gotovo ena izmed najvažnejših nalog komunistov v šmarnski občini.

Kljub temu, da so se komunisti v vrstah prosvetnih delavcev zadnje čase močneje angažirali, to še vedno ni dovolj. Morda je krivo to, da je prav v prosveti najaktualnejše vprašanje kadrov. Selekcija, kakršna zahteva nova šolska reformna, je v šmarnski občini docela nemogoča.

Res je, da stoji šmarnski komunisti pred zapletenim spletom težav, ki jih bo prejkoli slej treba rešiti na ta ali drugi način. Treba bo izdelati akcijske programe. Jasno je, da naenkrat ne bo šlo a vendarle; časa je dovolj, če so ljudje pripravljeni za delo.

MILENKO STRASEK

Naši znanci

PISE: J. KRASOVEC

ONSTRAN JADRANA V PARTIZANE

Dvakrat so iz ujetniškega taborišča pobeželi jugoslovanski častniki poskušali preiti frontno črto južno od Rima. Nekateri so se prebijali proti severu, da bi se prek Primorske in Istre prebili v domovino. Toda to območje so imeli zdaj v rokah že Nemci in so večino polovili ter internirali v zloglasna taborišča smrti.

Preboj Angležev in Amerikancev od Monte Cassina proti Rimu je naposled na pomlad le-

ta 1944 le uspel in Tone Maslo je v predmestju Rima doživil srečne dneve obrnjene vojne sreče. Videl je nekoč mogočen nemški vojni stroj močno skrhan in potolčen v umiku, potem pa strmel nad vojno tehniko zavezniške vojske. Videl prodirajoče Angleže, Americane, prekomorske čete od Avstralcev, Novozelancev, Indijcev. Ves svet se je zarotil zoper Hitlerja in Tonetu se je močno mudilo, da bi ne zamudil priložnosti, da Svabom vsaj malo vrne milo za drago, preden se hitlerjev rajh ne razsuje. Javil se je v zavezniškem štabu, toda zavezniki niso bili preveč navdušeni nad zahtevo večine, da naj jih čim prej pošljejo

jugoslovanski partizanski misiji. Tudi v zbirnem centru pri zavezniških se je dogajalo vse tisto, česar je bil navajen že prej. Bivši častniki so se še naprej cepili na skupine. Spori z onimi, ki so svarili pred odhodom v partizanske vrste, so bili vse bolj burni in Tone si je nakopal med njimi sovražnikov. Ko mu je prišlo na uho, da mislijo obracunati z njim kot z izdajalskim Titovcem, se je nemudoma zmuznil čez žice in se javil v partizanski komunistični tabor. Kot izkušenemu oficirju so mu zagrali vodenje bataljona.

Zgodilo se je nekaj dne, ko so se pri njem oglašali civilni znanst-

co za izdelavo ortopedskih čevljev. Tone Maslo, ki je mislil, da pač vse, kar na partizanski strani kaj velja in pomeni, živi pod orožjem in v uniformi, ni mogel vedeti, kdo je ta človek skromnega obnašanja in v civilu. Podvomil je, da bi bili njemu podrejeni čevljarji sposobni izdelati take čevlje. Poslal je prosilca k čevljarjem, ki so nazadnje le obljubili, da bodo naredili zaželeno čevlje. Kakor se bo pač dalo. Eden od partizanov, ki je v Italijo prišel kot ranjenec, je pozneje Tonetu povedal: — Pa, slušaj Tone. Ovo ti je bio tvoj veliki Slovenac — Edvard Kardelj!

Tako je Tone začel spoznavati poleg Tita,

STONE MASLO

ki ga je v osvobojenem delu Italije po slikah poznal že vsak otrok, tudi druga imena partizanskega odpora, pa tudi to, da onstran Jadrana v domovini nastaja v srditih bitki tudi nova družba.

ČEZ LUŽO V DIM SMODNIKA

Prišel je čas, ko so se v Bariju vkrcali na ladje. Na palubah so bili partizani, ki so se po zdravljenju vračali v bitko, pa tudi takšni, kot je bil Tone, za katere se je prava vojna šele začela — seveda z orožjem v rokah. Najprej so bili

na Visu, kjer sicer ni pokalo, je bilo pa vse v vojnem stanju, kajti otok je vsak čas pričakoval sovražnikov napad — na Visu je bil takrat vrhovni štab. Tone je bil seveda nekoliko razočaran. V Italiji je imel položajni čin. Pričakoval je, da bodo njegovo znanje znali izkoristiti. Romal je iz divizije v brigado, iz brigade v bataljon in iz bataljona v minometalsko četo, kjer je bivši jugoslovanski podporočnik začel kot navaden borec.

Prihodnjič: V bitkah od Mostarja do Trsta.

Bralci pišejo

PREVORJE PREVARANI — DA ALI NE?

Prevorje in druge podpisane krajevne skupnosti cesto že zdavnaj imajo, čeprav makadamsko, vendar delno po slabem terenu. Prevorje, Koštica je bilo že v začetku tega stoletja zgrešeno projektirano Plazovje v Košnici dela veliko gospodarsko škodo. Boljši teren si je zamislil takratni odbornik Okrajnega zastopstva v Kozjem in župan brvše občine Loke pri Planini Jože Jazbinšek. Ker pa je ta prehitro umrl, je organiziral cesto skozi Košnico tehnik in kmet iz Zegra pri Prevorju. Zaradi takih razmer je stekla cesta po najbolj plazovitem terenu. Zato je bila najbolj gosto naseljeno Kozjansko prikrajšano, čeravno je bil prej zamišljen teren bolj stabilen.

Zaradi nekaterih razmer se danes trpi škodo splošno gospodarstvo. Da ne bojo zanamci čutili takih napak, naj ceste projektirajo tisti, ki ne iščejo samo lastnih interesov. Ume, stno bi bilo, da bi dobile na Kozjanskem ceste prvenstveno tiste vasi, ki so najbolj goste naseljene in ki so bile med vojno popolnoma požgane in največ žrtvovale za NOB.

Prevarani se čutijo tisti, ko cesto že imajo, večina vasi na Kozjanskem se morajo pa zadovoljiti s takim kolovozom, da ni inočasno uporabljati nobene motorne vozila in zato so gospodarsko zaostali in je s cestami nujno vse te vasi rešiti gospodarske zaostalosti.

Prevorjani pa članku ne zamerite, ker je naše Kozjansko postalo predmet splošnega zanimanja. Upamo, da bomo vsi skupaj dočakali boljše ceste in s tem tudi večji gospodarski napredek.

JOZE PERČIČ

SPOMINI NA POČITNICE

Zadnjih deset počitniških dni sem z dopisniki Pionirskega tednika RTV Ljubljana preživela na nagrajdnem letovanju v Ankaranu. Petnajst dopisnikov iz vse Slovenije — nekateri smo bili že stari znanci — smo v teh desetih dneh doživeli mnogo zanimivega. Morska voda je bila slana kakor pač vedno in sonce je prijetno sijalo, da so naši hrbti temno porjaveli. Tako naš zdaj nihče ne more ozmerjati, da delamo reklamo za kisló mleko. In če bi zdaj morala opisati najlepši dogodek tega letovanja, bi se le težko odločila. Kajti primerilo se je toliko lepega in spet se je napolnilo mnogo strani knjige naše življenja. Težko bom izbrala pravo stran. Ne vem, če je to najlepši dogodek, ki vam ga bom opisala? Morda sem se zmotila? Morda bom preturavala, kot pač se to dogaja v našem vsakodnevnem življenju. A kljub vsemu je bil to eden najlepših dogodkov med mojim bivanjem v Ankaranu. Opisana vam bom lep avgustovski večer:

Ura je bila sedem. Sedela sem v pesku na obali in opazovala nebo. Dan se je pričel nagibati h kraju. Sonce je prepotovalo nebo in tako opravičilo svojo vsakodnevno veliko pot. Velika, zdaj že žareča krogla se je pričela nagibati k morju in zdelo se je, kot da bo zdaj, zdaj padla vanjo. Svetloba je preplavila nebo, da je postalo rdečkasto. Zarki so se odbijali v okenskih steklih in zdelo se mi je, kot da gorijo. Toda sonce se je že zmocilo v morju in še trenutek in izgine mi je izpred oči. Ozrla sem se. Na vzhodni strani neba je že priplavala druga mnogo manjša in mnogo manj svetla krogla — krogla, ki ji pravimo Luna. Zdelo se mi je, da z vzhoda proti nam plovejo črni oblaki, ki bodo zakrili Luno in ostali bomo v popolni temi. Toda nič takega se ni zgodilo. Le stemnilo se je in na nebu so se pričele prižigati zvezde.

Nad morje se se spustile rahle meglice in listje je zašumljalo v ritmu vetrovega napeva. Kakor čudovita pravljica vila se je na zemljo spustila noč. V tistem trenutku, pa so se na oni strani zaliva pričele prižigati luči in vse naokoli je odsevalo v tisočerih mavričnih barvah. Vrnila sem se v sobo, v meni pa je za vedno ostala čudovita slika prebujajoče se noči.

Mojca Bučer,
8. b. I. osn. šola,
Celje

CICIBANI SO POSTALI PIONIRJI

Kot vsako leto smo priredili na dan republike svečan sprejem cicibanov v pionirsko organizacijo.

Cicibani so se na ta dogodek dolgo pripravljali. Večkrat smo jih obiskale osmošolke in se razgovarjale z njimi o ustanovitvi pionirske organizacije in o lastnostih dobrega pionirja. Spoznali so tudi svoje bodoče pravice in dolžnosti.

Za uvod v proslavo 29. novembra je zadonela naša himna. Po recitaciji pesmi o dnevu republike je zapel mladinski pevski zbor naše šole še tri pe-

sni. Sledila je igrica o življenju pionirjev, ki je prikazala, da pionirju odpustimo napake, če je iskren in se sklone poboljšati. Na vrsto so prišli cicibani, ki so najprej povedali pesmico o sprejemu med pionirje, nato pa so za pionirje ponovili svečano pionirsko zaobljubo. Razdelili smo jim pionirske embleme in jih skupaj z njihovimi starši, ki so prisostvovali proslavi, povabili na zakusko. Nazadnje so ob zvočnih harmonike zaplesali partizansko kolo. Za novopečene pionirje je bil to velik dan, ki ga bodo gotovo še dolgo ohranili v spominu. Upamo, da bodo res pravi pionirji, kot so prepričljivo izžarečili oči obljubili.

Olga Majcen,
OŠ F. Vrunča,
Celje

PROSLAVA V FRANKOLOV- SKI ŠOLI

Kot vsako leto, so tudi letos pionirji osnovne šole Frankolovo, ob pomoči svojih učiteljev pripravili proslavo ob dnevu republike. Prireditev je bila 25. novembra v šoli za učence in v nedeljo 26. novembra v dvorani za starše.

Po uvodnih pesmih pevskega zbora je učenec 6. razreda Dušan Horvat na kratko orisal pomen 29. novembra za našo državo. Nato so se zvrstili deklaratorji in pevci. Sledil je slavnostni sprejem šestindvajsetih cicibanov prvega razreda v pionirsko organizacijo. Zanimivo je bilo, kako so ti mali cicibani pogumno in smelo izrekli besede pionirske prisege. Postali so pionirji, bodoči graditelji socializma. Nastopil je tudi orkester frankolovske glasbene šole. Vrhunec proslave je bila vsekakor igrica dramatskega krožka. Učenci tega krožka so pod vodstvom tovarišice Stefke Stor pripravili igro Pionirski odred. Vsi prisotni so mlade igrice nagradili z bučnim aplavzom. Saj so to mladi igralci tudi zaslužili. Proslavo smo zaključili s himno.

Največji delež sta proslavi organizatorsko prav gotovo prispevali Hedvika Trobiš, ki je pripravila cicibane za sprejem v pionirsko organizacijo, in Marta Koprivnik. Proslava je zelo uspela.

Janja Stojkovič,
Osnovna šola
Frankolovo

POZNEJE ZA VITANJE

Pred časom je nek dopisnik v Novem tedniku hvalil zelo ugodne vitanjske avtobusne zveze. Res se mora priznati, da je bilo nekaj že storjenega. Vendar pa mislim, da bi se sedanjemu voznemu redu le dalo očistiti nekaj pomanjkljivosti. Medtem ko namreč res obstaja možnost, da skoraj ob vsaki poljubni uri odpotujemo iz Vitanje, pa je še vedno problem, kako se pozno zvečer vrniti v Vitanje. To velja zlasti za obisk kino predstav v Celju. Ker odpelje zadnji avtobus za Vitanje ob delavnikih ob 17.50, ob nedeljah pa ob 18.30 uri, se je ob delavnikih možno vrniti samo iz Uniona, le ob nedeljah pa še tudi iz Metropola in to le od prve predstave. Obisk se splača samo za take filme, za katere je več ka-

ZGODBA MOJA LJUBEZENSKA

Ni bila samo prva ljubezen, bila je tudi ljubezen na prvi pogled. Njegovi svetli lasje, lepe in tople rjave oči, so v mojem srcu našle tisto skrito čustvo prave ljubezni. Mlada, neizkušena, v hrepenenju po nečem novem sem se ujela v njegov objem. Njegovi poljubi in objemi željni tiste prave ljubezni, ki jo fantu 23 let lahko podari le še neozorelo dekle. Bila sem nedozorela, le še kot popek, ki je v razcvetu. Ranila me je lahko že malenkost, bila sem občutljiva na vse. V njegovem objemu sem bila plaša, bala sem se vsega novega, a globoko v srcu sem čutila, da ga imam zelo rada. Bila sem še res mlada, prvič zaljubljena, a moje srce ni bilo tako mlado in moje srce je občutilo, da je njegova ljubezen le lažno pretvarjanje, ki ga je bil že vajen. Kmalu sem to spoznala in to spoznanje je bilo zame tako boleče in do danes še nepozabno. Objemal me je, strastno poljubljal, da bi meni vnel ogenj strasti po pravi ljubezni. Zame je bila prava ljubezen za sedaj le še tista, topel stisk roke, poljubi in objemi in ne tisto hitenje v združenje dveh teles v ogenj strasti. Čutila sem, da je bil moj pogled na to ljubezen drugačen, ni bil tisto, za čemer mi je srce neizmerno hrepenelo, a v tem hrepenenju sem čutila tudi konec. Se sem upala, še živela v nadi, saj sem ga imela rada in ljubila bi njegov lik lahko do konca svojega življenja. Taka ljubezen je bila njemu premalo, želel je vse več. Ta nada je usahnula tisti večer, ko so moje oči uzrle njega in njo, a njegove oči mene. Poljubil jo je, da bi me ranil, ali pa v znak zmage, da me je osvojil in pustil. V tistem trenutku nisem čutila ne sovraštva ne ljubezni, ki je bila nekje globoko v meni, čutila sem, da sem mu vse oprostila.

Danes, ko ga srečam na cesti, mi ni žal, da je bilo tako. Bila sem srečna ob njem, tako sem mislila takrat, ko me je prvič poljubil, a za to ljubeznijo mi ni nikoli žal. Se se bom spomnila moje prve ljubezni, tudi sedaj, ko sem spoznala, kaj je biti srečen, zaljubljen biti resnično ljubljen. To je vse lepše in drugače, kot je bila ljubezen z Janezom!

LJUBA

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Kaj je prázapraz ljubezen? To je moje vsakdanje vprašanje. Sprašujem se, zakaj ne bi bila ta skrivnost vendar enkrat razumljiva. Nato se mi porajajo zopet nove misli. Zakaj je ljubezen tako kratkotrajna?

Mislím, da vsak človek doživi prvo ljubezen, ljubezen, ki se iz spomina ne izbrise nikoli več. Zasedra se tako globoko v srce, da je nepozabljiva. Lepo je ljubiti, toda v prepričanju, da si tudi sam ljubljen.

Spoznala sva se na avtobusu. Sedela sem nasproti njemu. Najina pogleda sta se venomer srečevala. Bila je ljubezen na prvi pogled. Vedno, ko sem ga videla, sem čutila do njega več. Nekega dne je najino molčečo ljubezen premagala beseda. Spoznala sva se поблиže. Po večkratnem pogovoru sva se domenila za zmenek. Sva sva v kino. Ne morem pozabiti trenutka, ko me je objel in poljubil sredi filmske predstave. Takoj po končanem filmu sva se odpeljala domov. Kak kilometer pred našo hišo je ustavil avtomobil. Molče sva zrla drug v drugega. Objel me je in mi govoril, da me za res ljubi. Tudi jaz sem mu zaupala, da je on prvi fant v mojem življenju.

Oba sva bila srečna. Naju ni motil sneg, ki nama je zametel šipe. Nikakor se pa ni mogel sprizniti z dejstvom, da je on moj prvi fant. Vsa prepojena od njegovih poljubov sem mu, nič hudega sluteča, to tudi pokazala. Imel me je res rad, na žalost samo tokrat ko sva bila skupaj. Goreča ljubezen se je kmalu spreminila v pepel, ne da bi v njem gorela še vsaj iskra upanja.

Odkar sva se razšla, je preteklo že skoraj leto. Toda on je v meni še vedno tisti, še vedno ga imam rada kot prvi dan. Mnogokrat se srečava na cesti, največkrat pa v avtobusu. Vedno me stisne pri srcu. Najraje bi na ves glas zakricala, toda krik mi v grlu vedno onemne. Rada bi prekrila tudi solze, a jih največkrat ne morem. Drobne kaplje grenkih solz mi pritečejo po obrazu, on jih opazi in hitro zmakne pogled. Toda mene se vedno boli.

Koliko noči sem prejkotala zaradi njega. Koliko noči sem sanjala in ga v sanjah videla v mojem objemu. Pa kaj, ko sem se prebudila, sem bila zopet sama, ostala mi je samo mokra blazina, ki jo je močila reka mojih solz.

V moje srce se je zadržal spomin na januar. Ko je skopnel zadnji sneg, sem ga izgubila. Upala sem, da bom vsa tragedijo hitro pozabila. A ko je zapadel nov sneg, se mi je zopet obudil spomin. Spet ga vidim, kako mi trobi in me pozdravlja skozi zasnežene šipe avtobusa.

Veliko sem že poskusila, da bi ga pozabila, toda žal vedno brez uspeha. Kolegice me sprašujejo, zakaj nimam novega fanta, po drugi strani mi očita jo fant, ki me radi vidi, toda jaz se zanje še zmenim ne. Druge mi pravijo, naj ne obupam za takim fantom, kot je on. Toda on je zame še vedno najlepši, čeprav mi ne preostane drugega, kot da o njem samo sanjam.

Tako sem še sedaj sama, še vedno živim v upanju, da se vrne, čeprav samo z lepo besedo, da bom prepričana, da me tudi on ni čisto pozabil. Morda bom kdaj znova zaživela in ljubila drugega človeka. Lahko bom z njim delila samo zadovoljstvo, sreče pa nikoli.

A — ZG

kor gotovo, da pri nas v Vitanju nikdar ne bodo predvajani. Prav ti filmi so tudi v Celju večkrat prikazani samo na drugi ali tretji predstavi. Komu se primeri kaj takega, mu ne preostane drugega, kot da se z avtobusom zapele do Stranice, od koder je potem še osem kilometrov pešačenja do Vitanje. Mislim, da bi se ta problem dalo rešiti, saj za to ne bi bil potreben noben nov avtobus, le odhod večernega avtobusa bi bilo treba prestaviti na poznejšo uro. Če odpelje na primer avtobus za Zreče nekako ob 20., za Dobrno pa celo ob 22. uri, bi tudi za Vitanje po mojem mnenju lahko odpeljali nekoliko pozneje. Ali je morda kdo, ki bi o tem nekoliko razmislil?

Franc Mohorič,
Vitanje

ČLANEK NI NIČ VREDEN

Ni mi znano, če boste to pismo objavili ali ne, vendar se čutim dolžno, da pojasnim pisanje Jožeta Lipovška v Novem tedniku z dne 28. 11. 1972 v rubriki Bralci pišejo pod naslovom še druga plat doma v Impolici. Ni smno ne predstavlja nič drugega kot to, da si pišec želi dobiti honorar od poslanega prispevka. Druga namena tako obveščnje nima, ker so same laži.

Nima samo on dovolilnice za prost izhod, ampak tudi vsi ostali, ki so količkaj pokretni. Pri hrani po mojem mnenju ni nič prikrajšan, saj tehta mnogo več kot 110 kg. Navaja tudi, da je popolnoma gluhonem, pa se vsak dan pogovarja z ljudmi. Ali pa koga pretepe, da mu še cel mesec potem zvoni v glavi. Nato pa pravi: »Oprostí mi!«. Omenjeni članek ni niti toliko vreden, da bi ga

človek prebral. Se manj pa take laži pogreval.

Oskrbovanika v domu počitka v Impolici

ODGOVOR: Iz doma smo pričakovali še kak odgovor, toda doslej ga ni bilo. Moramo pa povedati, da v rubriki Bralci pišejo ne honoriramo prispevkov.

O NOČNEM NEMIRU

Bilo je 1. 11. 1972 — dan mrtvih. Vsi smo na ta dan obiskale grobove svojcev.

Ko smo se vračali, so nekateri zavili v gostilno, drugi pa so odšli domov. Med prvimi je bil tudi sosedov Francelj. Zvečer, ob 23. uri, je sosed Francelj prekinil nočno tišino in začel kričati ter preklinjati. Kmalu zatem — očitno mu kričanje ni bilo dovolj — je začel se razgrajati oziroma poskakovati po stanovanju, da se je vse treslo. Takoj smo vedeli, da je sosedov Francelj že zopet pil in da še kar naprej ponavlja isto, kar je že mnogokrat poprel.

Kljub opozorilom Francelj še ne da miru in svoje početje nadaljuje. Francelj je že večkrat kليل nočni mir. Toda sosedje, žena in otroka prav gotovo nismo mogli spat, saj mora marsikdo vstati že ob 5. uri zjutraj in še prej. Francelj je že bil kaznovan zaradi nočnega nemira, večkrat pa se je moral zagovarjati pred krajevnim in občinskim sodiščem. Kljub temu pa izjavlja, da mu nihče nič ne more, saj je »stoodstošni invalid«.

Sprašujemo se, ali je to res, da njemu nihče nič ne more?

Prižadeti stanovalci
Breznega 7

Celje

NA VRSTI SO ŠUŠMARJI!

Komaj je stekla, že je natekla na različne odmeve. Nekateri so novo akcijo celjske davčne uprave pozdravili, drugi pa so jo spet odklonili. In prav zaradi takšnega, lahko rekli mešanega sprejema, zasluži večjo pozornost in seveda odkrito besedo, da bo razumljiva vsem, da ne bo slepomišnja.

»Zakaj akcijski način dela?« je bilo prvo vprašanje, ki smo ga zastavili načelniku davčne uprave pri skupščini občine Celje Edu Klovarju.

»V zadnjem času se sploh lotevamo akcijskih reševanj določenih problemov in nalog. Zakaj? Zato, ker smo kadrovske prešibki, da bi lahko vse delo opravljali redno, tekoče. Tako se s pomočjo akcij lotevamo nalog, ki so bolj nujna in ki jih moramo hitreje rešiti. To pa so predvsem vprašanja, ki se tičejo doslednejšega izvajanja davčne politike, odkrivanja in preprečevanja raznih družbeno škodljivih pojavov na našem delovnem področju in podobno. Tako smo že doslej na tak način obravnavali

vprašanja prevoznitva, elektroinstalacijskih del, poučevanja voznikov motornih vozil itd.»

»Kako ste imenovali novo akcijo?«

»Zdaj je v teku ugotavljanje izvajalcev gradbenih del in pa nakupa raznega gradbenega materiala od strani individualnih graditeljev stanovanjskih hiš.«

»Zakaj ste se lotili tega dela?«

»Naš namen je, da bi ugotovili primere zatajenih dohodkov, tako pri registriranih zavezancih kot tudi pri šušmarjih, ki se prav tako v to dejavnostjo. Se zdalec pa ni namen, da bi ta akcija negativno vplivala na tiste individualne graditelje, ki si med seboj solidarnostno pomagajo. Se enkrat, z akcijo želimo ugotoviti številne nedovoljene oziroma neprijavljene dohodke tako v pogledu gradbenih uslug kot pri prodaji gradbenega materiala.

Tega dela smo se lotili tudi na zahtevo številnih občanov, zlasti obrtnikov, na zahtevo

skupščine in njenih organov, ki so večkrat opozarjali, da davčna uprava ni učinkovita pri zatiranju in preprečevanju šušmarstva. Vsi so namreč poudarjali in zahtevali, da moramo pri odkrivanju nedovoljene dejavnosti, pri odkrivanju šušmarstva napraviti več.»

»Kako poteka vaše delo v tej akciji?«

»Sestavili smo poseben vprašalnik, iz katerega je razvidno, kaj iščemo in kaj zahtevamo. Terjamo namreč, da individualni graditelji napišejo, kdo jim je dela izvajal, za kakšno ceno, kdo jim je dobavil material in po čem, številko računov in podobno. Pri izpolnjevanju se pojavljajo različne dileme, kako se naj vpiše v rubriko, če gre za solidarnostno pomoč. V teh primerih ni nič zgrešenega, če individualni graditelj napiše, kdo in v kakšnem obsegu mu je solidarnostno pomagal. Zaradi takšne solidarnosti se ne bo nikomur ničesar zgodilo! Mi iščemo v tej akciji le tiste, ki se na tak ali drugačen

način ukvarjajo z določeno dejavnostjo, pa svojih dohodkov ne prijavijo v obdavčitev.

»Ali v tej akciji posegata tudi na področje izvora premoženja?«

»Nikakor ne! Ugotavljanje izvora premoženja je v pristojnosti posebne skupščinske komisije. Akcija, ki jo izvaja davčna uprava, ko gre za poročanje o tem, kdo je individualnim graditeljem izvrševal usluge ali dobavljal material, pa je naše redno delo in namenjeno le temu, da ugotovimo osnove za morebitno odmero rednih davščin.«

Preplah je torej odveč. Gre za regulacijo tistih odnosov, ki nastajajo med ljudmi, ki delajo, prodajajo in s tem zaslužijo, ter družbo, ki ji je treba po naših predpisih od določenih dohodkov odvajati ustrezni delež. In če bi vlada poštenost na vsakem koraku, bi tudi te akcije ne bilo. Akcija je torej naperjena proti tistem, kar vsaka poštena družba obsoja in preganja. Čemu torej različna tolmačenja?!

Šentjur

KMALU NOV VRTEC

V občini Šentjur že nestrpno pričakujejo otvoritev novega otroškega vrta, ki bo predvidoma v mesecu januarju prihodnjega leta. V stavbi, kjer vrtec zdaj biva, je prostora samo za tri skupine otrok. Ker je to edini otroški vrtec v šentjurski občini, je v varstvo zajetih komaj 79 otrok, kar ni niti tretjina malčkov, ki so varstva potrebni. Pomanjkanje prostora pa je prehodnega značaja, kajti nov vrtec bo imel pet sodobno opremljenih prostorov, v jeseni 1973 pa bodo odprli dva prostora za dojenčke. Tako bodo lahko povečali število skupin otrok, poskrbeti pa bodo morali še za dopolnitev vzgojnega kadra.

Vrtec deluje v sklopu šole. V njegovem nadaljnjem razvoju pa imajo v načrtu tudi osamosvojitve. V srednjeročnem planu predvidevajo otvoritev otroških vrtecev tudi na Ponikvi, Planini in v Slivnici. Za gradnjo vrta v Šentjurju je prispevala kredit republiška skupnost otroškega varstva. Ustanovo obiskujejo predvsem otroci iz trga, pa tudi iz okolice: Ponikve, Slivnice, Nove vasi in drugih krajev. Vzgojnino so diferencirali po osebnih dohodkih, socialnih problemov pa trenutno ni, ker so v varstvu predvsem otroci staršev, kjer sta oče in mati zaposlena. Vzgojno delo v vrtec kljub tesnim prostorom normalno poteka.

Vzgojiteljice se za dobro počutje in vzgojo malčkov zelo trudijo. Za sprejem Dedka Mraza se že vneto pripravljajo, saj jih bo tudi letos obdaril. Seveda bodo pri individualni obdaritvi otrok sodelovali starši z določenim denarnim zneskom. Malčki bodo skromnih daril prav gotovo veselili, še bolj pa jih bo razveselil nov sodobno opremljen vrtec.

V občini pa so storili korak naprej v šolskem varstvu, saj so v letošnjem šolskem letu odprli šolski varstveni oddelek, ki zajema 38 otrok od 1. do 4. razreda.

DOMINIKA POŠ

BRANKO POVŠE

Med tiste mlade v žalski občini, ki so skoraj ves svoj prosti čas posvetili družbeno političnemu delu ter delu v raznih društvih, sodi prav gotovo med prvimi BRANKO POVŠE, ki poleg svojega poklica opravlja še vrsto odgovornih družbeno političnih funkcij. Po poklicu je orodjar in je že več

let zaposlen v Gorenju v Velenju, kamor se vsak dan vozi na delo iz Andraža nad Polzevo, kjer živi pri svojih starših.

Sicer pa je Branko tudi sekretar občinske konference ZM v Zalcu, pred tem pa je bil štiri leta predsednik mladinskega aktiva v Andražu. Kljub temu, da mu opravljanje funkcije pri mladinskem vodstvu v občini daje kar precej dela, se je aktivno vključil tudi v delo v svojem kraju. Tu je sekretar smučarskega kluba, ki sodi med aktivnejše v občini. Posebno smučarski skoki so mladim pri srcu, zato ni čudno, da so si uredili vrsto skakalnic. Preko dva tisoč kubičnih metrov zemlje so premetali, predno so uredili 50-metrsko skakalnico v Andražu. Poleg tega pa imajo še tri manjše, od tega dve v Založah pri Polzevi. Branko je tudi predsednik Prosvetnega društva, kjer aktivno deluje dramska skupina ustanovljena pa so še žalski pevski zbor v tem delu štva so v veliki meri prisotni mladi, ki so imeli

pravili zabavni večer pod naslovom: Malo za šalo, malo zares!

Prostega časa mu tako skoraj ne ostaja. Kadar pa ga le najde kakšno urico, se poda na lov, saj je navdušen lovec, čeprav je član lovške družine šele dve leti. Seveda pa pomaga tudi pri delu doma, še zlasti sedaj, ko se je poročila sestra, pa je s starši ostal doma sam. Kmetija sicer ni ravno velika, pa vendarle terja svoje in Branko domačija rad pomaga. Sploh je njegovo dosedanje življenje prežeto s samim delom, kajti poleg službe mu veliko časa odzame tudi opravljanje funkcij. Branko je tudi član Republiške konference ZMS. No, pa tudi temu ne tarnja. Dela ga torej, ga zadovoljuje, če ga najbolj želi, ker ga vendar ne levača stari, ampak se mladi, bogobojni mladi starejši, pa tudi mladi, vse za zlo, karav vse žali, tako tudi Branko, se vedno go Pismu, na tem področju marsikaj spreminja. Spreminja na bolje, seveda.

obrazi

Ni se še iztekla III. konferenca ZKJ, na kateri je tekla beseda o mladih, že je Branko sodeloval pri sestavljanju konkretnega programa nadaljnje aktivnosti mladih v žalski občini. Po konferenci pričakuje večjo vlogo mladih v našem samoupravnem življenju. Predvsem pa pričakuje, da bo delo v aktivih še bolj zaživelo in da se bo mladina še tuorneje vključevala v družbeno politično delo. Mladi morajo po njegovem dejansko postati avantgarda, zato bo potrebno veliko pozornosti posvečati sprejemanju mladih v ZK.

Delo, funkcije, društva, organizacije, sestanki, proslave in razne udarniške akcije. To je delovni krog, v katerem se vrti Branko Povše in to ne brez uspehov. Rad poprime potsod in nikoli ne tarnja. Dela ven mladec in velik optimist. Takšen človek je Branko!

turizem

Velenjsko jezero, pusto in prazno. Se labodom, ki pa jih naš objektiv ni ujel, je te dni dolgčas. Hladna jezerska voda čaka le na večji mraz, da jo bo prekril led in da se bodo po njem zapodili drsalci.

KAJ HOČEMO?

POMENEK Z DIREKTORJEM HOTELA PAKA V VELENJU

Kolektiv gostinskega podjetja Paka v Velenju je ne samo nosilec, marveč tudi barometer turističnega dogajanja v Saleški dolini. V njegovem poslovanju odsevajo vse dobre in slabe strani splošnega turističnega življenja.

»Kako boste zaključili letošnjo sezono?«

»V finančnem pogledu zadovoljivo, nočitev pa bo za okoli 10 odstotkov manj v primerjavi z lanskim letom.« je na vprašanje odgovoril direktor Mitja Lap.

»Zakaj padec nočitev?«

»Razlogov za to je več — od črnih koz, slabega vremena, pa tudi dogajanja zoper slovensko manjšino na Koroškem onstran meje so vplivala na naš promet. K vsemu temu je dodati še splošno varčevanje, ki se pozna tudi pri nas. Lahko torej rečem, da promet pada, da pa stroški rastejo. To je zaskrbljujoče.«

»Restavracijo Jezero imate trenutno zaradi preureditvenih del zaprto.«

»Kljub varčevanju in želji, da bi potrošili čim manj, smo se morali odločiti za nekatera preureditvena dela. To velja predvsem za sanitarije, kuhinjo in napeljavno centralne kurjave. S temi deli bomo omogočili v teh prostorih boljše počutje gostov pa tudi neprimerno boljše delovne pogoje zaposlenim. Z deli hitimo in če ne bo kaj narobe, bo preurejena restavracija nared za silvestrovanje.«

»Kako se pripravljate na zaključek leta?«

»Lahko rečem, da skrbno. Silvestrovanje bomo imeli v vseh prostorih. V hotelu bo stala silvestrova večerja 150 din, v restavraciji Jezero 100, v kegljišču pa 50 dinarjev. V hotelu bosta igrali dve godbi, sicer pa bomo poskrbeli za odlično razpoloženje gostov.«

»Kako se je vaš kolektiv odločil glede bodoče organizacije podjetja?«

»Odlučitev je že padla. Celotno podjetje bo tudi v naprej delalo kot enovita organizacija. Ne bomo ga delili na več organizacij združenega dela. Vsi pokazatelji so potrdili, da je takšna odločitev za nas najboljša.«

»Kako pa ocenjujete srednjeročni program razvoja turizma v občini?«

»Program je več kot v redu in dobro nakazuje pot nadaljnega razvoja. Mislim pa, da se moramo najprej pogovoriti, kaj hočemo. Problemov je namreč več. Tu ne gre samo za splošno pomanjkanje gostinskih in prenočitvenih zmogljivosti v občini, marveč prav tako za veliko razdrobljenost gostinstva in ne nazadnje za dejstvo, da se s to dejavnostjo ukvarjajo tudi druge delovne organizacije in da zato denar, ki ga ustvarja gostinski delavec, odteka tudi drugam, namesto da bi se vračal v osnovno dejavnost, to je za nadaljnji razvoj gostinstva in turizma v občini. Perspektivni program ta vprašanja nakazuje, zdaj pa bo treba preiti od besed k dejanjem!«

M. Božič

OBNOVLJENA PLANINKA

Konec novembra so na Ljubnem ob Savinji odprli obnovljeni gostinski obrat mozirkega podjetja Turist »Planinka«. Dela so zafela ne samo spodnje gostinske prostore, marveč so dobili tudi dvajset sodobno urejenih ležišč.

Obnovljena »Planinka«, je vsekakor izreden prispevek k nadaljnjemu razvoju turizma na Ljubnem pa tudi v Gornji Savinjski dolini.

NOVOLETNI PAKET USLUG

Kot vse kaže bo za Silvestrovo živahno in veselo povsod, zlasti pa v gostinskih lokalih, ki se skrbno pripravljajo na slovo starega in pozdrav novega leta.

V Rogški Slatini in na Dobrni so za to priložnost pripravili tudi poseben »novoletni paket uslug«, ki, glede na ceno, zajema dve, tri ali celo štiri dnevne uslugе oziroma aranžmaje. Cena teh paketov je od 285 do 490 dinarjev.

„Križ na gori“
Stanka Josta

V soboto je bila premiera igranega barvnega filma Križ na gori, delo režiserja in scenarista Stanka Josta. Film je nastal ob sodelovanju poklicnih igralcev SLG Celje, sredstva pa je omogočil Foto kino klub EMO in celjska Kulturna skupnost. Številni gledalci na premieri so toplo sprejeli film.

Koncert komornega zbora

Nekoliko medlo

Pretekli teden je bil v Narodnem domu v Celju III. abonmajski koncert, na katerem je tokrat nastopil celjski Komorni zbor Koncertna poslovalnica pri Kulturni skupnosti je vsekakor naredila dobro potezo, ko je v svoj letošnji abonmajski spored uvrstila tudi domač ansambel. To je vsekakor lepo priznanje amaterski dejavnosti, hkrati pa tudi spodbuda za ostale celjske kvalitetne amaterske skupine.

Koncert Komornega moškega zbora pod vodstvom Eгона Kuneja je bil sestavljen iz treh povsem različnih delov. Prvi del so sestavljale skladbe Gallusa, Pahorja in Tajčevića. Ubrane so bile seriozno in bi naj pokazale vse tehnične in interpretacijske zmožnosti najboljšega slovenskega amaterskega moškega zbora. (Ta del koncerta smo poslušali v zatemnjeni dvorani ob soju sveč na odru — podobno kot pred meseci Chopinov večer v izvedbi Glasbene mladine.) Programsko in interpretacijsko je bil za glasbene poznavalce to vsekakor višek kon-

certa. V njem je imponirala izenačenost glasov, plastičnost v izvajanju polifonije (morda malo manj pri »Ante luciferum«) in predvsem interpretacija, ki zlasti v dinamičnih odtenkih ni bila nič malo pretirana. Pogrešati je bilo nekoliko več čistosti v tenorskih višinah (Gallus), intonacijske točnosti pri baritonih (Tajčević) in zvočne polnosti pri basih. V drugem delu je zbor predstavil najprej tri skladatelje Ipavce, vendar pa so pesmi izzvenele nekoliko nedoživeto. Čeprav precizno izvedene, pa so skorajda premalo izpričale pripadnost »slovenstvu in domovini«. Tudi ostale tri umetne pesmi so bile zapete dovršeno, žal pri »Pesmi o lončenem basu« solisti niso povsem ustrezali karakterju pesmi.

Del koncerta po odmoru je bil namenjen narodni pesmi in je bil tudi zaradi prijetnega kramljanja napovedovalke Bogdane Grobelnikove z dirigentom in pevci sproščen in domač. Škoda je le, da pri tem niso uporabili mikrofona, saj je bila v nabito polni dvorani slišnost pogovora do-

kaj sika. V tem delu je zbor zapel še črnsko duhovno, ki pa je kljub orgelski spremeljavi izpadla dokaj medlo in neubrano. Zato pa je z originalno izvedbo navdušila ruska »Kalinka« ki so ji potem pevci dodali še rusko »12 razbojnikov« in Foersterjev »Večerni ave«. S tem je izzvenel koncert celjskega Komornega moškega zbora. Koncert priznanega ansambela, ki je že nič kolikokrat znal navdušiti številne poslušalce. Žal se mu tokrat v celoti to ni povsem posrečilo. Ali pa smo morda že razvajeni in smo od »komorašev« pričakovali preveč?

E. GORSIČ

iz dnevnika slg

Danes popoldne ob 17. uri bo v celjskem gledališču krstna predstava nove mladinske igre FIGOLE FAGOLE, ki jo je napisal Leopold Suhodolčan, režiral pa Jaro Kislinger. Igrica bo uprizorjena kot novoletna komedija in bo na razpolago šolam in delovnim kolektivom vse do Novega leta, na programu pa se bo ohranila še do konca sezone.

Stane Kregar Savinovem salonu

V soboto so v Savinovem razstavnem salonu v Zalcu odprli razstavo slovenskega slikarja Staneta Kregarja iz Ljubljane, ki bo odprta do 16. t. m. Slikar razstavlja na razstavi preko 40 svojih slik. Na sliki: ena najlepših slik Staneta Kregarja na razstavi v Zalcu.

Tekst in foto. T. Tavčar

Laško v očeh likovnih umetnikov

V petek, 8. decembra, je bila v novourejenih prostorih Muzejske zbirke Laško, ki jo prizadevno vodi tovarišica Pavla Majcen ob pomoči svojega moča, neumornega likovnega pedagoga na osnovni šoli Primoža Trubarja, svečano odprta zanimiva razstava: Laško v očeh likovnih umetnikov.

Uvodno besedo je imel znani publicist in likovni recenzent prof. Branko Rudolf, (na sliki) umetniško besedo pa je izjavil Matjaž Arsenjuki. Svečanost je popestril še pevski zbor upokojencev iz Laškega pod vodstvom dirigenta Julija Gorčiča. Da je Laško kot znamenito naravno zdravilišče s termalno vodo in čudovito pokrajino privlačilo tudi številne likovne umetnike k različnim likovnim interpretacijam, je lepo razvidno z razstave, ki bo odprta do 20. decembra 1972.

Viktor Koje

Ponikva pri Grobelnem

Petje, dramatika in še kaj...!

Ze večkrat smo se namenili na Ponikvo pri Grobelnem, toda vedno je prišlo kaj vmes. To pot smo se odločili zares. Premagalo nas ni niti skrajno neprimerno vreme, kajti preko noči je zapadlo obilo južnega snega. Fičko je za tako pot pravi avtomobil. Poskakovali smo kot spočit konj — iz jame v jamo, voda je tekla po cesti kot hu dournik s strmih bregov. Nekaj zabavnih na račun skromne kilometrine in, že smo bili na nasprotnem griču pod nami se je kopala Ponikva — v megli. Prijatelj Drago je spravil svoj foto-aparat nazaj v torbo, zanj ni bilo veliko dela. Povedati moramo, da smo se v ta kraj napotili predvsem zavoljo tega, da bi nekaj napisali o živahnem kulturno prosvetnem delu.

Zakonca Slava in Maks Kovačič sta organizatorja, režiserja, dirigenta, in pobudnika kulturne dejavnosti, poleg tega pa še živa kronista vsega dogajanja, zato se ni bilo težko odločiti: gremo k njima!

Maks Kovačič je učitelj, pet let je že upravitelj Osnovne šole. Doma je iz Smartnega pri Litiji, Ponikva mu je dru-

Slava Kovačič

gi dom. Njegova življenjska tovarišica Slava je doma iz Hrastnika, priselila sta se

skupaj v kraj, ki sta ga vzljubila in mu posvečata velik del svojega življenja. Rekli bi lahko, da živita z vsem dogajanjem, da ni prireditve, pri kateri ne bi imela svoj delež. Maks vodi poleg tega še moški pevski zbor, njegova žena pa tudi režira, vadi folklorno skupino, se udeležuje sestankov temeljne kulturne skupnosti v Szentjurju. Tako delo je prav gotovo protitež trditvam, da so dandanes učitelji veliko premalo udeleženi v kulturno-prosvetnem delu. To ugotovitev sta navedla tudi gostitelj, vendar je ta občutek padel veliko bolj na pedagoške zavode, ki mladim učiteljem ne dajo vsega, kar bi potrebovali za vsestransko delo na podeželju.

Po zaslugi občinskih mož, ki so pred nekaj leti sklenili, naj bo osrednja proslava občinskega praznika šentjurske občine prav na Ponikvah, so si uredili kulturni dom, ki ga še sedaj dopolnjujejo in oplemenitijo vsak dobijen dinar s

prostovoljnimi delom. Uredili so si pevsko sobo, sanitarije, zdaj urejujejo še prepotrebno garderobo in še kaj! Ob

Maks Kovačič

normalnejših pogojih dela nadaljuje tradicijo gledališka skupina, intenzivno vadi mo-

ski pevski zbor, mladi zagnano plešejo v folklorni skupini. Na šoli pa posvečajo velik del svojega dela tudi izvenšolskim dejavnostim: imajo folklorno skupino, mladinski pevski zbor, literarni in dramski krožek. Te dejavnosti so povezane še z imeni Stanke Mastnakove in Vojke Zabukovkove. Boljši pogoji dela, tako sta izjavila zakonca Kovačič, so nastali zlasti po ustanovitvi Temeljne kulturne skupnosti v Szentjurju, ki jo uspešno vodi Milan Horvat.

To je človek, ki zna ceniti folklorno skupino iz Slatine, pevski zbor, gledališko ustvarjanje — vse z enako mero zavzetosti pri zagotavljanju materialnih sredstev in vrednotenja težavnega kulturno-prosvetnega dela. Ni mu vseeno kakšen program nudijo skupine številnemu občinstvu, ki ga prav tu nikoli ne manjka — tudi sam rad prihaja med ljudi, jim svetuje, jih tolaži v trenutkih malodušja,

predvsem pa z ljubeznijo spremlja vse, kar se na tem področju dogaja. To ni samo hvalospjev temu človeku, to je priznanje delovni TKS in potrditve pravilnosti ideje o ustanovitvi te samoupravne skupnosti.

Pred kratkim so imeli redni letni občni zbor. Z dejavnostjo, kakršno so imeli, se jim ni bilo treba ničesar sramovati. V enem samem letu so imeli več kot deset lastnih prireditev, nekaj gostovanj, pripravil so vse važnejše proslave in organizirali »Koncert iz naših krajev«. Pregledali so vse možnosti za nove in še živahnije dejavnosti, upajo, da jim bo tudi uspešno. Želimo jim da bi se uresničile vse ideje, da bi imeli čim manj težav in problemov!

Po obvezni kavici smo ubrali drugo pot: ne več proti Szentvidu, od koder smo se prepeljali, temveč proti Szentjurju do nove asfaltirane ceste. Urejevali smo misli in besede, polne toplih, črtnih prednosti ki sta jih v tem kratkem obisku, ne izale naša druga gostiteljica. Prepričani smo, da bosta imela ob takem delu veliko posnemalcev, veliko mladih ljudi, ki bodo z enako mero zavzetosti šrtvovali del svojega delovnega dne na »oltar« ljudske kulture, nehvakežnemu, vendar lepemu kulturno-prosvetnemu delu v Ponikvi.

STEFAN ŽVIJEJ

Vrtiljak dogodkov

SENTJUR

Mladi dobili klub

Veliko besed je bilo v Sentjurju izrečenih na račun mladinskega kluba. Mladi se niso imeli kje zadrževati, niti kje zabavati. Zadrževali so se po gostinskih lokalih, nekateri so se naskrivali ukvarjali z različnimi hazardnimi igrami, skratka — mladina je bila prepričana sama sebi.

Končno pa so na pobudo občinske konference ZM ustanovili mladinski klub, ki ni samo specializirana mladinska organizacija, ampak predstavlja tudi krajevno organizacijo zveze mladine. Vodstvo kluba je že imelo več sestankov, na katerih so se do podrobnosti pogovorili o delu v klubu, sprejeli so svoj program dela in akcijski program do novega leta. Kot povsod so se tudi sentjurski mladinci srečavali z začetniškimi težavami, ki pa so jih uspešno premagali, tako da teče sedaj delo v klubu nemoteno. Da bi vsaj delno rešili problem neobveščeni mladincev, so si naročili oglasno desko. Prijeljo tudi masovne sestanke, tako da vsakega mladincev sproti seznanijo z novicami, ki so pomembne in ki jih pritegnejo.

Člani kluba so že sodelovali na več prireditvah. Omenili so tiste za katere pravijo, da so za njih največjega pomena. Za dan mrtvih so sodelovali na komemoraciji pri spomeniku, za dan republike pa so se predstavili z recitalom: Za Novo leto pripravljajo veseli večer in silvestrovanje. V okviru kluba dela tudi več sekcij.

Z ustanovitvijo mladinskega kluba so tako tudi v Sentjurju rešili problem neorganiziranosti med mladimi ljudmi.

B. OSET

BRASLOVČE

Akciji uspeli

Krajevni organizaciji Rdečega križa v Zalcu in v Braslovčah sta pripravili krvodajalski akciji. Akciji sta bili zadnji v žalski občini letos in sta uspeli. V Zalcu je prišlo na odzvem krvi kar 215 občanov, v Braslovčah pa 62, kar je v zadnjih letih največ. K taki veliki udeležbi te humane akcije so pripomogle tudi delovne organizacije, ki so dale vsem delavcem možnost, da so se akcije lahko udeležili.

Krajevni organizaciji se vsem, ki so darovali kri, najtopleje zahvaljujeta.

T. TAVČAR

SENTJUR

Novi predsednik ZM

Pred dnevi je bila v dvorani kulturno prosvetnega doma v Sentjurju volilna konferenca občinske organizacije ZMS. Konference so se udeležili predstavniki vseh mladinskih aktivov v sentjurski občini, pa tudi predstavniki iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti. Navzoči so bili še sekretar občinske organizacije ZK Vinko Jagodič, tajnik skupščine občine Sentjur Norbert Kincel in član republiške konference organizacije ZMS Dušan Gačnik. Za novega predsednika občinske organizacije ZK so izvolili Slavka Slejka, dosedanjega predsednika mladinskega aktiv v Draminjah pri Sentjurju. Sprejeli so tudi okvirni program dela v prihodnjem obdobju, ki zajema interese vse mladine v občini, predvsem pa oživitve aktivnosti mladih na vseh področjih družbenega življenja v občini Sentjur. Potrdili so tudi nastavev poklicnega delavca, ki se bo načrtno ukvarjal samo s problemi in delom mladinskih aktivov v občini. To funkcijo bo prevzel novo izvoljeni predsednik občinske organizacije ZKS Slavko Slejko.

D. P.

ZALFC

Spremembe v upravi

Občinska konferenca SZDL, ter občinski odbor sindikata delavcev družbenih dejavnosti občine Zalec sta minuli teden na skupni seji med drugim tudi obravnavala poročilo o delu občinske uprave ter spregovorila o potrebi njene bodoče reorganizacije. K obsežnemu gradivu je podal nekatero uvodno misli tajnik skupščine občine Zalec, STANE LESJAK.

Ugotovili so, da vse bolj razvejani samoupravni mehanizem ter hitro napredovanje na vseh področjih v občini terjajo, da se tudi delo občinske uprave kvalitetno bogati. Sedanja struktura delovnega področja posameznih oddelkov ne ustreza več, zato bo potrebno iz nekaterih dosedanjih skupnih oddelkov v bodoče organizirati nove, ločene po vsebinski dejavnosti. Oddelki, ki na primer združuje gospodarstvo, urbanizem in komunalo, naj bi se v bodoče razdelili v dva ločena oddelka. Potreba po tem je med drugim podana tudi v izredno dinamičnem razvoju gospodarstva v občini in v interesu celotne občine je, da se oddelki za gospodarstvo v bodoče posveča le tem obsežnim in vse zahtevnejšim nalogam. Gre pa tudi za reorganizacijo še nekaterih drugih oddelkov in služb. Cilji celotne reorganizacije morajo biti med drugim tudi v tem, da bodo lahko občani žalske občine hitreje in kvalitetneje urejali svoje zahteve, s katerimi nastopajo pred upravnimi organi občinske skupščine.

Na posvetovanju pa so ugotovili, da bo potrebno z največjo pozornostjo spremljati tudi kadrovske strukture uprave. Nujno potrebno bo zaposliti nekatero nove strokovnjake, saj so posamezni oddelki spričo vse zahtevnejši nalog prešibko zasedeni.

Pomembna naloga, ki pa jo uredničjejo že sedaj, stoji pred odgovornimi tudi na področju uvajanja avtomatizacije pri obdelavi podatkov. Na tem področju sodelujejo tudi z drugimi upravami ter nekaterimi centri za avtomatsko obdelavo podatkov. Tako se tudi na tem področju v bodoče obeta pomemben premik na bolje, kar bo seveda omogočilo hitro in sprotno spremljanje podatkov in gibanj ter seveda tudi ustrezno ukrepanje.

BERNI STRMCNIK

LAŠKO

Aktivnost žensk

Minuli teden je izvršni odbor konference SZDL Laško na razširjeni seji razpravljali med drugim tudi o družbeni aktivnosti žensk, pravzaprav o nujnosti, da organizacija SZDL spodbudi razpravo o tem, kako ženske bolj zainteresirati za družbeno-politična in samoupravna vprašanja in zagotoviti njihovo množično vlogo v javnem življenju. Akcija, ki jo predlaga republiška konferenca, bodo v laški občini vsebinsko in organizacijsko pripravili že v decembru in kjer bo to izvedljivo, organizirali prve javne razprave. Razumljivo je, da bodo takšne razprave v prvi vrsti organizirane v kolektivih, ki zaposlujejo veliko žensk, kot na primer »Kora« v Radočah, »Voilna« v Laškem, razprave pa bodo tudi v večjih krajevnih skupnostih, kot v Laškem, Radočah, Rimskih Toplicah in Zidanem mostu.

Naše šole vsepovsod

TAM GORI VISOKO, TAM...:

Na Črešnjicah, vasici med samimi vinogradi, strmo razmetanimi med viničarijami in kmečkimi hišami daleč nad Frankolovim, polni sonca, se mi je tisti dan, ko sem obiskal njihovo šolo, utrnila misel, pravzaprav, spomnil sem se nekega drobnega spisa, ki ga je od svojih mladih varovancev zahtevala tovarišica. Spis, ki sem ga takrat bral, ne spomnim se več kje, je nosil z drobnimi, morda včasih od mraza premrlimi rokami napisan naslov Moja pot v šolo. Rad bi vam povedal ime fantiča, ki je pisal to preprosto pisanje, toda v tem trenutku ni pomembno.

»Jast grem v šolo zelo daleč. Včasih pridem domov, ko je že luna na nebu. Moja pot ne gre naravnost. Gre mimo sosedov. Ti mi včasih dajo kaj za jesti. Kakšno jabko. Doma nas je več in tudi oni hodijo v šolo. Ata pijejo, mama pa delajo. Je zelo hudo. Radia nimamo. Tudi časopisa ne. Jast o vsem tem razmišlam ko grem v šolo in iz šole in me je strah. Kam bom šel po šoli ne vem. Najbrž bom ostal doma. Ni denarja.«

Tako je pisal deček iz hribov, po vsej verjetnosti tam nekje s Kozjanskega. Pisava je bila neobgljena, kot je bil deček sam. Potem je nadaljeval.

»V šoli sem zelo rad, ker je topla. Doma ni toplo. Tukaj mi dajo tudi jesti. To je dobro. Hudo mi je, ko moram domov in včasih po poti jokam. Večkrat jokam. Otroci me zafrkavajo, ko še ne govorim tako kot oni. Rad bi pa ne morem. Sem v takšnem razredu, ki mu pravijo posebni. Zaradi tega me zafrkavajo.

Ko grem domov, se včasih tudi igram. Poleti. Drugače ne. Sosedovi imajo ovčke pa se z njimi igram. Ko pridem domov, me ate tepejo. Takšna je moja pot v šolo.«

Na prosti spis tega dečka sem se torej nehote spomnil,

v katerem je kar 11 učencev. Semkaj bi jih lahko spravili še več. Nihče nas ne obišče, le šolski nadzornik najde včasih pot do nas.«

DRUŽBA BI MORALA POMAGATI

In ko se takole pogovarjava z učiteljico Hildo, spoznavam, da ljudi na Črešnjicah muči tudi to, da nimajo avtobusa (otroke vozi kombi), ona pa meni, da je največje zlo pomanjkanje izobrazbe. Treba bi jim bilo dati predavanja, prireditve, ljudje nimajo razvedrila, osamljeni so in takšni so tudi otroci. Ničkoliko težav imajo črešnjiške tri učiteljice preden vsaj malo usposobijo mladež za normalno izobraževanje. In vendar tudi potem ni vse tako,

kraju še kako pomembno, centralno kurjavo, tako da se jim ni treba bati mraza. In kakor tovarišica Hilda meni tudi jaz, da bi tem ljudem morali dati trgovino, avtobus, da bi se s teh hribov lahko premaknili v dolino vsaj po najnujnejše. Po vojni je bil v kraju krajevni urad, v stari Jugoslaviji trgovina, imeli so tudi občne zbornice pa proslave. Sedaj imajo le proslave za osmi marec in kot pravi tovarišica Hilda, ljudje radi pridejo na prireditve, pa tudi otroci.

»Vse skupaj bi najraje pustila, ko pa mali z veselimi obrazi govore: Bodimo še v šoli, tovarišica, vem, da še moram ostati. Šola je najmlajšim Črešnjičanom vse. Ko se pouk konča, skorajda ne marajo zapustiti poslopja. Gotovo, tukaj imajo vse; tu-

Črešnjiški šoli, ki so jo obnovili 1968. leta, ne manjka ničesar. Za te kraje je še kar imenitna pa tudi opremljena je dobro. Največ vredna je vsekakor centralna kurjava in pa šolska kuhinja.

ko sem gledal tiste črešnjiške strmine in se pogovarjal s tovarišico ravnateljico, Hildo Krajnc. Otroci so pravkar pobegnili domov, pouk imajo na Črešnjicah samo dopoldne pa še takrat v izmenah. Ni mi bilo prijetno.

»44 otrok imamo na naši šoli. Prihajajo iz Črešnjevič, Podgorja pod Čerinom, Brdca, Sojeka in Kamne gore. Nekateri imajo do šole, ki je prenovljena in ji ni kaj očitati, uro in več hoda.«

Učiteljica Hilda, ki je tukaj že od osvoboditve, se grenko zamisli nad ugotovitvijo, da je največje zlo, ki tare te mlade ljudi, zaostalost. Njihovi starši se še vedno zadovolje s tem, kar znajo, kaj več jih skoraj ne zanima. Pripomniti je treba le to, da ta ugotovitev ne velja za vse.

TELEVIZIJA, VELIKA STVAR

»Morda je največji problem naše šole slaba opremljenost, sicer pa bo to mogoče prikazovati ne moremo, pravi Hilda Krajnc. Ljudje skorajda ne vedo, kaj je to televizija. Časopisov je malo, tudi radio aparatov nimajo. Zamisliti bi se morali že pred tem, da imamo na šoli posebni oddelki,

kot bi moralo biti. Otroci so plašni, težko se uče in vsako leto izstopita vsaj eden ali dva učenca.

Ceprav je šola opremljena z najnujnejšim, pa še nikjer ni rečeno, da je to tudi vse. Imajo magnetofon, diaproskop, televizor, radio, tudi šolsko kuhinjo, kjer imajo zelo dobre malice, kar je v tem

kaj je toplota, urejenost, je hrana in čistost. S tem seveda ni rečeno, da je pri vseh doma slabo, a po večini je tako in temu se ne smemo čuditi. Tukaj je doma revščina, ki ji botruje alkohol, temu pa sledi tisto, kar sva že ugotovila: plašnost, slaba izgovarjava in podobno. Trudimo se odpraviti te stvari.

Hilda Kranjc, ravnateljica osnovne šole na Črešnjicah: »Včasih bi vse skupaj pustila in odšla...«

Postuhamo radijske oddaje, mnogo se ukvarjamo z njimi, da bi dobili vsaj del tega, kar otrokom v dolini in na drugih šolah ni tuje.«

»Idejnost pouka? No, o tem se ne bi pogovarjala. Najprej bo treba odpraviti stvari o katerih sva govorila, potem bo prišla na vrsto idejnost pouka. Naj se to sliši še ne vem kako bogokletno, a tako je. Saj jim damo, kolikor je v naši moči, toda ti otroci nimajo niti najosnovnejšega znanja, preden pridejo v šolo. Marsičesa ne vedo, kar vedo njihovi vrstniki v dolini. Skušamo jih vklopiti v delo, različne vrste dejavnosti, da bi tako dosegli to, kar starši sami ne morejo. Imamo dramatski krožek pa prometni, ki zelo dobro dela, saj smo štirikrat dosegli drugo mesto. Tudi v vrtnarski krožek so vključeni učenci. Kaj več že imeti ne moremo. Čestokrat pridem domov pozno zvečer.«

Zabolelo me je tisto pisanje malega dečka, ki je pisal, da ata pijejo, učiteljica Hilda pa te stvari pozna čisto od blizu in ve, da tudi mali pijejo.

»Vsi otroci pijejo, če imajo seveda. Če je kozarec na mizi, ga bo spil, to mu je čisto preprosto in nekako samo po sebi umevno. Če vina na mizi ni, bo šel v klet.«

Učiteljica Hilda, ravnateljica šole z mnogimi problemi, nima lahkega dela. Še posebej se zamisli takrat, ko pride na šolo zdravnik in določa, kateri otroci morajo iti k logopedu v Celje, k zobozdravniku in ostalim zdravnikom. Takrat jo zaskeli pri srcu.

Ni napačno na Črešnjicah, Bil sem tam gori, ko je sijalo sonce in takrat, ko je vinograde prekrivala megla. Ob mojem obisku ni bilo ne enega ne drugega. Ostala so le žalostna spoznanja, da se morajo pokoriti otroci za grehe bogve koga.

Prav sedaj sem se spomnil, da sem pozabil še na dva stavka iz dečkovega spisa.

»Kako rad bi hodil v šolo tako kot tisti lepo oblečeni fantki. Videl sem jih na izletu.«

MILENKO STRASEK

Kranjčev Franci iz Črešnjevič že zna voziti traktor. Čeprav hodi komaj v četrty razred, pridno pomaga staršem pri vsakdanjem delu, ob strani pa mu stojita, kolikor pač moreta, šestletna sestra Mija in trinajstletna Tanja, ki hodi v šolo na Frankolovo.

Njihovo življenje je materinstvo

EDEN MANJ KOT PETDESET

V stari, že precej propadli hiši onstran mostu čez Grančico v Jurkloštru, je bilo oni dan kar živahno. Petinsedemdesetletna Cicilija Stopinškova je imela obisk. Dve hčeri sta jo prišli obiskat, pa tudi mož Ivan je prišel z Jepihovca v Klošter. Stopinškova mama se je preselila s kočarije v Jepihovcu v dolino, da je bliže zdravniku, ki prihaja v Jurklošter v krajevno ambulanto, na, pa tudi otroci jo tu lahko pogosteje obiščejo. Za delo na malem posestvu nima več moči. Bolezen jo daje in šele pred kratkim se je vrnila iz bolnišnice, kjer je ležala dva tri mesece.

Mož Ivan, vojni invalid iz prve svetovne vojne, je spet na tistem kot takrat, ko sta se jemala. V vas hodi k svoji Cilki, sicer pa tudi sam ne more kaj dosti storiti na kočariji v Jepihovcu. Kako bo tudi ob eni zdravi nogi in dvema lesenima kajti od takrat, ko mu je odneslo nogo, si mora pomagati še s palico. Stopinškova mama ni bila gostobesedna. Z nekakšnim dvomom me je merila, češ, kako boš, človek mestni, razumel težave matere z 11 otro-

ki, kočarico na skromni pedi zemlje in še bolj skromni invalidnini? Več kot besede pa so povedale njene vlažne oči. Kdo ve, so se solzile zavoljo sreče, da jo obdaja hčere, ali pa zato, ker bodo spet odšle in bodo spet tekli dolgi dnevi, preden bo spet kdo prišel. In še zima prihaja v to dolino, ki ji sneg dostikrat zapre vrata, da še dohtar ne more do Jurkloštra.

Torej 11 otrok se je rodilo Ceciliji Stopinšek

in njenemu možu Ivanu. Prva hči, Angela, je bila rojena pred 54 leti, torej ob koncu vojne. Angeli so sledila štiri dekleta, Cilka, Stefka, Milka, ki je umrla pri 15 letih, in Fanika. Sele šesti je bil fant, Ivan, za njim se je rodila Olga, potem Toni, ki je umrl 26 let star, deveti je bil Herman, za njim še Mira in sledilo je postrgal najmlajši — Rajko.

Stopinškova mama je vse otroke rodila doma. Zrasli so v poštenjake,

šli po svetu, si ustvarili svoje družine in domove. Jasno, da je bilo najhujše med vojno. Tako hudo jim je bilo, da se tudi partizani niso ustavljali pod njihovo streho in če še, potem samo zaradi strehe, kaj drugega pri hiši niso mogli dobiti.

— Vse bi se šlo, le če bi bilo zdravje, potoži mama Stopinškova. Zdaj, ko so otroci pri kruhu, bi jima z možem še kako odrezalo, če bi k invalidnini prišlo še kaj od zemlje. Pa raje kane proč, za davek, za popravila, za orače in podobno.

Stopinškova imata že 29 vnukov in devet pravnukov. Enajst njenih otrok, 29 vnukov, 9 pravnukov. Le eden manjka, da bi njuno potomstvo doseglo število 50. Zdaj je vprašanje, kaj bo prej, kaj bo petdeseto? Vnuk ali pravnuk?

Prihaja zima. Kratki dnevi, dolge noči. Pa sneg, zameti, poledica. O, ne čakajo na dobro cesto le mlajši, tudi takšni kot je Stopinškova mama, ki ve, da bodo obiski njenih otrok, vnukov in pravnukov čez zimo redkejši. J. Kr.

Jaaa? ko bi vi to slišali...!

»Oooo, gospa Smolnikova, kako sem vesela, da sem vas srečala. Novico imam, zanimivo novico! Pred izložbo sta stali starejši ženi in se živahno pomenkovali. »Veste, tisti sosed, o katerih sem vam zadnjič pravila, saj se spominjate, sta se danes pošteno sprli. Jaa, ko bi vi to slišali, gospa Smolnikova! Saj razumete, človek »nehote« pri slušne in kaj morem, če na svoja stara leta še tako dobro slišim in vse vidim. Zaradi vode sta si skočili v lase, pomislite, zaradi čisto navadne vode. Gospa Ponižnikova, mirna, prijetna ženska namreč nima vode v svoji sobi, ampak zunaj v pred-sobi. Njena sosedica, gospa Srakarjeva, pa ima svojo vodo v kuhinji. Jaaa, tu se pa zdaj začenja problem. Gospa Srakarjeva je precej gosposovalna, sitna bi jaz rekla, in preprijeta ženska. In veste, kaj je počela? Vso umazano vodo je zlivala v zlivnik gospe Ponižnikove in si ni čisto nič gnala k srcu, če je pri tem polivala tudi tla. Pomislite, kako je gospo Ponižnikovo na tihem to jezilo. Reva je neprestano brisala tla, čistila zlivnik in plačevala porabo vode. Pa še pipa se je pokvarila, da je voda kar curljala iz nje in gospa Ponižnikova jo je dala na svoje stroške popraviti. Sose-

pa nič, mirno je zlivala vso »svinjarijo« v njen zlivnik in tam pomivala svojo najbolj umazano posodo. Jaaa, potem je pa gospa Ponižnikovi le zavrelo. Namazala je pipo z oho lepilom. Hi-hi-hi! Gospa Srakarjeva je nič hudega sluteč postrgala prismojeno cvrtje v zlivnik in nameravala splakniti »rajnglos«, pa je po-grabila za lepljivo pipo. Jaa, ko bi vi to videli! Skremžila je obraz, stekla v kuhinjo in privihrala nazaj z gorčico v rokah. Tedaj je odprla vrata gospa Ponižnikova in jo zalotila pri dejanju. Jaa, ko bi vi to slišali! Takega besednega dvoboja pa še ne. Vso »menadžerijo« sta si zmetali v obraz in vsak hip sem čakala, da si bo-sta skočili v lase. No, končalo se je tako, da je gospa Ponižnikova stekla v sobo in zaloputnila vrata, gospa Srakarjeva pa je z ihto pomila ponev s prismojenim cvrtjem in nalašč razlila vodo po tleh. Saj rečem, gospa Smolnikova, takšna sosedica, sramooota! Tako je, če je človek premalo samozavesten in se ne zna prav braniti. Takega znajo ljudje izkoriščati. Jaz bi gospe Srakarjevi že pokazala! Pa to še ni nič. Zadnjič sem videla... Jaaa, ko bi vi to slišali!«

sosed sosedu

Slovenske Konjice

V INTEGRACIJE

Razdrobljenost dobršnega dela gospodarskih organizacij v občini Slovenske Konjice je resna ovira na poti hitrejšega razvoja gospodarstva v občini. Komite občinske konference ZKS je zaradi tega analiziral stanje na tem področju ter ugotovil, da obstoje mnogokatero možnosti tesnejšega sodelovanja in povezovanja gospodarskih organizacij v občini, po potrebi pa tudi zunaj nje. Do vseh predlaganih integracij je komite zavzel enotno stališče ter zadalil komuniste v delovnih organizacijah, da takoj povzamejo pobudo za pričetek potrebnih akcij, ki naj pokažejo prednosti tesnejšega sodelovanja in povezovanja delovnih organizacij v konjiški občini.

Na podlagi posebne analize, ki jo je pripravila komisija pred nedavnim jo je imenoval Komite občinske konference ZKS, ter na osnovi vsestranske razprave o problemih in prednostih tesnejšega povezovanja je komite zavzel do posameznih predlogov enotno stališče.

Področje kovinsko predelovalne industrije v občini je vse premalo povezano. Dve delovni organizaciji te stroke sta v Vitanju, ena v Zrečah, Kovaška industrija, v Konjicah pa Kostroj in obrtno podjetje Komos, ki je začelo v težaven, praktično brezizhoden položaj. Da je na tem področju prav gotovo možno doseči ustrezno sodelovanje, delite proizvodnega programa in še kaj več, je tako kot na diani. Zato ni čudno, da je komite sklenil, da morajo komunisti teh delovnih organizacij sestati skupno mizo ter preanalizirati možnosti tesnejšega sodelovanja v bodoče. Kako in kaj, bodo seveda pokazale strokovne analize, nekdo pa mora prevzeti pobudo. Za to so pač najbolj poklicani komunisti.

V občini delujeta dve stanovanjski podjetji, eno v Ko-

njicah in eno v Zrečah. Po svoji organizacijski strukturi in kadrovski zasedbi nobeno v bodoče ne bo kos velikim in odgovornim nalogam na področju uveljavljanja nove stanovanjske politike. Da bo absurd še večji, na primer v Zrečah tamkajšino podjetje upravlja in gospodari z novimi zgradbami (večje najemnine — manjši stroški vzdrževanja), konjiško stanovanjsko podjetje pa v istem kraju gospodari z vsemi starimi hišami v družbeni lasti (nižje najemnine in večji stroški vzdrževanja)! Bodoče naloge na področju predvidene, spremenjene stanovanjske politike v občini terjajo organizacijsko močno in kadrovsko čvrsto stanovanjsko podjetje, zato je potreba po integraciji več kot utemeljena. Nekatero rešitve (da bi Kovaška industrija imela svojo stanovanjsko enoto, komunalno dejavnost sedanjega zreškega stanovanjskega podjetja pa bi prevzelo podjetje Comet) so kompromis, odraz določenih težav posameznikov, ki ne morejo ali nočejo spoznati nujnosti po čvrstem stanovanjskem podjetju v občini. Komite je sklenil, da je tre-

ba stara nasprotja in razprtije odstraniti ter nemudoma pristopiti k iskanju ustrezne rešitve tudi na področju stanovanjske politike.

Podobno je tudi pri gostinstvu in trgovini. Predlagano je, da naj se poiščejo rešitve za ustrezno povezovanje gostinskih podjetij (»Jelka« in »Jelena«), trgovine (»Dravinjski dom«), Pekarne »Rogla« in v končni konsekvenci tudi Kmetijska zadruga. Komunisti pri Dravinjskem domu so o tem na osnovi organizacij že razpravljali ter do predloga zavzeli konstruktivno stališče.

Komite je vse omenjene predloge podprl, edino, s čimer se ni strinjal, je bil rok, ki je določal prekratko obdobje, do kdaj naj bo to izvedeno. Zato so sklenili, da naj se vse potrebno pripravi do konca prvega polletja prihodnjega leta, za izvedbo akcije pa so v celoti odgovorni komunisti. Vse torej kaže, da bomb tudi na območju konjiške občine v bližnji perspektivi priče novim integracijam, ki bodo vzpodbudile še hitrejši razvoj gospodarstva in celotne občine.

Načrtno

Izvajanje programa izgradnje šolskih objektov ter vzgojno varstvenih ustanov, ki jih v Celju financirajo iz sredstev zbranih s samoprispevom občanov, se mora dosledno zagotoviti. Kljub temu, da se sredstva iz samoprispevka že vrsto mesecev ne oblikujejo na predvideni višini, pa je upravni odbor Sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov v Celju na zadnji seji sklenil, da je potrebno vložiti maksimalne napore, da se postavljeni program uresniči tako, kot je bilo občanom ob referendumu tudi objubiljeno.

Na seji upravnega odbora so med drugim sklenili, da se temeljni skupnosti otroškega varstva občine Celje dodeli milijon dinarjev za gradnjo po programu predvidenih objektov. Po izplačilu obveznosti za gradnjo VVZ bodo preostala sredstva kot avans nakazali gradbenemu podjetju GRADIS, da bi le-to pravočasno zagotovilo kritični gradbeni material.

Spričo dejstva, da se sredstva zbrana z referendumom ne oblikujejo po pričakovanjih, je upravni odbor raumisljal, da bi obe predvideni telovadnici, to je v Vojniku in na Dobrni, zgradili po sistemu montažne gradnje. Kvaliteta je ista, stroški gradnje pa bi se zmanjšali.

Kot je predvideno, bodo z gradnjo V. osnovne šole na Otoku pričeli marca prihodnjega leta. Poleg tega je upravni odbor sklada obravnaval še nekatera druga tekoča vprašanja ter med drugim sklenil, da naj za gradnjo stanovanja za hišnika pri novi šoli na Otoku svoje prispevata tudi kolektiva II. osnovne šole in Pedagoške gimnazije. D. P.

Zaposlitve ni

Kugler Rozika, 19 letno dekle, po poklicu izučena krojačica, mi je po-tožila svoje težave. Zaposlena je bila v tovarni Toper, letos v jeseni pa se je vpisala kot izredna slušateljica v srednjo tehniško šolo v oddelek za tekstilno stroko. V tovarni so ji najprej zagotovili, da se bo lahko nemoteno šolala in da bo imela enake privilegije kot stipendistke podjetja, kasneje pa so si premislili. Ker je delala v dveh izmenah, predavanja pa ima samo popoldne in to trikrat na teden, so ji samo en dan v tednu dovolili zamenjati de-

ka je še toliko večja, ker doma ne najde razumevanja za svojo željo po učenju. Oče je sicer po službi, a je denarno pri plačevanju šolnine in ostalih izdatkov ne more pomagati. Tako je Rozika zdaj že dva meseca brez zaposlitve in si na noben način ne more najti dela. Bila bi zadovoljna s kakršno koli zaposlitvijo, ki bi ji omogočala izobraževanje in to čim prej, ker ima demar samo še za en obrok dveh izmenah, pa tudi brez socialnega zavarovanja je že dva meseca. Prepričana sem, sem dejala Roziki, da se bo našla zate

lo v popoldanski izmenki dopoldanskim. Tako bi zamudila veliko predavanj, kar bi seveda vplivalo na uspešnost njene učenja. Zato se je odločila, da zapusti tovarno Toper in se zaposli drugje, kjer bi se lahko v popoldanskem času izobraževala. Njena stis-

primerna služba, saj mladim ljudem, ki se s tako voljo učijo in želijo postati strokovnjaki v svoji stroki, moramo dati možnosti, da svoje cilje ustvarijo in tako koristijo družbi, ki izšolane ljudi brez dvoma potrebuje.

DOMINIKA POŠ

mini reportaža

ŽALOSTNA OBLETNICA

Te dni je minilo osemindvajset let, odkar je Kozjansko zaplesalo svoj ognjeni ples. V prvih dneh meseca decembra so na Kozjansko vdrle ustaške in nemške enote in jo domala vso požgale. Prebivalci so pobegnili, tako da večjih žrtev ni bilo. Goreli so domovi, gospodarska poslopja in sploh vse, česar se je dotaknila maščevalna roka. Z osvobojenim partizanskim ozemljem je bilo konec in je tako ostalo potem še nekaj mesecev.

Leto 1944 pomeni pomembno prelomnico za kozjanske ljudi. Spomnimo se samo na legendarni pohod XIV. udarne divizije na Stajersko. To je bil hkrati prvi večji korak pri ustanavljanju svobodnega ozemlja. Potem so, v

poletnih mesecih leta 1944, padale nemške postojanke ena za drugo: Pilštanj, Pišce, Zabukovje in Zagorje.

Požgana Planina pri Sevnici

Uničeni sta bili tudi nemški postojanki Kozje in Planina. Tako so bili skoraj vsi večji kraji na Kozjanskem osvobojeni in na tem ozemlju je začela rasti v začetku sicer skromna, toda čedalje bolj močna ljudska oblast. Ustanavljali so narodno osvobodilne odbore. Volitve za delegate so bile izredno dobro pripravljene. Domačini-aktivisti so pripravili tudi politič-

ne tečaje, kjer so obravnavali aktualne politične zadeve. Odbori so oskrbovali domače borce s hrano in obleko, pred vsem Kozjanski odred.

Osvobojeno partizansko ozemlje je tako živelo v močni aktivnosti z manjšimi sovražnikovimi vpadi vse tja do decembra, ko se je začelo ustaško požiganje. Gorelo je vse Kozjansko od Obsotelja preko Kozjega, Prevorja tja do Planine, ki ji prav tako niso prizanesli. Se danes vedo povedati domačini, da je bila pokrajina v enem samem ognju. Ustaši pa niso samo požigali, pač pa so do kraja ropali še tako ali tako borne kozjanske domove. Ko so se pogorelci vrnili domov, ni bilo ničesar več, kar bi lahko uporabili za normalno življenje. Zgorela so cela naselja, mnogokje celo z živino vred, poznamo pa tudi primere, ko so v ognju ostali tudi ljudje. Se danes hrani Kozjansko kot grenak spomin razrušene in očrnele zidove nekdanjih kmetij.

S. MILENKO

Celjski raketni

Z RA

Nedavno tega se je v dnevnem časopisju pojavila kratka novica, da so strokovnjaki izbrali Lisco nad Sevnico za kraj, kjer naj bi se uredil radarski center bodočega raketnega sistema za obrambo pred točo spodnje-stajerskega agrarnega področja.

Cenijo, da znaša pri nas v Jugoslaviji škoda, ki jo povzroči toča, letno približno tri milijarde novih dinarjev. Ta številka vsekakor opravičuje trud in sredstva, ki se v zadnjem času vlagajo v organizacijo sistematične obrambe pred točo.

V naši državi deluje sedaj približno 20 raketnih sistemov za obrambo pred točo, enega pa imamo tudi pri nas v Sloveniji, in sicer na območju sedmih občin severovzhodne Slovenije.

VČASIH ZVONOVI, DANES RAKETE

Ze od nekdaj so se ljudje ukvarjali s vprašanjem, kako bi se ubranili pred točo in so poskušali doseči to na različne načine — od prastarih žrtvovanj, zvonjenja z zvono- vi do streljanja z močnjaki v oblake. Šele v drugi polovici tega stoletja je znanost dala človeku na razpolago učinkovita sredstva za obrambo pred to naravno stihijo. Oblaki, ki prinašajo točo, so tako imenovani nevihtni oblaki ali kakor jim pravijo meteorologi — oblaki tipa »kumulonimbus«. To so temnosivi kopasti oblaki, katerih prostornina znaša 5—10.000 kubičnih metrov. Vrh oblaka, ki sega v višino preko 12.000 m, pa se oblikuje v glavo z obliko nakovala. Čas od nastanka takšnega oblaka do njegovega razpada je približno 60 minut. Pri tem je pomemben tisti del oblaka, ki ga strokovnjaki imenujejo

SLUŽBA DRUGARSKA KNJIGOVODSTVA Podružnica Celje

I. objavlja

pripravniška

na sedežu podružnice ENEGA Z VISOKOŠOLSKEGA ŠTUDIJA STIRI S SREDNJOŠOLSKEGA ŠTUDIJA ZA delovni mesti z izobrazbo je potreben štola ekonomske ali fizične končana štiri letna ali štiri letna uprava ali pa gimnazija.

II. razpisuje

štipendije

za kandidate, ki bi poslali v naših ekspozituro za ekspoziuro Mofa po eno štipendijo štola ali na I. stopnji mericalne šole za ekspoziuro Laško eno štipendijo za štola štola, gimnaziji štola administrativni štola

Štipendija za študij na višji za študij na srednji štola P novnemu znesku pa se izpolni mesek do dim 105 ma na doseženi učni uspeh

Vlogo, življenjepis in zadnje pripravne in štipendiste decembra 1972.

mali intervju

Vprašuje: Dominika Poš

Odgovarja: Sonja Javoršek

Pretekli teden je bila v celjskem ljudskem gledališču razstava ročnih del dijakinaj ESC v Celju. Razstava je vzbudila precej pozornosti, zato sem naprosila dijakinjo 4. f razreda Sonjo Javoršek, ki je pri pripravljanju razstave imela glavno besedo, da bi mi kaj več povedala o svojem delu in sebi.

Kdaj si se začela ukvarjati z ročnim delom? Z ročnim delom sem se začela ukvarjati že v 1. letniku. Zanj me je navdušila sošolka, ki je znala lepo vesti. Potem sem poskusila še sama, najprej en križec, potem dva, pa je šlo. Domači mojega vesolja do vezenja sploh niso resno vzeli, zdaj pa kar verjeti ne morejo, da res znam sama kaj narediti.

Kako pa je bilo z organizacijo vaše razstave? Organizacijo razstave sem kot predsednica razredne skupnosti v glavnem vodila jaz. Obiskala sem podjetji Tkanina in Volna in ju zaprosila za pomoč pri kritju stroškov za pripravo razstave, pa tudi pri upravi gledališča sem potrkala pred vrati, potem pa sem se opogumila in vstopila. Prošiti je neprijetno.

Kakšno je bilo zanimanje za vašo razstavo? Obiskovalcev je bilo precej, opazila pa sem, da se za naše vezenine zanimajo bolj mladi, starejši niso pokazali toliko interesa.

Boš vezla tudi potem, ko boš zapustila srednjo šolo? Seveda, veselje do ročnega dela mi bo ostalo. Pri opremljanju stanovanja lahko vezenine prav lepo uporabim za dekoracijo.

Kakšno vlogo imaš kot predsednica razredne skupnosti? Skrbim, da naša razredna skupnost svoje naloge in dolžnosti v redu izvršuje, da smo v dobrih odnosih tako s profesorji kot tudi med seboj. V drugih razredih pride večkrat do konfliktov med dijakinjami, pri nas pa se tako dobro razumemo. Med odmori se dekleta zberejo okrog mene in živahno razpravljajo o kakršnihkoli problemih. Večkrat pogledajo v razred profesorji in tako ugotovijo: »Javorškova ima že spet sestanek.«

Kaj pa tvoji načrti za prihodnost? Kam boš šla po končani ekonomski šoli? Nadaljevala bom s študijem, in sicer me zanima turizem. Ko sem bila na obvezni praksi v podjetjih, sem ugotovila, da me takšno delo ne veseli. Rada bi bila bolj aktivna, želim si veliko stikov z ljudmi. Zdi se mi, da bi kot turistična delavka naredila veliko več za družbo.

MODNA REVIIJA

Pretekli teden je veleblagovnica »T« spet pripravila v svoji dvorani v III. nadstropju modno revijo z naslovom »Zima, zima bela«. V prijetnem ambientu in ob spremljavi zabavnega trija so manekeni prikazali najnovejše modele kolekcije oblačil za letošnjo zimsko sezono. Modele so ustvarili modni kreatorji doma in v svetu priznanih jugoslovanskih proizvajalcev oblačil. V letošnji zimski sezoni je najbolj priljubljen material jersey, nova modna muha pa so spet tričetrtinski plašči — marsovci, ženske, moške

in otroške plašče, obleke, obutev ter oblačila in obutev za zimski šport so ustvarjalci modne revije zelo skrbno in okusno izbrali v mnogih različnih kombinacijah. Vse prikazane modele lahko kupci dobijo na oddelkih veleblagovnice v vseh velikostih in barvah. Takšne modne revije kupce zelo pritegnejo in jim svetujejo pri izbiri primernih oblačil za novo sezono. Veleblagovnica »T« bo pred novim letom pripravila še eno modno revijo, o kateri pa bo svoje odjemalce pravočasno obvestila.

Mimo tega bodo predvajali še poseben vojaški film.

Na proslavo dneva JLA pa se pripravljajo tudi v Soštanju.

NOVO V LAŠKEM

Na Smohorju bo 16. decembra 1972 tradicionalna prireditev »domače koline«, ki jo pripravlja Mladinski odsek Planinskega društva Laško (MO PD Laško) in se je bodo udeležili mladi planinci Stajerske. Naslednji dan bo sestanek članov Koordinacijskega odbora Mladinskih odsekov planinskih društev spodnje Stajerske.

V torek je bil ustanovni sestanek članov koordinacijskega odbora za solidarnostne akcije pri SZDL Laško. Odbor tvorijo delegirani predstavniki družbeno političnih organizacij občine, Rdečega križa, osnovnih šol, ZB in drugih organov v občini. Naloga odbora je, da koordinira delo vseh organizacij ob posameznih solidarnostnih akcijah.

AKADEMIJA

V Delavskem domu v Hrastniku bodo vojaki vojašnice Jože Menih — Rajko iz Celja v počastitev Dneva JLA izvedli kulturni program, in to 19. decembra. Hrastničanom se bodo predstavili z glasbeno skupino, vojaško folkloro in recitacijami. S tem gostovanjem bodo vojaki vrnili obisk hrastniški kulturni skupini, ki bo 15. decembra gostovala v Celju, obenem pa še bolj podkrepili tradicionalno sodelovanje med hrastniško mladino, kulturno skupnostjo in drugimi družbeno političnimi organizacijami pri občinski skupščini Hrastnik. V večernih urah pa bo v domu TVD Partizan zabavno glasbeni večer.

RAZGOVOR S ŠTIPENDISTI

Studentje višjih in visokih šol, ki so študenti občine, oziroma delovnih organizacij v žalski občini, so se pred dnevi sestali na posebnem posvetovanju pri Občinski konferenci ZMS. Gre za študente, ki študirajo v Mariboru. Le-teh je nekaj preko 70. Na posvetu so se dogovorili, da bodo ustanovili študentski klub, ki je doslej povezoval le študente, ki študirajo v Ljubljani. Na sestanku so sodelovali tudi predstavniki ostalih vodstev družbeno političnih organizacij.

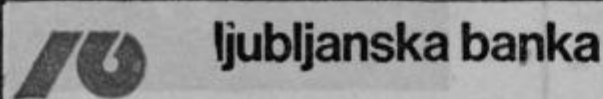

ZA PRAZNIK JLA

Na seji občinske organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin v Velenju so sklenili, da bodo praznovali dan JLA nadvse slavnostno. Doslej so 22. december praznovali le s posebno proslavo, tokrat pa ga bodo praznovali ves teden.

Ze 20. decembra bodo odprli razstavo opreme in orožja, ki ga imajo teritorialne enote. Otvoritev bodo povežali s krajšim kulturnim sporedom. Na predvečer praznika bo v domu kulture slavnostna proslava. Spored bodo sestavili moški pevski zbor Kajuh, recitatorji in godba na pihala. Na proslavi bodo najbolj zaslužnim rezervnim vojaškim starešinam podelili plakete in priznanja.

Naslednji večer bo namenjen predvsem pripadnikom teritorialnih enot in bo prav tako v kulturnem domu. Večer pa bo popestrila Saleška folklorna skupina.

Ljubljanska banka

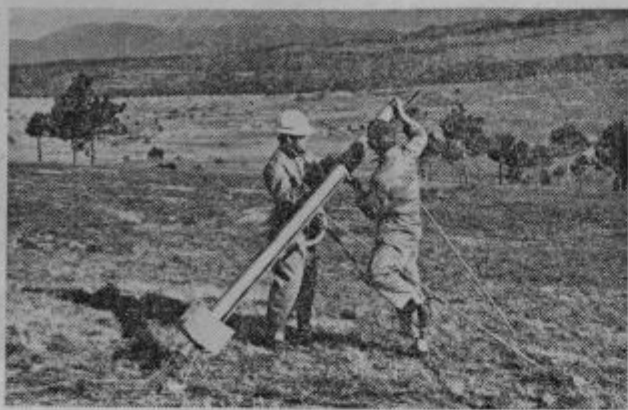
vsem občanom in poslovnim prijateljem naše čestitke ob dnevu republike

lub

KETAMI PROTI TOČI!

ona kondenzacije ali »stogonosna celica«. Takšni nevidni oblaki nastajajo in se razvijajo v vremenskih razmerah, ko je zrak dovolj vlažen in ko so dovolj močni mehanični tokovi, ki dvigajo vlažen zrak do tiste višine, kjer se oblikujejo kapljice vode, kristali ledu in toča. Vлага, ki jo vsebuje oblak toče, se zaradi kondenzacije zgošča v kroglice kondenzacijskih jeder. To so drobni delci prahu, nevidni golim očem, ki mesece ali tudi leta krožijo po zraku, dokler ne zaidejo v oblak, kjer sprožijo kondenzacijo. Takšna kondenzacijska jetera so npr. delci morske soli, ki jo veter nosi z morske površine v višave, pa tudi tisti delci, ki se izločajo v atmosfero pri izogrevanju premoga, bencina in drugih snovi. Hitrost gibanja oblaka toče naša povprečno 30–70 km na uro. Nalivi dežja in toče se obnavljajo v oblaku v časovnih presledkih 10–15 minut.

na zemljo. Drobna ledena zrnca, ki predčasno padejo iz oblaka, se pri prehodu skozi toplejšo spodnjo atmosfersko sloje topijo, tako da padajo na zemljo v obliki močnega naliva ali drobnega in nenevarnega ledu. Povečanje števila ledenih kristalov oziroma zmrzovalnih jeder dosežemo tako, da z raketami proti toči zasujemo dele oblaka (točenosno celico) s kristali srebrovega jodida, ki imajo enake fizikalne lastnosti, kot jih imajo ledeni kristali. Kristali srebrovega jodida ustvarjajo ob stiku s preveč ohlajenimi kapljicami kristalčke ledu in povzročajo tako umetno zmrzovanje preveč ohlajenih kapljic ter s tem preprečijo, da bi ledena zrna postala nevarno velika, saj se kristali ledu ob medsebojnem trčenju ne morejo več spojiti med seboj.

Prve poskuse s srebrovim jodidom so opravili že leta 1946. Od takrat pa so raziskali približno 2.000 različnih kristalov, vendar so ugotovili, da kristali srebrovega jodida najbolj ustrezajo za borbo proti točenosnim oblakom.

Skladno z izbiro srebrovega jodida kot najbolj primerne snovi za povzročanje željene reakcije v oblaku s točo so se v svetu razvile tri metode zasipanja oblakov s to snovjo, in sicer s pomočjo letala, razpršilnega generatorja in raket. Prva dva načina sta se razvila predvsem v ZDA, medtem ko se rakete uporabljajo v Evropi, predvsem pa v SZ, kjer imajo organizirano tudi najbolj učinkovito obrambo proti toči.

PROTITOČNE RAKETE

Drugi način temelji na uporabi tako imenovanih razpršilnih generatorjev, ki so razvrščeni na področjih, ki jih branijo pred točo. Naloga razpršilnega generatorja je ta, da s posebnimi šobami razprši v atmosfero pravcate oblake izparjenega srebrovega jodida oziroma njegove mikroskopsko majhne kristalčke, katere zračni tokovi potem dvignejo visoko v zrak, tako da zajamejo tudi preteči oblak. Uporaba generatorjev je zelo draga, saj v obdobjih nevarnosti toče takšni generatorji delujejo po več ur ali celo dni, pri čemer se porabijo zelo velike količine srebrovega jodida, ki ni ravno poceni. V zvezi z uporabo razpršilnih generatorjev pa se pojavlja še en negativen moment, namreč nevarnost zastrupitve ljudi in živali s srebrovim jodidom ter njegovo kvarno delovanje na rast žit in drugih rastlin. Strokovnjaki za ekonomijo, prehrano in gozdarstvo v ZDA so do-

kazali, da se v eni uri dvigne v zrak iz vsakega generatorja 60 milijard delcev srebrovega jodida in da se sleherni takšen delec v ledeni oziroma vodni kapljici vrne na zemljo. To pa pomeni, da se lahko pokvari tudi pitna voda na določenem območju. To so seveda dejstva, ki ne govorijo v prid uporabe razpršilnih generatorjev.

Tretji način pa je uporaba raket kot sredstva, ki reagenčno snov odnese direktno v zono akumulacije nevihtnega oblaka. Ta način se je v zadnjih letih izkazal tako v tujini kot tudi pri nas kot najbolj primeren in učinkovit. S tem, ko so na razpolago sredstva, s katerimi se lahko človek učinkovito bori proti točenosnemu oblaku, pa problem še ne bi bil rešen, če se ne bi uporabljala tudi sredstva, ki takšen oblak pravočasno odkrijejo.

Izkušnje kažejo, da so protitočne rakete najbolj učinkovite v času prvih 5–10 minut nastanka točenosnega oblaka. Po mnenju nekaterih strokovnjakov je odkritje oblaka v prvi fazi izredno važno oziroma odločilno. Za pravočasno odkrivanje nevihtnih oblakov, v katerih nastane toča, in na veliko daljavo se uporablja radar. Radar je obenem tudi komandno mesto, kjer se odloča o tem, katere rampe bodo izstrelile protitočne rakete. Takšen radar ima doseg tudi do 50 km, območje pa, ki je pokrito z njegovim dosegom, je tudi na gosto posejano z rampami za izstreljevanje protitočnih raket. To so takoimenovana strelna mesta, od katerih pride vsako na površino približ-

no 5 kvadratnih kilometrov in ima v času nevarnosti toče stalno in obojestransko radijsko zvezo s komandnim mestom pri radarju, od koder dobiva naloge za izstrelitev rakete. Danes v Jugoslaviji uporabljajo 3 vrste protitočnih raket. To so vse enostopenjske rakete z dometom do 5.000 m v višino. V zadnjih letih so ugotovili, da morajo imeti zaradi višine cone kondenzacije nevihtnih oblakov, ki so znatno nad 6.000 m, takšne rakete domet do 10 km v višino.

Vzporedno z velikimi uspehi na področju amaterske raketne tehnike so v Astronavičnem in raketnem klubu Celje že v obdobju 1967–1968 intenzivno delali na razvoju rakete za obrambo pred točo. V zadnjem letu pa je ARK — Celje v sodelovanju s Kmetijskim zavodom iz Maribora in s podjetjem »Kamnika« iz Kamnika pričel delo na razvoju rakete proti toči, ki bi imela zahtevane karakteristike. Preizkusi s prvimi prototipi teh raket so pokazali, da so celjski raketarji tudi tokrat uspeli. Zanimivo je, da je nova protitočna raketa celjskega raketnega kluba popolnoma originalne konstrukcije, saj so za nekatere njene sestavne dele dobili celjski raketarji patent pri Jugoslovanskem zavodu za patente.

Učinkovitost raketnega sistema za obrambo proti toči zavisi poleg uporabljene opreme in tipa rakete tudi mnogo od uvežbanosti in discipline »strelcev«, to je tistih ljudi, ki se na določenem področju, ki ga zajema obrambni pas, usposobijo za izstreljevanje protitočnih raket.

Zato nas v prihodnje ne bo smelo presenetiti, če bo kljub postavljenemu obrambnemu sistemu na celjskem področju še kdaj padla toča. Dejstvo pa je, da takšna sistematična raketna obramba pred točo zagotavlja v večini primerov uspešen ukrep proti toči, kar nam kažejo dosedanje izkušnje pri nas, kjer takšne sisteme že imajo in kjer se je stopnja nastale škode tudi za desetkrat zmanjšala v primerjavi z obdobji, ko te obrambe še niso imeli.

Aleksander KERSTEIN

mala anketa

NOVOLETNE ŽELJE

Res, da nas še nekaj tednov loči od novega leta, a dnevi zelo hitro minevajo in kar naenkrat bomo pričeli z novim štetjem. Ob premišljevanju na novo leto pa se vsakomur porajajo želje in zato sem obiskala otroke, kajti tem še ob drugih dnevih in priložnostih ne zmanjka želja. Odpravila sem se na osnovno šolo v Dramlje, da mi mladi nadobudneži povedo, kaj si želijo za novo leto. Odgovori mladih Drameljčanov so bili zelo zanimivi.

ANICA NOVAK — 5. razred, Laze pri Dramljah: »Moja največja želja za novo leto je, da bi si lahko odrezala kite. Zelo rada bi imela kratke lase, pa mi tega doma ne dovolijo. Upam, da jih bom lahko prepricala. Želim si tudi, da bi mi kupili pony kolo. S kolesom se tako rada vozim. Mami pa želim, da bi jo vsi otroci radi ubogali in da bi bila vedno zdrava in vesela. Enako želim tudi drugim.«

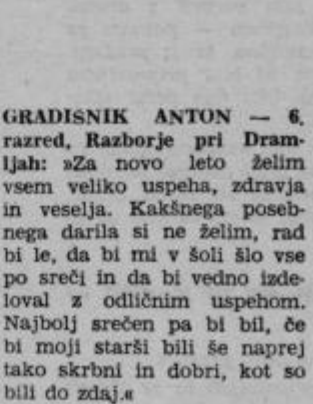

MIRAN BOLKO — 8. razred, Laze pri Dramljah: »Za novo leto si želim, da bi mi starši kupili smuči. Rad se smučam saj je pozimi pri nas dovolj snega za smuko. V šoli se dobro učim, želel pa bi tudi 8. razred končati z odličnim uspehom. Moja največja želja je, da bi lahko uspešno nadaljeval šolanje na gimnaziji. Želim si še mnogo zdravja in sreče zase, za svoje domače in druge.«

CRETNIK STANKO — 8. razred, Cirovec pri Sentjurju: »Najbolj bi bil vesel, če bi mi za novo leto doma kupili drsalke, saj je drsanje po zaledenelih ribnikih tako prijetno. Upam, da se mi bo ta želja izpolnila. V šoli pa bi rad čim boljši uspeh, ker bi se rad drugo leto v jeseni vpisal na srednjo tehnično šolo. Svojim domačim in sošolcem želim mnogo sreče in veselja v prihodnjem letu.«

MATJAŠIČ MAJDA — 7. razred, Vodule pri Dramljah: »Izpolnila bi se mi velika želja, če bi za novo leto dobila smuči. Rada se smučam, prav tako kot moji sošolci. V prihodnjem letu bi hotela dobro končati šolo. Rada bi bila odlična, o tem pa, kam bom šla po končani osemletki, še nisem razmišljala. Imam še čas. V novem letu si želim zdravja in veselja, enako tudi vsem drugim.«

GRADISNIK ANTON — 6. razred, Razborje pri Dramljah: »Za novo leto želim vsem veliko uspeha, zdravja in veselja. Kakšnega posebnega darila si ne želim, rad bi le, da bi mi v šoli šlo vse po sreči in da bi vedno izdeloval z odličnim uspehom. Najbolj srečen pa bi bil, če bi moji starši bili še naprej tako skrbni in dobri, kot so bili do zdaj.«

Tako učenci iz Dramelj. Kmalu bo novoletni večer in razkropili se bodo po temnih grapah in doleah, jutraj pa se jim bo zablješčal sneg in jih vabil, naj se mu pridružijo z novimi smučkami k veselemu zimskemu življenju. Pozabili bodo na ure, ki jih prepešajo v šolo, morda pa bo tudi Anica že brez kitk. Kdo ve?
DOMINIKA POŠ

IZBENEGA ŠTVA elje

delovna mesta v Celju:

ŠOLSKO IZOBRAZBO ŠOLSKO IZOBRAZBO ŠOLSKO IZOBRAZBO
visoko oziroma z višjo in visoko oziroma z višjo ravne smeri. Za delovna to izobrazbo je potrebna ekonomska srednja šola, administrativna šola

se po koncu šolanja zahturab: rje, Šmarje in Zalec študij na višji pravni visoke ekonomsko ko-

aje na ekonomski srednji upravno admi-

šji šoli znaša din 700.—, a din 400.—. K temu osplača študentu še do za vsak mesec oziro-

je šolsko spričevalo za pošljite naslovu do 25.

Komisija za delovna razmerja pri podjetju

»ELEGANT« — Celje

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

1. Sekretarja podjetja
2. Materialnega knjigovodjo
3. Dve administrativni moči

POGOJI:

- 1.: višja upravna ali pravna šola z dveletno prakso v gospodarski organizaciji;
- 2.: srednja ekonomska šola z enoletno prakso v gospodarski organizaciji;
- 3.: administrativna šola, eno del. mesto s prakso, drugo lahko brez prakse.

Prošnje naj kandidati pošljejo do 25. decembra 1972 na naslov: Podjetje »Elegant« Celje, Gubčeva ulica 10/I — »Komisiji za delovna razmerja«.

S poti po Srbiji in Kosovu - Piše: Drago Medved

BELE KAPE IZUMIRAJO!

Res — kdo ne pozna belih kap, okroglih, čepečih na glavah kot nekakšne skledice. Za tistega, ki jo nosi, vemo: ta je s Kosova. Pri nas jih skoraj ni več videti, po vaseh in mestih na Kosovu pa je teh značilnih in preprostih pokrival še dovolj, kljub temu, da je ta obrt že tako opešala, da so jo morali zaščititi.

Zato sem se napotil v bližnjo trgovinico, ki je obenem tudi delavnica, kjer izdelujejo takšne bele kape.

Canasi Nedžad je mojster, ki že od 1930. leta izdeluje ta pokrivala. Poznamo pa dve vrsti teh pokrival. Pri nas poznamo največ tiste okrogle, kopaste kape, na Kosovu pa smo videli tudi takšne z ravnim, odrezanim vrhom, kot nekakšen klobuk brez krajev. Ti dve obliki pa obenem že tudi označujeta »geografsko poreklo« tistega, ki ju nosi. Okrogle imajo prebivalci v mestih in predvsem v ravninskem svetu, tiste ravne pa hribovci, predvsem s Sare ali s Prokletij. Albanci pravijo tem kapam Quelesha punes (čeleša punoes), Srbi jo imenujejo kacedža in Turki takyaci (takiaci).

Sam postopek izdelave je pravzaprav preprost. Nedžad vzame ovčjo volno in jo nastavi na nekakšen lok, ki mu

pravijo drndala in z udarci na tetivo zelo hitro volno razprede, jo raztegne v povsem tanko plast, tako da volna dobi obliko nekakšnega blaga, ki omogoča mojstru oblikovanje in izdelavo kape. S tega »blaga« naredi več slojev, vse skupaj pa natakne na kalup, kjer ga pri sprednjem koncu odreže, in s tem že dobi velikost kape. To vse skupaj na kalupu s posebnim orodjem (podobno kiju) tolčejo, temu pravijo »bijanje« in ko je »blago« na kalupu utrjeno, ga prično še militi. Tako je v tej predzadnji fazi delavnica podobna veliki pralnici, kjer je na veliki, leseni mizi nepregledno število kap, mojstri pa sede okoli mize, vsak ima v roki velik kos mila in milijo kape, da je vse v penah. Zadnja »proizvodna« faza je potem samo še sušenje in že je kapica lepo v izlozbi in pritegne k nakupu kakšnega kmeta, ki je pri-

šel v mesto, največ pa jih kupujejo radovedni turisti.

Dopoldanski počitek...

Neki tužci so pri Nedžadu pred leti posneli kar film. Je pa izdelovanje »čeleša« najstarejša obrt, pred njo so izdelovali samo obleke. Nedžad ima tri sinove, pa nihče ne bo ostal pri tem kruhu. Za zdaj je njegova trgovinica z delavnico zaščitena, a kako

Nedžad Canasi pri svoji »drndali«

bo čez leta — nihče nam ni znal odgovoriti.

Vračamo se domov. Po lepi asfaltirani cesti — zdaj jih na Kosovu ne manjka, le motorni promet je zelo redek. Tu in tam se vsuje na cesto trop ovac s pastirjem, ki z značilno južnjaško mirnostjo uravnava svojo reko umazane rumenkaste volne kar po sredini ceste.

Vozimo se skozi vasi — dvorišča in domačije so ograjene, za zidovi pa se skrivajo hiše. Zemlja je utrujena, jesenski čas, vse se je nameni-

lo k počitku. Le kadar se vozimo mimo večjih centrov, Prishtina, Kosovska Mitrovica, — tam so zgrajene velike tovarne in dim se neumorno vali pod nebo ter oznanja, da tam spodaj, pri strojih teče življenje. Ljudje na Kosovu pa ga hočejo spreminjati, iz dreva v dan, iz leta v leto. S tem pa spreminjajo tudi sebe. S tem spoznanjem in s tem prepričanjem smo se poslovlili od tistega dela naše domovine, življenja, v katerem morda ne bomo nikoli vsega povsem doumeli.

ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE — ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE

FERDO GODINA
BELE
TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotora

CELJE

12.

»Dragi sobratje! Včasih so naši odnosi, ki jih imamo do Boga, zaskrbnjujoči. Naše poslanstvo, ki ga nam je dal po svoji milosti on.«

»Dajte no! Brez dinarja ni nič! Da ne bo hrupa — kongres naj bo v Turnišču, kakor ste odločili!« je končal Grafič.

Nekateri so se oddahnil. Plebunas Cotlin je bil globoko vznemirjen. Vendar je popustil. Premagal se je. Čez čas je dejal:

»Dragi sobratje! V Ljubljani sem govoril z dvema gospodoma, z jezuitom patrom Vozičcem — poznate ga vsi — in z laikom doktorjem Kareljem, ki je predsednik Katoliške akcije. Oba gospoda bi bila pripravljena govoriti na kongresu, kateremu bo tako dan pečat splošne krajinske verske manifestacije.«

Okrog faroja in obeh cerkva je bilo nemirno, kakor če bi se bližala nevihta. Nekaj mož je pred cerkvenimi vrati z naglico postavljalo slavolok. Dekleta so plela vence. Delali so z naglico. Če je kdo peljal mimo cerkve, se je ustavil.

»Kaj je?«

»Škof, zdaj? O, sakrabort, naša Ana pa je ostala na njivi, Škoči, Tinek, ponjole!«

»Ajtek, jaz bi rad počakal!«

»Boš šel, ti turško seme, kaj te bom prosil?«

Tako so se ustavljali, hiteli, pripravljali in se zbirali k velikemu dogodku. Gledal sem s farovskega okna v prvem nadstropju in se veselil teh ljudi. Res ni potreba,

da bi se nabirala koruza in pšenica zaradi njihovih grešnih let. Na obrazu vsakogar sem videl, da tega ni treba.

Sonce je sijalo nad Turniščem, ki je bilo obraslo z dozorevajočim sadnim drevjem.

Polja niso bila več v cvetju in rasti. Prišutala je jesen in z njo je bilo konec toplih dni. Koruzni listi so porumeneli in se zvitjali, krompirjeva trava je lezla k zemlji, le ajda je stala pokonci, a je tudi čakala kose.

Nemir spodaj na cesti in pred cerkvijo me je navdal z veseljem. Duhovniški poklic ima poleg trdih strani tudi sončne. Ob pogledu na toliko zadovoljnih okrog sebe spreleti človeka nekaj prijetnega.

Romarji se zbirajo. Bosi in s culami na ramah prihajajo. Kaj bo šele jutri!

Tudi Rahela pride. Že predpolodne se bomo pripeljali. Jaz bom imel rano mašo v Lendavi. Škofa ni. Ljudstva je že mnogo zbranega in vedno več jih prihaja iz vasi. Tisti, ki pometajo pred hišami, puščajo metle na dvorišču in hitijo k cerkvi.

Gledam po polju, kjer gre cesta med njivami in se vidijo med koruzo telefonski drogovi. Do hrastove šume vidim drogove, kjer zablodi cesta med dreveje.

Škofa še ni.

Administratorjeva sestra mi je prinesla južino. Prijazna je postala z menoj.

Takrat je v zvozniku udaril zvon. Zaglušil je vsako besedo. Ljudje so tekali pred cerkvijo, se gnetli k cesti, dekleta so pustila vence, a fantje na pol postavljene mlaje. Zvonili so z vsemi zvonovi. Zdelo se mi je, da se tresejo stari kostanji pred cerkvijo. Nekaj ljudi je teklo po cesti, da se je kadil za njimi prah.

Hitel sem pred faroj. Spovedniki so prihajali iz cerkve. Nisem mogel več do njih, ker se je pod kostanji že nabralo preveč ljudi. Zvonovi so neprestano zvonili. Na vasi se je pokazal avtomobil. Za avtomobilom so se Turniščani zgrinjali in mu v prahu sledili.

Zvonovi so utihnili, samo tramovi so še škrtali v zvozniku. Iz avtomobila je skočil administrator Grafič. Bil je rdeč v obraz. Odpril je vrata in pred množico se je pokazal visoki gost. Zlati križ se mu je svetil na prsih. Smehljal se je in utrujenost od dolgega potovanja se mu je poznala na obrazu.

Škof je smeje se odzdravljaj. Administrator Grafič je ostro zamahnil po zraku. Množica se je preklala na dvoje in nastal je prazen prostor prav tja do cerkvenih vrat, kjer so stali gospodje, ki so se v zadregi prestopali.

Škof je šel proti cerkvenim vratom. Za njim je stopal Grafič, resen kot vedno. Pred cerkvenimi vrati je škof podajal roke duhovnikom. Tudi salezijance sem videl med gospodi. Škof ni pokazal nobene razlike med njimi, nobene vznošljivosti. S toplimi besedami se je obrnil k ljudstvu. Njegova beseda se je zgubljala med košatimi vejami starih kostanjev, s katerih je padalo široko, rumeno listje.

Oči vseh so bile uprte v škofa. Mnogi so ga poslušali z odprtimi usti.

Videl sem visokega človeka, ki je gledal preko množice. Neobrit je bil in nič las ni imel na glavi. Celo je gubal in ni trenil z očmi.

Škof je končal. Dal je ljudstvu apostolski blagoslov.

Ljudje so vstajali. Visoki pastir se je nato nagnil h Grafiču in ga nekaj vprašal. Nekateri ljudje so šli v cerkev, drugi so se razkropili po domovih.

Škof in Grafič sta počasi krenila za cerkvijo proti farofu. Ker sem prej prepozno prišel, da bi škofa z duhovščino pozdravil, sem stal zadaj ob strani in čakal trenutka, ko bom lahko povedal Grafiču naročilo dekana Jerebiča.

Grafič me je zagledal, prav ko sta s škofom zavila na farovsko dvorišče. Ustavil se je in škofu nekaj rekel. Govoril je o meni, kajti škof se je obrnil. Stisnilo me je za grlo, da nisem mogel niti požirati. Prijel sem klobuk in se priklonil.

Grafič mi je mahnil z roko prav tako odločno kot prej, ko je naredil med množico škofu pot. S težkimi koraki sem šel k škofu. Pred njim se nisem stal, odkar sem bil posvečen. Dal mi je roko. Prijel sem jo in mu poljubil Ribičev prstan.

»Gospod je lendavski kaplan?« je rekel smeje.

»Da, prevzvišeni.«

»Kje imate gospoda dekana?« me je vprašal po domače škof, da mi je odleglo. Gospod Grafič je stal poleg mene in se smejal moji nerodnosti.

»Konji so bili na njivah, pa ni mogoče pravočasno dospeti, prevzvišeni.«

Škof me je gledal, ko sem govoril. Čutil sem, da se kaj takega ne bi smelo zgoditi. Dekan bi moral priti.

Namesto da bi škof kaj rekel o dekani, se je obrnil h Grafiču.

»Zadržite gospoda kaplana vse do jutri pri sebi.«

»Kakor želite, prevzvišeni,« je odgovoril Grafič.

Mene je ta odločitev zadela. Ne bi rad ostal v Turnišču. Dogovorili smo se z Brünnerjevimi in Krampačevimi, da se bomo jutri skupaj pripeljali na kongres. Moram v Lendavo že zaradi tega!

»Prevzvišeni, jutri imam mašo v Lendavi,« sem rekel takoj za Grafičem.

»Bomo že uredili,« je rekel škof. Ugajalo bi mi sticer, da se prevzvišeni briga zase, a sedaj mi je bilo popolnoma odveč. Rad bi povedal škofu, da moram imeti rano mašo samo jaz, nihče drugi.

Vendar nisem smel reči besede. Škof je stopil na dvorišče. Za njim je šel Grafič, nato jaz.

Ljudje, ki so imeli opraviti na farofu, so tekali po dvorišču.

»Imate dosti dela v Lendavi?« me je vprašal škof. Nisem mogel odgovoriti, kajti dekanova kočija je v tem trenutku priropotala na dvorišče. Upehane konje je hlapec ustavil sredi dvorišča. Dekan je skočil s kočije. Bil je v zadregi. Škof se je za trenutek zresnil.

»Gospoda dekana ni bilo,« je menil škof.

Vedel sem, kaj ta opazka pomeni. Dekan ni niti slutil, da škof njegove skrivnosti že pozna.

»Konji so bili na delu, prevzvišeni,« je dejal dekan.

»Tako,« se je nasmehnil škof. Dekan je postal rdeč.

»Jutri pa pridete, gospod dekan, kaj?«

»Da, prevzvišeni,« je dejal v zadregi dekan Jerebič.

Škof si je zaželel počitka. Grafič ga je peljal v sobo. Midva z dekanom sva ostala na dvorišču.

Hlapec je pokrival konje in odpenjal mokre, oslinjene uzde.

avtospreji: CAROSOL 40 - GUMIS - CROMIS - LEDIS — avtospreji

SVEČANO ZA DAN JLA

Priloge za proslavo Dneva JLA v Celju so te dni v polnem teku, pa čeprav je do 2. decembra relativno precej asa. V pripravah razen dana JLA, celjske garnizije, sodelujejo še družbeno-politične organizacije pri skupščini občine Celje in slovensko ljudsko gledališče. Ze sedaj lahko napišemo, da bo kulturno-družabna prireditev v počastitev raznika Dneva JLA v Celju spela. Vsekakor pa je to šlo že večletnega sodelovanja med Domom JLA, celjsko garnizijo in drugimi organizacijami v mestu ob Savinji.

Uradni del proslave se bo začel 21. decembra dopoldne, ko bodo pripadniki JNA pokazali celjski mladini orožje in razna tehnična sredstva celjskega garnizona. Ob prisotnosti gostov bodo zatem prebrali ukaze o napredovanju starešin in vojakov. Posebne pozornosti pa bodo deležni Celjani-pionirji. V Domu JLA bodo izvedli kulturni program, starešine jim bodo pripovedovali o vojaškem življenju, borci NOB pa jim bodo skušali z besedo prikazati težke dni revolucionarne borbe. Pred gledališko predstavo

— Stalinovi zdravniki — ki bo na programu 21. decembra v večernih urah in to za starešine, člane njihovih družin ter povabljenih goste, pa bosta prisotne pozdravila predsednik skupščine občine Celje ing. Dušan Burnik ter komandant celjske garnizije major Milan Vujičić. Kulturna prireditev ob prazniku Dneva JLA, za katero pripravljajo program vojski celjskega garnizona, pa se bo pričel po gledališki predstavi v Narodnem domu. Po kulturnem programu bo ob prijetnem zvoku glasbe zabavni večer.

Oseba tedna: STANKO PRAPROTIK

PETJE JE MOJE VESELJE

Stanko Praprotnik, je delavec iz Mozirja, zaposlen pa je že devet let na GLIN-u v Nazarjih. Pred tem se je poskusil tudi za rudarja, pa je po dveh in pol letih zapustil velenjske knape in se zaposlil v domači občini. Pred dnevi je dobil spričevalo polkvalificiranega delavca, dela pa v obratu montaže stavbnega pohištva.

»Ste bili presenečeni, ko ste zvedeli, da ste oseba tedna?«

»Malo že, kdo pa ne bi bil! Ko sem videl, da ste objavili sliko, na kateri smo mozirski pevci, si nisem mislil, da bom dobil največ glasov. Seveda smo z zanimanjem pričakovali tednik. Ustavil sem poštarja Jožeta, ta je moj polbrat, da ga pobaram, če mi pokaže tednik, da vidim, kakšen je rezultat. Še prej, preden mi je izročil časnik, mi je čestital. Bil sem res presenečen. No, veselja je bilo tudi med mojimi sodelavci, vsi so mi čestitali, je pripovedoval Stanko.«

»Ste že dolgo pri pevskem zboru?« sem se pozanimal.

»Prepevam že pet let.

To je moje veliko veselje. Z zborom tudi nastopamo, nedavno tega pa smo bili tudi na gostovanju v Radljah ob Dravi. Tamkajšnemu zboru smo vrnili obisk. Nastopanje nam je vsem v veselje, še zlasti, če vidimo, da je poslušal vseč. Pri nas v družini cem naše prepevanje smo vsi pevci, vsi radi pojemo.«

»S čim se še ukvarjate poleg službe?«

»Kadar je pozimi mož-

nost, takole ob novem letu in še kdaj, se rad malo smučam, sicer pa sem navdušen pristaš hokeja. Zelo rad ga gledam. Mislim, da bodo Jeseničani letos po lanskem spodsrlaju z Medveščakom zopet državni prvaki. Najboljši so, ni kaj reči. Sicer pa imam doma nekoliko zemlje in rad po šlITU pomagam tudi doma. Ko imam čas, se ukvarjam s hčerkico, ki bo kmalu stara dve leti.«

»Mnogi, ki so vas spoznali, so napisali ob vašem imenu dva priimka. Kako je s tem?«

»Kako, čisto preprosto! Iz določenih oseb nih razlogov sem ob poroki pač prevzel ženin priimek. V tem je stvar!«

»Kaj pa v službi, ste zadovoljni?«

»Zadovoljen sem z delom, s sodelavci se dobro razumemo, no, za služek pa je tudi še kar v redu. Takole med 1.500 do 1.600 — dinarjev na mesec. Sicer pa bi se rad še naprej izpopolnjeval, da bi dosegel še višjo kvalifikacijo. Upam, da bom to dosegel, saj v našem podjetju izobraževanju posvečamo veliko pozornost.« B. S.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

VABI NA

SILVESTROVANJE

v hotelih:

ZDRAVILIŠKI DOM, SLOVENSKI DOM, hotel PARK in v restavraciji POŠTA.

Cene — vstopnina s silvestrsko večerjo — od 150 do 200 novih dinarjev.

Samo vstopnina brez večerje od 100 do 120 din. Za ples bodo igrali priznani plesni ansambli s pevci. Zrebanje vstopnic, silvestrski spominki.

Rezervacije sprejemajo šefi strežb posameznih obratov.

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljub

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predtavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki te jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismo na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to sebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem o Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

1. PO 150 DIN
2. PO 100 DIN
3. PO 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno nadel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

KUPON 12

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

ravi naslov za denarne zadeve **Pravi naslov za denarne**

Tudi mladina varčuje! Poznate najsodobnejši način mladinskega varčevanja? To so pionirske hranilnice, ki delujejo na 35 osnovnih šolah na našem območju. Šolsko varčevanje vključuje mlade v dejavnost, ki neposredno razvija pionirsko in mladinsko samoupravljanje, razvija pravilni odnos do denarja, ter humane odnose v šolski skupnosti. Prizadevamo si vzgojiti naš mladi rod v varčne in gospodarne samoupravljajce.

Ljubljanska banka
podružnica Celje

Pravi naslov za denarne zadeve **Pravi naslov za denarne**

ljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Celje - SZDL

AKTIVNEJE

Na zadnjem posvetu predsednikov krajevni organizacij SZDL občine Celje, bil je minuli teden, so med drugim razpravljali in sklepali tudi o oživitvi nekaterih novih oblik dela v krajevni skupnostih. V enem primeru gre samo za poživitev že obstoječih oblik, to je za aktivno mladost, v dveh primerih pa gre za ustanovljanje novih organizacijskih oblik, ki bodo ob ustreznih vsebini dela v bodoče nedvomno pomenile pomembno poživitev družbeno političnega dela v krajevni skupnosti.

V okviru akcije, »1.000 krajevni skupnosti — 1.000 aktivni mladih«, ki jo je sprožila Republiška konferenca ZMS, so se na posvetovanju predsednikov KO SZDL v Celju dogovorili, da bodo organizacije SZDL poskrbele za oživitve dela tistih aktivov, ki so sicer že ustanovljeni, pa njihovo delovanje ni odraz možnosti in potreb mladih po aktivnejšem družbeno političnem delovanju. V akciji sodeluje tudi občinska konferenca ZMS. Na seji je bilo poudarjeno, da je bilo v preteklosti delo mladih povsod tam, kjer so ga znali ustrezno družbeno vrednotiti, tudi zelo uspešno. To je med drugim pokazala zadnja vaja enot splošno ljudskega odpora, kjer so se mladi v nekaterih krajih (Škofja vas) izredno izkazali. Tam kjer mladinskih aktivov ni, pa naj krajevni odbori SZDL zagotovijo, da se ustvari za začetek določeno jedro mladih, ki delajo v SZDL, iz tega pa naj bi v prihodnjem letu zaživeli mladinski aktiv.

Na predlog sekcije za družbeno aktivnost žena bodo pri krajevni organizaciji SZDL ustanovili tudi aktivne ženske, ki naj bi v bodoče kot po-

sebna organizacijska oblika dela združevali ženske posameznih krajevni skupnosti. Ugotovljeno je namreč bilo, da se sicer v aktivnem družbeno političnem delu udeležuje kar sorazmerno veliko število žena, da pa bi ravno zavoljo tega kazalo njihova prizadevanja tudi organizacijsko strniti v delo posebnih aktivov. Ne gre pri tem za obujanje starih organizacijskih oblik (APZ), kajti družbene prilike terjajo drugačno povezovanje, zato bodo okviri predvsem dobrodošli ob reševanju konkretnih in specifičnih vprašanj vse od problemov otroškega varstva, do aktivnejšega vključevanja žena v celotna družbeno politična dogajanja v krajevni skupnosti in v občini na sploh.

Predsedniki so na posvetovanju na pobudo izvršnega odbora Občinske konference SZDL ter sekcije za kmetijstvo in gozdarstvo sklenili, da bodo tudi v krajevni skupnosti, razen na mestnem območju seveda, ustanovili podobne sekcije oziroma aktivne za kmetijstvo in gozdarstvo. V okviru teh aktivov bodo v bodoče lahko kmečki proizvajalci konkretnije obravnavali številna aktualna družbeno politična vprašanja, ki jih poraja razvoj na področju kmetijstva.

Vsekakor gre v zgornjih primerih za težnjo, da se delo v krajevni skupnosti, oziroma v krajevni organizaciji SZDL še poživijo, da se tudi z novimi organizacijskimi oblikami še bolj približajo številnim in raznoterim interesom celotnega članstva Socialistične zveze. Pri tem bodo ravno novoustanovljeni aktivni v krajevni skupnosti nedvomno doprinesli pomemben tvoren delež. B. S.

LAŠKO

Občinski praznik na vrhu

Minuli teden je izvršni odbor občinske konference SZDL na razširjeni seji obravnaval štiri predloge krajevni organizacij SZDL, v katerih so se za kraj praznovanja občinskega praznika potegovali: Svibno pri Raščah, Zidani most, Rečica pri Laškem in Vrh nad Laškem. Občinska skupščina je pred letom sklenila, da naj bo občinska organizacija SZDL tista, ki bo zbirala predloge in dokončno predložil ustrezen predlog.

Izvršni odbor SZDL je v dveh urah razpravi temeljito proučil predloge štirih krajevni organizacij, njihove utemeljitve in okvirne programe. Da je ena sama točka dnevnega reda trajala tako dolgo, je bil vzrok v tem, da so tri organizacije, razen Rečice, zelo dobro utemeljile svojo kandidaturu in vse tri so se mogle izkazati že z določeno aktivnostjo. Če je v razpravi večina nagibala k odločitvi, da bi bil praznik organiziran prihodnje leto v Svibnem, je bilo tajno glasovanje kasneje presenetljivo. Največ glasov od prisotnih članov izvršnega odbora in za glasovanje upravičenih predstavnikov omenjenih štirih krajevni organizacij je dobil Vrh nad Laškem. Ta krajevna skupnost se uvršča med tri v kozjanskem delu občine (težnja območja — dva med njimi, Jurklošter in Breze sta bila že deležna osrednjih prireditvev in pridobitev ob praznovanju občinskega praznika.

CELJE

Nove cene za daljše lase?

Celjski frizerji, tako privažniki kot družbeni sektor, so od prvega decembra dalje povišali cene svojih uslug v povprečju za 6,8 %. Nekatera dela so podražili bolj, druga manj. V poslovalnicah frizerskega podjetja »Negas« veljajo po novem cene za moško striženje 12 din (prej 9 din), za britje 7,5 (prej 6 din), vtem ko plačajo ženske za vodno ondulacijo po novem tri dinarje več. Seveda pri tem niso vračunani razni dodatki.

Ob tej ugotovitvi je nastal z direktorico frizerskega podjetja »Negas«, Silvo Reberšakovo, krajši pomenek.

»Kako je s prometom v vaših poslovalnicah nasploh?»

»Nič posebnega. Kakšnega vidnega zmanjšanja ni. Je pa prej umirjen kot razgiban.«

»Po novi modi nosijo tudi mlajši moški, zlasti dolge lase. Ali je zaradi tega kaj manj striženja moških glav?«

»Nova moška moda se pozna tudi pri nas. Na vsak način je striženja las pri moških manj, kot ga je bilo nekoč.«

»Po vsem tem bi rekli, da dela ni nikoli preveč, prej obratno. Kako pa je z razširjenostjo frizerskih delavnic v Celju?«

»Lahko rečem, da jih je preveč in da občinska skupščina oziroma pristojni oddelek preveč širokogrudno dovoljuje odpiranje novih zasebnih frizerskih delavnic. Menim, da bi jih lahko bilo manj. M. B.

Govori Feri Smola

DARILO TITU!

Feri Smola je neuničljivo manager New Swing Quarteta in Otá Pestnerja. Zaradi njegove uspešne poslovnosti se mu je priključilo še šest več ali manj znanih ansamblov in pevcev, tako da ima Feri dela več kot preveč. Feri pa ne bi bil Feri, če se ob zadnjem nastopu Ota in prijateljev v Kranju ne bi spomnil novega prijema. V avto je naložil Ota in pred koncertom odpotoval na Brdo pri Kranju, kjer se je isti večer mudil na obisku predsednik tovariš Tito Omenjenemu cenjenemu gostu so peti letos za njegov rojstni dan, zdaj pa so hoteli izrabiti priložnost in ga povabiti na koncert v Kranju. Tovariš Tito se zaradi prej določenega programa ni mogel udeležiti koncerta, so pa tantom povedali, naj pokličejo v ponedeljek, če bo kaj časa, da jih bo sprejel.

Ker je bilo vse do minute splansirano, so jim naročili, naj darilo pripravijo, ga prinesejo in da ga bodo skupaj s spremnim pismom izročili tovarišu Titu. Tako smo tudi naredili. Podarili smo mu portret Ota Pestnerja zgan in izrezan v lesu, delo slikarja samouka Iva Vrečka, iz Vrbnega pri Sentjurju, zaposlenega pa v Zelezarni Store, je povedal njihov manager Feri Smola. Uspešna poteza vse bolj aktivnega in znanega ansambla!

KONCERT ZA OTROKE KOZJANSKEGA

23. decembra bo v Kozjem koncertiral New Swing Quartet. Celovečerni koncert bodo pripravili v prostorih tamkajšnje šole za otroke in to

brezplačno, kot darilo za Novo leto. Istočasno bodo izročili darilo 1000 članici njihovega kluba prijateljev.

BILTEN O KVARTETU

New Swing Quartet si na vse načine prizadeva, da bi ostal med poslušalci priljubljen in aktualen. Dobro vedo, da za to ni dovolj samo pevski prepertoar, temveč tudi ostali »pripomočki«. Tako so izdali v organizaciji Ferija Smole bilten, ki je ves posvečen kvartetu in njegovim članom. V njem lahko vsak prebere vse o nastanku, delu, razvoju, uspehih in načrtih kvarteta, ki ogreva srca ljubiteljev petja s črnimi in drugimi pesmimi. Značke za člani kluba pa bodo pripravljene do prvih mesecev prihodnjega leta.

»Ne moremo vse naenkrat, pravi Feri Smola. »Bo pa! Torej ljubitelji njihovega petja naj čakajo, kajti prišlo bo.«

MUZICIRANJE V AJDOVŠČINI

New Swing Quartet bo pripravil koncert tudi za vojske v Ajdovščini, kjer služi vojsko celjski novinar Milan Seničar. Datum še ni določen, bodo pa koncert izvedli takoj, ko bodo imeli prosti termin. Feri Smola je povedal, da bodo koncert pripravili tudi na željo Milana in kot zahvalo njemu, ki je mnogo poročal o ansamblu. Hvalevredno!

T. VRABL

Srečanje z najstarejšima Lučanoma - FRANC SUPIN

S TREBUHOM ZA KRUHOM

Nič kaj dolgo ga ni bilo potrebno prepričevati, da mi je pričel pripovedovati svojo življenjsko zgodbo. Takole v 94. letih življenja se pa resnično marsikaj nabere, o čemer velja kaj zapisati.

Neverjetno kako živ spomin ima FRANC SUPIN. V navedenosti je opisoval posamezne dogodke, pri čemer ni pozabil niti imen ljudi, niti imen krajev, kjer je hodil. Vsega popisati seveda ni mogoče, zato se bomo omejili le na njegovo »potepanje« po svetu.

Ob toplo zakurjeni kmečki peči, ki stoji v kotu stare, lesene kočice, ki se ji na zunaj in na znotraj pozna, da je prestala že marsikateri vihar v dolgih desetletjih, je vela prijetna toplota. Franc Supin se je vsedel na mehko ležišče ob peči, si obrisal solzne oči, me malce postrani pogledal, češ le zakaj vrabca sem toliko radoveden, pa še tisto črno reč mu molim pred usta. Mikrofon namreč, kajti pogovor sva enostavno posnela.

»Omenili ste, da vas je v mladosti zaneslo na tuje. Kje ste pravzaprav bili in kod vas je nosilo?«

»Včasih je bilo za zasluzek težavno. Bil sem gozdni delavec, pa je naneslo, da sem odšel najprej na Madžarsko, nato pa še v Romunijo. V tujini sem bil polnih štirinajst let. O, je bilo kar lepo, delali pa smo in to pošteno. Še posebno takrat, kadar smo delali »na akord«, je povzel Franc.

»Kakšen pa je bil zasluzek?«

»Kakor kdaj, včasih bolj, včasih slabši. Če smo delali na akord, smo zaslužili več. Včasih tudi po sedem kron na dan. To je bil za takratne razmere kar lep zaslužek.«

»Če se ne motim, ste si v Romuniji postavili tudi hišo?«

»Sem, toda ne v Romuniji, temveč na Madžarskem. Nekemu grofu sem delal manjšo hišico iz lesa, ki jo je polik obiskoval, kadar so gospoda odhajali na jago. Zmenila sva se, da mi bo plačal kar v lesu in tako sem si tudi sam postavil čedno majhno leseno hiško. Ne veste kako je bila lepa in topla.«

»Zakaj pa ste se odločili, da si tam doli v tujini postavite svojo kočico?« sem se pozanimal.

»Hja, zakaj? Zato, ker sem mislil, da bom kar doli ostal. Všeč mi je bilo, ljudje so bili dobri, zaslužek prav tako, doma pa itak ničesar nisem imel. Pa sem nekega dne odšel v mesto Pleješt (fonetično) in jih vprašal, če me vzamejo za svojega. Rekli so, da me vsekakor vzamejo,

samo na vojsko bom moral iti. Nak, hudiča, na vojsko me pa ne boste spravili, sem si mislil sam pri sebi in jo urno odkuril. Ne, da bi pa med vojske moral, tega pa nisem maral. Sem prišel rajši kar domov.«

»Kako pa je bilo z jezikom, ko ste bili na tujem, kako ste se sporazumevali z ljudmi v tujini?«

»Kako, čisto preprosto, madžarsko in romunsko sem se naučil. Še danes znam romunsko kar dobro, čeprav sem seveda malo že pozabil. Zupnik se je enkrat oglašil tu pri meni, mi je rekel, da bi ga romunsko učil. Sedaj pa ga ni več od nikoder, menda sem se mu že s čim zamerial.«

»Kaj pa dekleta. Ste imeli možnost, da se tam doli poročite?«

»E, kar pa se tega tiče, je bilo slabo. Tujcev niso marali, pa še največ je bilo Cigank, za te pa nisem maral. Pa še to je, da so mi moja mati pred odhodom rekli: ženske so ljubezne in tudi

FRANC SUPIN, stoti obletnici nasproti...

zapejive! Tega sem se skozi držal, pa sem se jih raje izogibal. No, včasih pa smo seveda kljub temu malo zbežjali, tako pač, kot to delajo vsi mladi fantje. Oženil sem se potem veliko kasneje, tu v domačem kraju.«

»Ste tudi še kdaj kasneje odšli v Romunijo?«

»Ne, ker smo potem pričeli vodne riže graditi tudi pri nas, jaz pa sem se na te gradnje dobro spoznal. Tega sem

se doli dobro naučil. Potem pa sem delal kar doma. Se daj sem že dolgo v pokoju.«

»Ste s pokojnino zadovoljni? Kako živite?« sem povprašal.

»Oja, s pokojnino sem pa res zadovoljen. Sedaj, ko sem izpolnil devetdeset let, dobim še dodatek — pa je skupaj kar zadosti. Sicer pa mi res ničesar ne manjka, le let imam preveč.«

»Kako to, da se iz te stare

koče ne preselite k sinu, ki ima lepo in veliko hišo. Tam bi vam bilo gotovo še lepše?«

»Veste, stvar je taka. Mladi pa stari ne pašejo skupaj. Jaz sem to hišo kupil, pa bi kar v njej rad počakal smrti. Ta mlada dva pa sepo skrbita za mene. Tu je moje in tu bom ostal. Včasih je že nerodno, ko strem pušča, pa mi je zadnjič malo popravil, tako da je sedaj kar dobro. Je pristavil in pogledal proti stropu, ki je res potreben kar precej popravila.

»Ali imate še kakšne posebne želje?«

»Umri bi rad!«

»Ja, kako pa to, zakaj?«

»Zato, ker sem prestar. No, me ne ubogajo več, pa nikamor ne morem. V vasi že deset let nisem bil, pa bi še rad šel, da bi obiskal znance in videl, kako je kaj tam. Menda se je precej spremenilo...«

Ziva kronika, pisan roman. Dolga in zanimiva pripoved človeka, ki je učakal polnih 94 let starosti, človeka, ki je vse življenje živel ob trdem delu in skromni hrani. Polenta, slanina in kozarec dobrega vina, pa trdo delo, pravi, mu je najbolj koristilo. Franc Supin se kljub letom dobro sliši, do nedavne ga pa je tudi časnikarje še prebravil brez očal. V zadnjem času ga malo daje. S spornadjo, ko bo posvetilo sonce, pa bo gotovo krenilo na boje, prepričan sem!

Za stoto obletnico pa nas svidenje France, takrat se je gotovo oglašil!

(nadaljevanje prihodnjič)

BERNI STRMCNIŠ

med štirimi očmi

SRČNE RANE SPATI NE PUSTE

Star sem 25 let in dežam v rudniku pet let. V teh letih sem zaslužil toliko, da sem si postavil skromno hiško. V njej stanujem nekaj mesecev sam. Ker imam veselje do kmetijskega življenja in dela, hodim v prostem času pomagat sosedu, ki ima čedno in lepo dekle. To mi je zelo pri srcu, a sosedovemu fantu, ki si tudi gradi hišo s pomočjo staršev — kmetov tudi. Fant pa je poštni uslužbenec. Sosedovo dekle je že bilo pri meni v hiši, a sva se le pogovarjala, do objema in poljuba pa ni prišlo. Rekla je, da sva oba mlada in se ne smeva spuščati v ljubezensko razmerje. Ko pa smo bili v družbi, jo je sosedov fant poljubil in objel. Ona mu je vrnila zelo nežen poljub in objem. Potem sem jo vprašal, za katerega se je odločila. Rekla mi je, da bo sosedov fant njen mož in gospodar, ki ji bo poleg službe pomagal tudi na kmetiji. Takole je nadaljevala: »Če bova zdrava, bova oba lepo napredovala

na kmetiji. Ti pa boš najin prijatelj in dober sosed in nama boš pomagal na kmetiji, kakor si do zdaj.«

Zelo sem zdaj otožen in vse skupaj ne znam razvoljati. Svetujte mi čimprej, kaj naj storim! Odločil sem se, da grem za vedno v tujino, ker tega čednega, pridnega in izobraženega dekleta, ki bi imela tudi lepo kmetijo in je edinka, ne morem in ne morem pozabiti. Na njo mislim noč in dan, ker moje srčne rane meni spati ne puste.

FRANJO

DRAGI FRANJO

Kaj se niste že odločili? Pravite, da boste odšli v tujino, kaj ni tako? Dobro premislite, predno naredite ta korak. saj tujina ne prinaša le pozabe, temveč tudi razočaranja. Tam se ne cedita mleko in med, zlasti, ker bi zapustili doma lepo urejen dom. Ste že pomislili na to, da se pred dekletom preveč ponižujete in sami sebe devate v nič. Nobena punčara tega ni vredna, pa če je še tako lepa in bogata. Opazila sem, da vam je deklica malo všeč tudi zaradi tega, ker bo dedinja imenitne domačije. Tudi to vam gre malo na živce, kar priznajte, da se vam je izmuznila tako lepa in bogata ribica izpod rok! Morda je vmes tudi malo

ljubezni, ker pa vem, da ne boste pristali na ponižujoči predlog sosedu, da bi ji bili še naprej za hlapca, vas najbolj žali to — zadnje. Verjamem, da vas potem žene v tujino, verjamem, da ste užaljeni, a stisnite zobe in ostanite doma. Izberite si drugo dekle, priborite si jo, zavedajoč se, da sosedova ni edina. Ze ko boste ozdravljeni od tega, vam bo postalo lažje in upam, da se boste kmalu oglasili s pismom, da ste v vaš svetlal dom pripeljali mlado in prijetno ženo. Ko pa boste izbirali, ne glejte na »doto«!

RDEČ NOS

Čim se pojavi prvi mrz, jaz pordečim v nos. Pa nisem pijanec, čeprav imam že preko štirideset let. Sploh pijem ne, zato me ta moja nevšečnost zelo moti. Je to kaj v zvezi s prebavo ali krvjo?

JANKO

Spoštovani, da je nos rdeč ni kriva ne prebava ne kri. In velikokrat tudi pijača ne. Imate le zelo tanko in občutljivo kožo in prav ta je pri vas vzrok pordečitve. Rdeče krvne žilice skozi tanko kožo pronicajo in posledica je rdečica nosu. pri nekaterih pa tudi ostalega obraza. Uporabljajte zaščitno kremo za obraz!

NATASA

ženin vsakdan

PLAŠČI NOVIH KROJEV

Saj vas poznam, drage moje, radi bi bile lepo oblačene, pa moderne, hotele biti nekaj posebnega, a ne čisto nekaj nemogočega. Ze dolgo si ogledujete blago, ki vam je všeč, pa kaj, ko ne veste, kakšen model plašča bi si omislile. In res je že zadnji čas, da se odločite, saj je zima že skoraj tu. Naj vam pri izbiri pomagata modela, ki sta na skici. Obe dolžini plaščev se ustavita tik pod koleno, to je tista »solidna« dolžina, ki ji je bila zvesta Coco Chanel.

Če ste res za ekstraganco, vam bo ugajal plašč z nekoliko nenavadnimi kratkimi kimono rokavi in z velikim šal ovratnikom. Ima dva velika našita žepa, v pasu pa je zavezan s pasom. Pod njim še oblečemo debelej topel pulover ali jopič.

Nekoliko bolj umirjen, a vseeno z dovolj zanimivimi detajli je drugi model. Ima visok stoeč prešit ovratnik in okrogel nastavek na sprednjem in zadnjem delu. Rokavi so nekoliko širši, v zapestju stisnjeni, žepi so našiti.

Po vsej dolžini se zapenja z velikimi okrasnimi gumbi. Lahko ga dopolnjuje usnjen pas. Če se ne morete odločiti

za nobenega od obeh, upam, da ste dobili vsaj idejo, ki jo lahko tudi sami obogatite. Staša Gorensek

pregled v preteklost

SREDNJEVEŠKI GOSPOSKI MENU

V nekaj nadaljevanjih smo v najbolj splošnih obrisih spoznali dolžnosti podložnikov od zemljiških gospodov. Medtem ko je bila revščina med njimi čisto tako velika, da od predpusta do nove žetve niso imeli niti kruha in so si celo sol lahko le redi kockaj privoščili, je bilo življenje cerkvene in posvetne gosposke bistveno drugačno, saj je živela na račun žuljev tlačanov. Za pozoritev se bomo poslužili potopisnega dnevnika, ki ga je napisal Santonino, patriarhov kanceler in škofov spremljevalec, ko je leta v Savinjskem arhidiaconatu vno vitje posvečeval cerkve, oltarje in pokopališča, ki so jih oskrnili Turki, birmo

val in sploh preverjal cerkvene razmere.

Iz Čedadu so vizitatorji preko Vranskega 11. maja 1487 prišli k arhidiaconu Valentinu v Konjice. Obedovali so rabe, piškurje v zeliščni omaki in nasoljenega in v vodi kuhane ga lososa. Posebno jim je teknil piškur, ki ga prej niso videli nikjer druges. Po poročilu ima Valentin na dvorišču vodni zbiralnik, v katerem so raznovrstne ribe, med katerimi so najokusnejše rdeče in črno pisane postrvi. Pri večerji so za okrepitvo dobili navrh še divjega zajca. Santonino poroča, da arhidiacon porabi v svoji hiši na leto: 20 volov, čez 100 kostrunov in ovac, 25 svinj, 60 in več gosi, okrog 400 piščancev, 14.650 litrov žita in 23.800 litrov vina.

Cez nekaj dni so bili vizitatorji v konjiškem gradu grofovsko pogoščeni. V lepi jedilnici, okrašeni s cveticami in dišečimi zelišči, so se za obed zvrstile naslednje jedi: rezanci s sladko smetano, pi-

tan kopun in piščanci, dušeni v lastnem soku, postrvi, drobno narezano zelje s slanino, česar pa so se skoraj vsi vzdržali, »da bi tudi kuharjem kaj ostalo«, sledila je kozja pečena s piščanci, veliki krapci v juhi, kozje meso v zafranasto rumeni juhi, stolčeno rakovo meso, pečeno v surovem maslu, začinjeno s čebulo, zelenjavo in dišavami, meso v krvni juhi, narastek z žajbljem in gobami, slednjič pa so prinesli ričet v mastni juhi. Enajst jedi so vmes zalivali z več vrstami najboljšega vina.

V Stranica, kjer so je dli odlične postrvi, je hčerka vitanskega kastešana igrala s škofovim kaplanom karte, in sicer za klofute. Če je dobila, se ni obotavljala, da mu ne bi prisolila krepke za ušnice.

30. maja so se mudili v Crešnjsicah, kjer so doživeli takle sprejem: odlične postrvi, potem krasne gobe, pa tanke, rahlo ne preveč močno začinjene, marveč z medom namaza-

ne omiete, pili pa malva-zijsko vino. Se isti dan so se odpravili v žičko kartuzijo, kjer kronist ni prezrl razsežnih kleti z nenavadno velikimi sodi do 40 hl. Spet so bili postreženi z ribami in z rakci ter sočivjem, ker »menih ni jedo nobenega mesa«. Zvečer so dobili še »lanska jabolka, ki so bila tako sveža, da jih ni bilo mogoče razlikovati od letošnjih.«

V Novi cerkvi je Santonino srečal župnika, ki je »zategadelj, da ne bi njegov roj izumri, poskrbel za potomstvo«. Tudi tu ni manjkalo krapov, postrvi in na moč velikih rakov. Mimo namiznega vina so pili tudi malvazjca. 1. junaja je bil Santonino že v Celju, kjer so bili gostje cesarskega namestnika Andreja Höhenwarta, o katerem ve povedati polno hvale. Ob odhodu v domovino, 4. junaja, jim je poslal še vroč najslajše rebule, skledo z jelenjim mesom v popru in srebrno posodo s češnjami.

humor

Italijanski dramaturg in pisatelj Luigi Antonelli je bil poročna priča prijatelju iz Abrucov. Nekaj let po poroki je srečal zakonca blizu gledališča Valle v Rimu. Po pozdravih in objemih je Antonelli vprašal prijatelja:

»Imaš kaj otrok?«

»Ne še.« je odgovoril prijatelj.

»In gospa tudi ne?« je spet vprašal raztreseni pisec.

je poročil mnogo parov. Na vrata poročne dvorane je dal pritrčiti napis: »Od opoldne do dveh zaprto. Ti dve uri imate čas za premislek.«

Ko so grškemu filozofu in Sokratovemu učencu Aristipu povedali, da mu Laida ni zvesta, je dejal: »Prava reč! Ne plačujem je zato, da je ne bi mogel uživati nihče drug, temveč zato, da bi jo lahko užival jaz.«

Angleškega filozofa Francisca Bacona so vprašali, katere starost je za ženitev najprimernejša.

»Katerakoli.« je odgovoril filozof, »kajti žena ti je ljubica, dokler si mlad, tovarišica, ko prideš v zrelo leta, in guvernanta kadar ostaris.«

Francoski politik Emmanuel Arago, sin slavne fizika in astronoma Françoisa Araga, je bil nekaj časa pariški župan in

Ludwig van Beethoven in Goethe sta se srečala v Karlovih Varah. Ko sta se spoprijateljila, sta se rada vozila s kočijo na dolge sprehode. Mimoidočiči so se nenehno ustavljali in ju pozdravljali.

»Zoprno je biti tako slavens«, je rekel Goethe, »vsi me pozdravljajo.«

»Ne vznemirjajte se«, je pripomnil Beethoven, »morda pozdravljajo mene.«

Znani francoski filmski igralec Jean-Paul Belmondo je takole označil egoista:

»Egoist je človek, ki ne misli name.«

Papeža Janeza XXIII. te nekoč vprašal obisko-

valec, ki je želel začeti pogovor:

»Sveti oče, koliko ljudi pravzaprav dela v Vatikanu?«

Papež je odgovoril: »Polovica.«

Ko je André Gide umri, je Francois Mauriac prejel telegram z naslednjo vsebino:

»Pekla ni. Stop. Mirno si privoščiti žuljenje. Stop. Povej tudi Claudelu. Gide.«

Papež Pij V. je večkrat dejal, da je bil skoro pričnan, da bo prišel v nebesa, ko je bil še samostanski brat; ko je postal kardinal, je pričel dvomiti o tem; zdaj, ko je papež, pa je skoro prepričan, da je pogubljen.

horoskop

21. marec — 20. april

24. sept. — 23. okt.

Prepirali se boste za oslovo senco, kar vam ne bo preveč koristilo. Svojo energijo usmerite raje v večjo poslovnost.

Bo nekaj možnosti, da si finančno opomorete. Pridnost vam bodo zavidali. Ne pozabite na neko obljubo in neki datum.

21. april — 20. maj

24. okt. — 22. nov.

Radi bi držali križem roke in čakali, da bodo uspehi prišli sami po sebi. V prihodnjih dneh boste morali spreminiti taktiko.

Svojih sanj ne boste uresnili in morali se boste sprijazniti z dejstvi. Potovanje boste odložili in vam kasneje ne bo žal.

21. maj — 21. junij

23. nov. — 21. dec.

Obeta se vam mala sitnost, ki vas bo čustveno prizadela. V družbi ne bodite preveč zgovorni, o skrivnostih pa molčite.

V delovnem okolju boste igrali prvo violino. Sporočilo, ki ga čakate, vas bo razočarovalo. Bolj zaupajte prijateljem.

22. junij — 22. julij

22. dec. — 20. jan.

Problem, s katerim se boste spopadli, ne bo tako velik, kot se zdi. Potrebno bo le malo potrpljenja in več zaupanja vase.

Z glavo skozi zid ne boste mogli, zato boste uveljavili le malo svoje volje. Prihranite nekaj prizadevanj za konec tedna.

23. julij — 23. avgust

21. jan. — 18. febr.

V domačem okolju boste doživeli velike spremembe, v službi bodo od vas zahtevali še več. Ob koncu tedna boste potovali.

Zamenjali boste delovno okolje in počutili se boste bolje. Partner vas bo presenetil s pozornostjo, ki je niste pričakovali.

24. avgust — 23. sept.

19. febr. — 20. marec

Preganjal vas bo občutek krivde, ki pa ga boste premagali v prihodnjih dneh boste imeli vrsto uspehov. Previdnost v prometu!

Zašli boste v denarno stisko, ob tem pa bo treba poravnati še star račun. Nekdo misli na vas in pričakuje več naklonjenosti.

Premalo trenerjev

Pred dnevi so na seji upravnega odbora področnega združenja za učitelje, učiteljev in trenerjev smučanja ugotovili precejšnjo aktivnost članstva v minulim obdobju. Trenutno je v združenje včlanjenih 124 vaditeljev, 24 učiteljev in le trije trenerji. Ti kadri predstavljajo 14 odst. vseh smučarskih kadrov v Sloveniji. Kljub temu, da je to število še dokaj zadovoljivo pa ni zadostno predvsem v višje kvalificiranih kadrih — trenerjih.

Pa mnenja odbora mora biti v bodoče glavna skrb posvečena vzgajanju učiteljev ter trenerjev smučanja. V sezoni 1972/73 bodo organizirali obnovitveni seminar, veliko pozornost bodo posvečali kandidatom za učitelje in trenerje, saj bodo le tako še izboljšali strokovno usposobljenost svojega članstva. Smučarske šole bodo organizirali v osnovnih organizacijah, profesionalna smučarska šola pa bo delovala na Golteh. Posebno pozornost bodo morali člandi področnega združenja posvetiti tudi pomoči pri rekreativnem smučanju, ki je v vseh občinah že precej razširjena veja rekreacije. Vedno bolj pa se uveljavlja tudi smučanje v šolskih športnih društvih, kjer bo prav tako treba pomagati. Skratka dela je za vse vadielce, učitelje in trenerje smučanja dovolj.

Z resnim delom pa se ne bo izboljšalo le stanje v poznavanju smučarske veščine »navadnih« smučarjev, ampak bodo člani združenja lahko v veliki meri tudi pripomogli k boljšim tekmovalnim dosežkom celjskih in okoliških smučarjev. — ed

SEJEM SMUČARSKE OPREME

Občinska zveza za telesno kulturo Celje je tudi letos pripravila sejem rabljene smučarske in drsalne opreme. Tako bodo v soboto 16. decembra na tržnici lahko mladi koristniki smučarske opreme svojo prodajo in nabavili novo po mnogo nižjani ceni. Takšna izmenjava je pri nas že tradicionalna in zelo koristna. Doraščajoči otrok tako finančno lažje dopolnjuje svojo opremo. Sejem bo odprt ob 15. uri.

Dvakrat Ingrad

Pred dnevi se je končalo občinsko sindikalno prvenstvo v namiznem tenisu v vseh kategorijah za leto 1972. Pri končnem vrstnem redu je bil odločilen plasman spomladanskega in jesenskega dela tekmovanja. Sistem končnega obračunavanja je bil običajen: prvo mesto šteje toliko točk, kot je ekip, ostala mesta pa so točkovana s točko manj — za oba dela tekmovanja posebej.

Tako je končni vrstni red v tekmovanju namiznoteniskih ekip takle: CLANI: 1. Ingrad 72, 2. Aero 71, 3. Zelezarna 69, 4. Prosveta 63, 5. Cinkarna 63 (slabša razlika v setih), 6. Zelezarnica 63, 7. Tkarnina 60, 8. Klma 55, 9. EMO 54, 10. Libela 53 itd. STAR. CLANI: 1. Aero 24, 2. Cinkarna 20, 3. Zelezarna 19, 4. Kovinotehna 15, 5. EMO 15, 6. Elektro 14, 7. Etol 11, 8. Toper 10, 9. Ingrad 7, 10. CE-KA 6 itd. CLANICE: 1. Ingrad 26, 2. Elektro 24, 3. Cinkarna 18, 4. LK Savinja 17, 5. Kovinotehna 17, 6. Gimnazija 16, 7. Sava 16, 8. Toper 16, 9. Zelezarnica 8, 10. EMO 7 itd. T. G.

TURNIR V PLANINI

V Planini je bil pred dnevi v počastitev praznika Republike prijateljski košarkarski turnir, na katerem so nastopili pionirji, pionirke in člani.

Rezultati — pionirke: Planina : Slivnica 17:9, Sentjur : Slivnica 10:3, Sentjur : Planina 20:8, pionirji: Sentjur : Planina 44:20, člani: Sentjur : Store 56:63, Sentjur : Rog Slatina 55:46, Store : Rog Slatina 84:44.

V Celju

SEZONA V ZNAKU „UU“

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje sta ponovno razpisali natečaj za najboljšega celjskega športnika in športnico v minulim letu. To tradicionalno tekmovanje so v tem letu razširili na celotno regijo, ki jo pokrivata Novi tednik in Radio. To je vsakakor pametna odločitev, kljub temu da bistveno ali pa sploh ne bo vplivala na končni vrstni red, v katerem bodo verjetno navzlic razširjenim propozicijam samo celjski športniki.

Bolj hvalevredna je odločitev, da se v propozicije za najboljšega športnika vnese poleg rezultatov tudi lik športnika ter ostale njegove dejavnosti, kar prej ni bila navada, je pa dobro, da to postane.

Preidimo k predlogom:

Mislim, da niti med športniki niti med športnicami nimamo posebnih izbiranj ali kolebanj med enim in drugim ali celo tretjim. Med športniki si vsekakor zasluži prvo mesto in s tem naslov najboljšega celjskega športnika (zdej bo naziv verjetno širši!) dvigalec uteži Jože Urankar, član TVD Partizan Celje, sekcija za dviganje uteži. Že vrsto let je v svoji kategoriji najboljši v Jugoslaviji, državni rekorder, ustanovitelj celjske sekcije, eden izmed tistih, ki je pripeljal celjsko ekipo v I. zvezno ligo in se — za krono — letos udeležil olimpijskih iger v Münchnu, kjer ni razočaral. Poznati je treba pogoje, v katerih je treniral, in objektivnezi bodo priznali, da je njegov uspeh velik. Sicer pa ne gre samo za njegov uspeh, temveč za afirmacijo celjske sekcije za dviganje uteži, celjskega športa, dviganja uteži v slovenskem in jugoslovanskem merilu ter ne nazadnje — za lik športnika.

Obisk pri TVD Partizan Gomiljsko

POTREBUJEMO POMOČ

Z obiskom pri partizanskih društvih smo nadaljevali ter obiskali TVD Partizan Gomiljsko. Društvo TVD Partizan Gomiljsko je bilo pred nekaj leti med najboljšimi v občini Zalec. Priredjali so razne telovadne nastope in telovadne akademije na katerih je nastopal tudi Miro Cerar. Leto, dve nazaj pa je društvo med zadnjimi v občini. Toda deluje še samo sekcija odbojke, nogometa in namiznega tenisa občasno. Da bi kaj več zvedeli zakaž je društvo s svojo aktivnostjo prenehalo, smo poiskali predsednika Partizana tov. Makska Košenina ter mu zastavili nekaj vprašanj.

Tov. Košenina kako dolgo ste že predsednik Partizana na Gomiljskem?

Predsednik Partizana sem že več kot 20 let.

SIP ZMAGOVALEC

Delavske športne igre, ki jih vsako leto v Zalcu organizira komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu so za letos končane. Vsega skupaj je sodelovalo 22 delovnih organizacij s 183 ekipami ali 1268 posamezniki. Letos so tekmovali v 11 športnih panogah in to v atletiki 13 ekip, smučanju 14, plavanju 17, rokometu 13, malem nogometu 23, namiznem tenisu 26, streljanju 18, odbojki 8, šahu 16, krosu 8 in v kegljanju 27 ekip.

Prvo mesto je pripadlo delovni organizaciji Strojno industrijskemu podjetju iz Sempetra s 3200 zbranimi točkami. Športniki tega kolektiva so bili prvi v naslednjih športnih panogah: rokometu,

atletiki, smučanju in šahu.

Ali ste z aktivnostjo v društvu že kdaj tako na slabem kot zadnje leto?

Moram priznati, da je aktivnost v našem društvu zadnji dve leti zelo slaba.

In kje naj bi bil vzrok?

Največ nas muči dom Partizana. Dom je bil zgrajen 1948. leta. Za tedanje pogoje deča je bil zadovoljiv. Pred dvema letoma pa se je pokazalo, da je streha na domu pričela spuščati vodo, da je stene, ki so bile zidane v lesenimi podporniki napadla lesna goba in, da so tla v dvanajstih prav tako že uničena. Tako nam je v zimskem času onemogočena vadba in naši člani se zatekajo k drugim društvom TVD Partizan, ki imajo v zimskem času ogrevane telovadnice.

homogenosti ekipe bi bila verjetno tudi sama še bolj opazna, sta pa nedvomno talenta velikih dimenzij!), košarkarji Sagadini, dvigalec atlet, kar sta bila Vazič, Cer van) itd. Med članicami ne gre prezreti odličnih uspehov štorskih kegljavk Ludvigove, Ocvirkove, Urhove in ostalih, mlade Završnikove v konjskem športu, nekaterih nadebnih plavalk, atletinj Dermolove, Pavšerjeve, Urankarjeve in ostalih, ki pa še vedno ne napovedujejo tistih časov celjski ženski atletiki, kot jih je imela s Šikovičovo, Stamejčičovo, Lubejevo in mnogimi drugimi.

Za zaključek: to je samo delček mnenja o letošnjih uspehih celjskih športnikov in športnic. Veseli smo jih. Za še večje uspehe, ki pa niso bili takšni kot prejšnja leta, pa niso odgovorni samo športniki, temveč še vrsta drugih faktorjev. Doseči moramo, da bodo tudi celjski športniki v prihodnje dosegali boljše in kvalitetnejše uspehe. Takšne uspehe, da ne bomo govorili samo o »UU« (Urankar in Urbančič), temveč mnogo širše: tako v kvaliteti, kot tudi njeni predhodnici kvantiteti.

T. VRABL

Ste problem glede doma že poskušali rešiti?

Problem doma sem že večkrat omenil na raznih sestankih OZTK Zalec, vendar do sedaj še ni bilo nič rečenega kako in kje dobiti sredstva, da bi se dom popravil. Pri gradbenem podjetju Ingrad so nam že obljubili, da nam bodo pomagali.

Koliko pa bi stalo popravilo?

Po mojem mnenju, da bi dom usposobili za nadaljnjo vadbo tudi v zimskem času, bi popravilo stalo okoli 150 tisoč dinarjev.

Ker v kraju nimate gospodarskih organizacij, od kod dobiti sredstva za aktivnost v društvu?

Mi se, če lahko rečem, preživljamo samo od dotacije Občinske zveze za telesno kulturo Zalec. Letos smo prejeli 1500 din, kar pa je znatno premalo.

Ali imate kako posebno željo?

Da bi čimprej določili denar za popravilo doma.

T. TAVČAR

T. TAVČAR

športne vesti

KOŠARKA

VISOK PORAZ

V nadaljevanju tekmovanja v II. zvezni košarkarski ligi so Celjani gostovali v Domžalah in po slabi igri izgubili z domačo ekipo z rezultatom 95:78 (43:24). Še posebej katastrofalni za Celjane je bil prvi polčas tekmovanja, ko so dosegli vsega samo 24 košev, kar se celjskim košarkarjem ni pripetilo že več let. Po treh minutah igre, ko so Celjani še vodili s 6:5 nato cele 4. minute niso dosegli koša in Domžale so povedle z 19:6. V 11. minuti pa je bil že 31:8 za domačine. Celjanom se je obetala prava katastrofa, če bi jo bilo še več. Celjanom se je obetala prava katastrofa, če bi jo bilo še več. Celjanom se je obetala prava katastrofa, če bi jo bilo še več. Celjanom se je obetala prava katastrofa, če bi jo bilo še več.

V naslednjem kolu Celjani spet gostujejo in sicer proti močni vrsti Rudarja iz Trbovelj, za katero letos igra tudi proslavljeni jugoslovanske košarke Ivo Danec.

JANEZ CEPEL

HOKEJ NA LEDU

V nadaljevanju državnega hokejskega prvenstva Jugoslavije so celjski igralci igrali tokrat proti Slaviji. Srečanje so izgubili z rezultatom 2:10 (1:4, 1:4, 0:2). Zadetka za Celje je dosegel Dani Keršič na odlično podajo Brataca.

Celjani so tokrat izgubili srečanje od katerega so mnogo pričakovali. Žal pa je bolezen oprabila svoje. Ob povratku iz Beograda ko so igrali proti Partizanu je zbolel za gripo kar osem igralcev in tako so počivali kar pet dni. Šele v petek so imeli prvi trening in v srečanju proti Slaviji večkrat popolnoma obstali. Skratka niso imeli moči niti volje za večje uspehe in bolj trdno borbo. Upama, da ta bolezen ne bo v prihodnjih dneh preprečila redno delo v celjski ekipi, ki sedaj dvakrat gostuje proti Jesenicam in Olimpiji ter se doma ponovno pomeril z Medveščakom 23. decembra. Na razpredelnici so Celjani še vedno šesti s štirimi točkami.

ŠAH

Celjski šahisti so zaključili svojo republiško ligo z lepo zmago in uspehom. V zadnjem kolu so premagali Radensko s 7,5:2,5. S tem so potrdili, da so še vedno najboljši v tem delu republike, pa če ravno še sedaj zaradi nekaterih protestov ne vemo končnega vrstnega reda. Vsekakor pa bodo Celjani vsaj drugi. Proti Radenski so iz Celje točko priborili Pevec, Ojstrev, Pertinač, mladince Oprešič ter tekmovalki Pongračeva in Hudnikova. Remizirali so Bervar, Janbec in Bogadi, izgubil pa je mladinec Kostomaj.

MOTORISTIKA

Na svečani način so v Beogradu izročili letošnjim državnim prvakom v avto moto športu naslove državnih prvakov za sezono 1972. Med zmagovalci sta tudi celjska tekmovalca AMD Stander, Norbert in Bert Salobir, ki sta osvojila naslov najboljših v kategoriji prvo kolidarjev. Naše čestitke.

JUDO

Te kmovalec Ivo Reyer v judo ligi Slovenije so imeli v petki v Celju zastale borbe za republiško prvenstvo. Žal so obe srečanja izgubili in to proti Šiški 3:4 in Murski Soboti 3:4. Borbe so bile precej izenačene in z malo več vrve bi lahko osvojili vsaj dve točki. Za Celje so točke priborili Tanho in Maruša, ki sta zmaga dvakrat ter Cepuš in Vasiljevič. Na razpredelnici so Celjani sedmi s dvema točkama.

KARATE

Primat najboljših karate ekip ostane v Celju. Na letošnjem republiškem prvenstvu organizacije Budokai je moštvo Celja ponovno potrdilo svojo kakovost. Celjani so po vrsti premagali vse nasprotnike. Najprej Krško 3:1, Ljubljano 3:1, Rimske Toplice 2:1, Izola 3:1 in v finalu močno Olimpijo 2:0. Sesterka Kolar, Antle, Špijak Denžič, Čanžek in Gobec je bila najbolj homogena in tudi pristranski sodniki ji niso mogli tokrat škodovati. Posebno pohvalo pa zaslužijo Gobec, ki je bil težje poškodovan, mladi Čanžek in zvi Denžič. Ti so tudi osvojili največ točk za letošnjega republiškega prvaka.

Druga celjska vrsta, ki je tekmovala pod nazivom Mladinski klub je bila peta. V četrtfinalu je izgubila proti Izoli 1:2, prej pa premagala Zagorje 4:0 in izgubila proti Olimpiji 0:1. V tej vrsti so s borili Kunst, Sepec, Rozman, Kramar, Kračun.

KEGLJANJE

Kegljavke Kovinarja so zaključile svoje tekmovanje v četverbojni štirih kegljih. Osvojile so tretje mesto za Ljubljano-Center in Slavenjgradcem. V Ljubljani so bile v zadnjem nastopu tretje in po dle 2365 kegljev. Najboljša predstavica je bila Urhova s 426 keglji.

V občinski kegljaški ligi so se na celjskem kegljišču pomerili Kovinotehna 6648, Libela 6360 in Invalid 6227 kegljev. Najboljši posameznik je bil Podgoršek (Invalid) z 893 keglji. Tekmovanje se nadaljuje.

Eva Ludvig, članica Kovinarja iz Stor je sodelovala na velikem kegljaškem tekmovanju za Pokal Karpatov v Bukarešti. Skupaj s Dragušem sta osvojila zelo dobro četrto mesto in premagala vse kegljaške pare podonavskih dežel, razen domačinov, ki so osvojili prva tri mesta. Eva Ludvig pravi, da je s svojim rezultatom 388 točk slabša in je onemogočila svojemu partnerju boljši rezultat, kar je Draguš je podrl 931 kegljev.

JOŽE URANKAR DRŽAVNI PRVAK

Značilni dvigalec uteži, Jože Urankar je za zaključek sezona dosegel nov uspeh. V Somboru je na državnem prvenstvu potrdil v svoji kategoriji primate in premočno zmaga z rezultatom 412,50 kg. V lahko težki kategoriji je tako v letnem državnem kvalifikatorju v poteru 170 kg in sunku 160 kg. S tem je že drugič postal državni prvak.

Te kmovalec vilenja Melančič v težki kategoriji osvojil odlično drugo mesto s 402,50 kg. Njegov rezultat je prav tako nov rekordni dosežek tega nadarjenega dvigalca.

prometne nesreče

TRETJA SMRT V TEDNU

FRANC BREČKO, 41, iz Celja se je peljal s kolesom proti Zalcu, in sicer po levi strani desne polovice ceste. V bližini Novega Celja je za njim pripeljal voznik osebnega avtomobila STANISLAV SLEMENŠEK, 24, iz Celja. Kolesarja je prepozno opazil, vendar je kljub temu zavil v levo, toda kolesarja je vseeno zadel. Brečko je na kraju nesreče umrl.

OTROK JE UMRL

ROMAN GRACER, 22, iz Celja je vozil z rešilnim kombijem iz Celja proti Vranskemu, v Zalcu je na prehodu za pešce prečkal cesto 12-letni VINKO PIKL iz Zalca. Voznik kombija je s prednjo desno stranjo zadela otroka ter ga zbil v železni steber. Vinko Pikel je dobil tako hude telesne poškodbe, da je na kraju nesreče umrl.

SMRT KOLESARJA

STEFAN ČEPIN, 57, iz Celja se je peljal s kolesom po Japlovi ulici in zavijal na levo, ko je prišel v križišče s Cesto v Laško. Tako je izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila Antonu Ramsaku, 41, iz Ma-

ribora, ki je kolesarja zadela, in ga vlekla približno 30 metrov. Kolesarja so težko poškodovane prepeljali v bolnišnico, kjer je ponoči umrl.

VIŠEČE SKALE NAD CESTO

PERDO DRAGAR, 36, iz Pristave je vozil s tovornim avtomobilom iz Radeč proti Celju. Ko je pripeljal v Veliko širje, kjer je hitrost vožnje omejena na 30 km/uro, je vozil s primerno hitrostjo, ko je opazil, da prihaja nasproti tovorni avtomobil, ki omejitve ni upošteval. Voznik Dragar je ustavil skrajno desno, medtem ko je voznik tovornjaka s prikolico tudi zaviral, zavij desno ter s prednjim delom kabine zadela v masiv višičih skal. Škoda znaša okoli 9.500 dinarjev.

NEZAVAROVAN ŽELEZNIŠKI PRELAZ

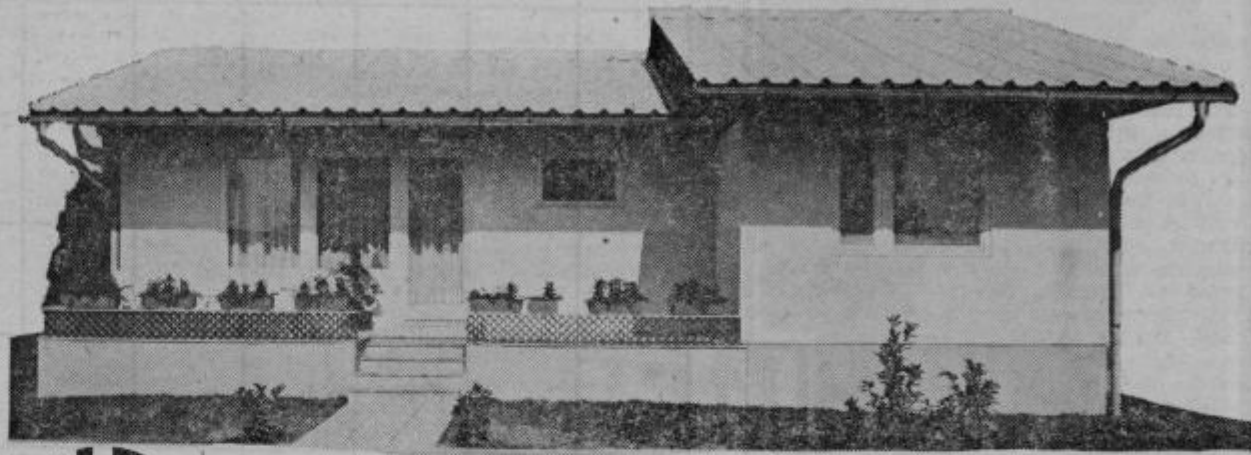
ALBERT KRIZAN, 42, iz Kačjega doła je vozil iz Podpiata proti Rogaški Slatini. Pri odcepu ceste je nameraval zaviti v desno in prečkati nezavaran železniški prelaz. Ni se prepričal, če je pot prosta in tako ga je zadela lokomotiva tovornega vlaka ter odbila s proge. V avtomobilu so bili še štirje otroci, poškodovani pa so se voznik Krizan ter otroka, 11-letni Albert ter 13-letna Darinka. Škoda na vozilu znaša okoli 10.000 dinarjev.

OBRTNO GOSPODARSKO PODJETJE

V ZALOGI IMAMO VSE VRSTE FOTOAPARATOV IN FOTOMATERIALA! OBISCITE NASO PRODAJALNO NA TOMSICEVEM TRGU 2!

MARTIN DREV
PETROVCE
DREŠINJA VAS 46 a
AVTOKLEPARSTVO IN LIČARSTVO

JELOVICA

STANOVANJSKE HIŠE VRTCE ŠOLE

PISARNIŠKE OBJEKTE GRADBIŠČNE BARAKE PO NAROČILU

proizvaja in montira **JELOVICA Škofja loka**

RADIO Celje

Zabeček dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.30 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi, Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni glasbo, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, Zaključek ob 18.00 uri.

Cetrtek, 14. decembra: 8.50 — Pod Konjiško goro, 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 15. decembra: 8.50 — Po laški občini, 17.30 — Turistična oddaja, 17.45 — Naši zbori: otroški in mladinisti zbor III. osnovne šole.

Sobota, 16. decembra: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Poslušate jih najraje.

Nedelja, 17. decembra: 10.30 — napoved časa in sporeda, 10.33 — prenos javne radijske oddaje iz Šempetra v Savinjski dolini (zaključek sindikalnih športnih iger), 11.33 — obvestila, 11.48 — zabavni glasbo, 12.08 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.58 — nedeljska glasbena razglednica, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 18. decembra: 8.50 — Krišem po Kozjanskem, 17.30 — Športni pregled, 17.45 — Novo pri Jugoslovu

Torek, 19. decembra: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — Torkova reportaža, 17.45 — Domači ansambli: tamburaški orkester ZPD Franca Prešerna.

Sreda, 20. decembra: 8.50 — Zvonenje ob Paiki, 17.30 — Iz dela občinskih skupščin, 17.45 — Iz arhiva resne glasbe: glasba za klavir in kitaro

TV spored

NEDELJA 17. decembra:
9.00 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec) (Bgd)
9.45 Po domače s ansambliom Milana Kržana (Lj)
10.12 Kmetijska oddaja (Bgd)
10.55 Moznik (Lj)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
11.30 Poročila (Lj)
11.35 Vsi vemo vse — kviz (Lj)
12.55 TV kuhinje (do 13.15) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE:
Mestice Peyton, Za konec tedna, Sport (Lj)
18.00 Poročila (Lj)
18.05 Kralj potepuhov — barvni film (Lj)
19.40 Reportaža (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Mojstri — humoristična oddaja (Bgd)
21.15 Slib in pesen (Zg)
21.30 Sportni pregled (JRT)
22.00 Poročila (Lj)

PONEDELJEK, 18. decembra:
9.05 Odprta univerza (Bgd)
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 Francosčina (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.35 TV obzornik (Lj)
ODDAJE PINSKE TV:
Globoko zamrznjeni učitelj — otroška oddaja (Lj)
Laponska poje (Lj)
19.00 Minci za mlade (Sa)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Razgovor s predstavnikom Pinske TV (Lj)
20.35 Vojni samotar — TV drama (Lj)
21.40 Vročé šezno — dokumentarna oddaja (Lj)
22.15 Arno Domini — zabavno glasbena oddaja (Lj)
22.40 Odpoved finskega večera (Lj)
22.45 Poročila (Lj)

TOREK, 19. decembra:
9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Ruščina (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Ruščina — (Zg)
15.55 TV vrtec (Zg)
16.10 Angleščina (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.50 Tiktak: Alenčica sestra Gregčeva, barvna oddaja (Lj)
18.05 Risanika (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Naši zbori: Collegium musicum, barvna oddaja TV Bgd-Lj
19.30 Regionalna arhitektura: Delavska in fužinska hiša (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Ali so še angečki — barvni film (Lj)
22.30 Likovni noktarno: Vladimir Makuc — barvna oddaja (Lj)
22.35 Poročila (Lj)

SREDA, 20. decembra:
8.30 TV v šoli (Zg)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.50 Prigode psa Civila (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Po domače z Dobrimi znanci (Lj)
19.05 Od filma do filma (Lj)
19.30 s kamerom po svetu: Kilimandžaro—Kenija (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Stenhal: Rdeče in črno: III. del (Lj)
22.10 Poročila (Lj)
22.30 Po sledih napredka (Lj)

CETRTEK, 21. decembra:
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 Francosčina (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.15 Vsi vemo vse — Pionirski kviz (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Druščina Jehu — serijski film (Lj)
19.00 Sedem morij (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Četrtekovi razgledi (Lj)
21.25 V Petrovič: Popje z očiglednega grma — III. del (Lj)
22.15 W. A. Mozart: Così fan tutte — I. del (Lj)
23.35 Poročila (Lj)

PETEK, 22. decembra:
9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (Bgd)
14.40 TV v šoli (Zg)
16.10 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.50 Polka je ukazana — barvna oddaja (Lj)
18.10 Rosnika (Lj)
18.20 Obzornik (Lj)
18.35 Drsanje — oddaja iz otkla Rekreacija (Lj)
18.45 Ekonomsko izrazoslovje: Poslovne banke (Lj)
18.50 Duo Horak (Lj)
19.10 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
19.20 Iskra in manjtrja trgovina — reportaža (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Reportaža (Lj)
20.40 Ob Dnevni JA (Lj)
21.40 Most — jugoslovanski film (Lj)
22.10 Poročila (Lj)

SOBOTA, 23. decembra:
9.35 TV v šoli (Zg)
11.00 Marisistem (Sa)
16.30 Košarka Crvena zvezda: Olimpija — prenos (Bgd)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Gospod: Piper (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Filmska burleska (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Akord: Kosova — prenos (Bgd)
22.00 Arsene Lupin — francoska barvna serija (Lj)
22.50 TV kuhinje (Lj)
23.10 Poročila (Lj)

CELJE
Poročilo se je li parov, od teh ANTON KOŠIR in DARINKA KOVAC, oba iz Škofje vasi;

SENTJUR PRI CELJU
ANDREJ TRUPEJ, 28, mizar, Podlešje in MARIJA ZVEGLER, 21, delavka, Vodruž; IVAN BORSIC, 22, mesar, Voduce in VERONIKA CIMERMAN, 27, poljedelka, TRATNA ter IGNAC MASTNAK, 25, šofer, Slivnica in SILVA STRAVS, 31, poljedelka, Loka pri Zuzmu.

SMARJE PRI JELSAH
FERDINAND MACEK, Lopaca in DANICA SIKOŠEK, Poklek; ALOJ-

ZLI KOROSEC, Babna brda in ZVONKA LOJEN, Babna gora.

ZALEC

IVAN NOVAK, 23, Podkraj in PAVLA TRAVNŠEK, 23, Janškovo; FRANC KOVČE, 24, Loke in MAJDA BLATNIK, 22, Tabor; FRANCISEK BREČI, 31 in IDA POTOCNIK, 18, oba iz Libo; ANTON TURINEK, 36 in CECILJA TAJNŠEK, oba iz Podkraj; IVAN MAROV, 31, Parčlje in CVETKA JELEN, 21, Polzeja; IVAN LAZNIK, 23, Podvrh in MILICA REBERČNIK, 21, Ljubija; DUSAN HRIBERNIK, 20, Dolenja vas in SONJA LEBER, 20, Maske; FRANC IVANEK, 25, Levoc in VERONIKA ZVER, 23, Mota; STANISLAV URH, 35, Vransko in MARIJA MIKULEC, 23, Celje; JANEZ GABROVEC, 20, Belavšek in MICILKA KRANJEC, 26, Arja vas; JOZEF PINTER, 61, Gomilsko in MATILDA HRIBERNIK, 50, Grajska vas; JOZEF VEDENIK, 23, Gornja vas in MARIJA DERCA, 19, Trnava; BOGDAN BREČKO, 20 in SLAVICA JAZBEC, 18, oba iz Gotovelj; STEFAN GOLOB, 21, Gotovelje in SLAVICA VINKSEL, 20, Griše; FRANC NEMIVŠEK, 23, Pongrac in IRENA BURJAN, 27, Pongrac.

CELJE
37 dečlov in 25 deklic

SENTJUR PRI CELJU

1 deček

CELJE

JOZE LAPORNIK, 62, Podvine; JOSIP STROJS, 68, Studenca; MARIJA KOSUTNIK, 76, Celje; AMALJA SANTALAB, 62, Celje; AV GUST PIRNAT, 68, Ribnik; SLAVKO LETONJE, 15, Lepsa njiva; NE ZA SKOK, 63, Vransko; MARIJA

ZVER, 35, Nova Dobrova; ALOJZ ŠOSTER, 69, Frankolovo; JOZE AMON, 28, Teharje; STANKO OZIMEK, 68, Lahomšek; MARTIN KOS, 64, Ljubljana; ADELBERT ZAVRSKI, 67, Zg. Negonje; JURIJ IVANOVSKI, 73, Celje; JOZE PAVLIČ, 73, Celje; MATEVZ NOZMAH, 63, Dobovec; TEREZLIJA BRATIC, 68, Celje; JOZE MLAKAR, 51, Breze; MARTIN GONJAK, 61, Besenškovo Bukovje; MARIJA POTOCNIK, 75, Vojnik.

GORNJA GRAD

JANEZ ZEROVNIK, 86, preužitkar, Dol; MATIJA ZAVERŠNIK, 72, preužitkar, Lenart; VLADIMIR ZEHLEJ, 51, kmetijski tehnik, Boča.

SMARJE PRI JELSAH

KAROL LIPNIK, 56, Ločendol; ALOJZ JEGER, 28, Rog, Slatina; MARIJA JUG, roj. Tomplak, 87, Podlešje; KATARINA TERBOVC, roj. Ogrizek, 79, Topole; JANEZ POBEZIN, 66, Cerovec; VLADIMIR KOBIL, Rogatec; BERTA SMELH, 64, Kačji dol; BARA ŠMIT, roj. Vešljar, 78, Čača vas; FRANC KRUMPAK, 51, Rog, Slatina; JANEZ STRASEK, 87, Stranje; MATILDA HOFBAUER, 70, Jerovska vas.

POSLUŠATE JH NAGRADJE

Vsem bralcem Novega tednika in ljubiteljem POP lestvice »T« lep pozdrav.

Teden je naokoli in spet je pred vrati 10 najbolj priljubljenih melodij. Lestvica je sestavljena po podatkih, ki so nam jih posredovale Tehnocomercatorjeve prodajalne »Radio«, »Elektro« in Veleblagovnica »T«.

Vaša POP LESTVICA »T«:

1. NEIL DIAMOND
2. ADRIANO CELENTANO
3. FRANC REBERNIK
4. THE LES HUMPHRIES SINGERS
5. ĐIMI STANIĆ
6. ACO SIMONOVSKI
7. PETER D. KELLY
8. SEDAM MLADIH
9. SLADE
10. OPATJSKI SUVENIRI

- SONG SUNG BLUE
UN ALBERO DI 30 PIANI
TANJA
MICHAEL
KAD LJUBIM
ZBOGOM, AKROPOLIS
SWEET VIRGINIA
EMINA
LOOK WOT YOU DUN
KAD NEKOG VOLIS

Ime in priimek: _____
Točen naslov: _____
Naslov skladbe: _____

Piošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio« (»obkroži«)

Kupone pošljite najpozneje do srede 20. decembra 1972, do 12. ure na naslov »NOVI TEDNIK« Celje, Gregorčičeva ulica 5.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

mali oglasi

PRODAM

WV 1500 v odličnem stanju poceni prodam. Daniel Novak, Vojkova 9 Celje.

MANJSE adaptirano stanovanje z garažo in delavnico prodam. Ogled možen po 15. uri. Blatnik, Bruslovce 21.

TAKOJ vseljivo enosobno stanovanje z vsemi pritliklami v Celju prodam. Vprašati Trubarjeva 77.

MOTOR z 20.000 prevoženih km za avto Skoda S-100 69 let. in druge dele ugodno prodam. Brenc Marjan, Zg. Hudinja 12 Celje.

KRZNEN plašč, nov — črn, pana fix nutriet, prodam. Ogled pri krznarju Stevo Pavič, Celje, Zidanškova ul.

SKODO MB letnik 1966 prodam. Ogled možen petek in sobota od 8. ure dalje pri AMZS na Ljubljanski cesti.

OLJNI gorilec za centralno kurjavo — nov — znamke »FUELMASTER« — 35.000 kcal. prodam. Košič Ivan, Ul. bratov Dobrotinškov 38 Celje (Hudinja).

FORD Taunus registriran za 1973, letnik 1967 prodam. Sarlah Ul. bratov Kresnikov 34 Celje.

ZASTAVO 750 letnik 1966 prodam. Telef. n 213-30.

MOTOKULTIVATOR »Mačeka« s plugom in kosilnico prodam. Ponudbe pod »Mačeka«.

SKODA 1000 MB dobro ohranjeno ugodno prodam. Košec Oto, Migojnice 39 Griže.

MAJHNO kuhinjsko rabljeno pohištvo prodam za 40.000 s. din. Ponudbe pod »Rabljenov«.

SPACEK Furgon 1 1968 prodam ali zamenjam za osebni avto. Ogled Celje, Vego va n. h. Pohule.

FIAT 1300 prodam ali zamenjam za poltovorni avto. Prodaj tudi enosobno prikolico za lažje vozilo. Polajžer Adolf Kompole 107 (toplica) Store.

KUHINJSKE elemente in električni štedilnik ugodno prodam. Sotošek Nada, Mariborska 79.

MAKETO železniške proge N sistem 160x120 prodam. Prežihova 44 Celje.

POHIŠTVO za dnevno sobo prodam. Klajnshek, Trubarjeva 8.

ZAPOSILITEV

DOBER zaslužek nudimo snazilki za eno uro dnevno. Zglasite se v Bife »Park« Celje, Maistrova 2 Celje.

BRIVSKO frizerska pomočnica samostojna išče zaposlitev. Ponudbe pod »V okolici Celja«.

DEKLE za pomoč v kuhinji sprejme Gostilna Lavrič Teharje 23.

ŠIVILJSKA dela sprejemem na dom. Ponudbe pod »Takoje«.

STAREJŠO žensko za pomoč v gospodinjstvu dvakrat tedensko sprejemem. Ponudbe pod »Plačam dobro«.

ISCEM klarinetista za sodelovanje v ansamblu po možnosti s srednjo glasbeno šolo. Resni interesi naj se javijo osebno v prodajalni Obrtnega torbarstva Tomšičev trg 9 ali telefon 23-655.

STANOVANJE

DVOSOBNO komfortno stanovanje v Celju — v bloku — zamenjam za trisobnega ali tri in pol sobnega. Ponudbe pod »Nujno zaradi velike družine«.

OPREMLJENO sobo z garažo oddam dvema moškima. Fartelj Anica Dobojska 36 Celje.

SOBO oddam moškemu. Ramskugler, Aškerčeva 8 Celje.

ODDAM opremljeno ogrevano sobo moški osebi. Ponudbe pod »Mirena«.

STANOVANJE ali večjo sobo vzamem v najem. Plačam več mesecev vnaprej. Ponudbe pod »Čimpreja«.

RAZNO

TRIDESETLETNI fant povratnik želi spoznati dekleta starega 26 let. Ponudbe pod »Velenje«.

10.000 din posojila nujno rabim. Vrnem 12.000 din v desetmesečnih obrokih. Ponudbe pod »Nujno«.

ZAHVALA. Ob biserni poroki staršev Jožefa in Frančiške Jelen iz Andraža se iskreno zahvaljujemo skup-

ščini občine Zalec, predvsem pa predsedniku Jošku Rozmanu za lep govor. Zahvaljujemo se tudi krajevni skupnosti Andraž za lepa darila ter vsem sorodnikom in prijateljem, ki so kakorkoli prispevali za izvedbo tako lepega in visokega jubileja. V imenu bisernoporočencev še enkrat vsem prisrčna hvala.

Sin FERDO z družino.

KUPIM

STAREJŠO nišo ali kakršenkoli objekt za preureditev v stanovanje kupim. Kveder Mirko, Kasaze 96, Petrovče.

STAREJŠO hišo z malo zemlje ali gradbeno parcelo z gradbenim dovoljenjem kupim. Ponudbe pod »Zalec, Sempeter in okolica«.

OBVESTILO

Skupščina občine Celje oddelek za splošne zadeve

obvešča lastnike motornih vozil, da bo

podaljšanja redne letne registracije

za leto 1973 od 18. decembra 1972 do vključno 16. januarja 1973, vsak delovni dan, razen srede in sobote, od 15. do 19. ure, v prostorih skupščine občine Celje, soba št. 1 (sprejemna pisarna) — po naslednjem abecednem redu:

Dne	Črka	Dne	Črka
18. 12. 1972	A—B	4. 1. 1973	M
19. 12. 1972	C—D	5. 1. 1973	N—O
21. 12. 1972	E—F	8. 1. 1973	P
22. 12. 1972	G—H	9. 1. 1973	R
25. 12. 1972	I—J	11. 1. 1973	S
26. 12. 1972	K	12. 1. 1973	S—T
28. 12. 1972	K	15. 1. 1973	U—V
29. 12. 1972	L	16. 1. 1973	Z—Z

Ob podaljšanju registracije bodo lahko lastniki vozil dobili vse potrebe obrazce, koške, plačali pristojbino za javne ceste, prejeli obveznega zavarovanja vozil, v sprejemni pisarni občine.

Vsi lastniki vozil morajo imeti s seboj veljavno osebno izkaznico, zasebni lastniki tovornih vozil, kombijev in traktorjev, pa morajo predložiti tudi potrdilo o plačanih, zapadlih in prijavljenih davkih.

Lastniki motornih vozil, ki za leto 1973 ne nameravajo registrirati vozil, morajo takoj vrniti registrske tablice in prometno dovoljenje.

Iz pisarne oddelka za splošne zadeve SO Celje

»PETROL« — LJUBLJANA POSLOVNA ENOTA CELJE

objavlja prosta delovna mesta

1. delavec — gasilec, za skladišče Celje
2. kurir — snazilka, za upravo v Celju

POGOJI: Pod tč. 1 se sprejme priučen gasilec. Pod tč. 2. se sprejme ne kvalificirana delavka za opravljanje kurirskih poslov in čiščenje uprave s polnim delovnim časom. Za navedena delovna mesta je določena poskusna doba 6 mesecev.

Pismene prijave je treba poslati na upravo PE, Celje, Cesta v Trnovlje 12, v roku 8 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi naše ljubljene mame, stare mame in prababice

MARIJE PREMIK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje in nam izrazili sožalje. Zahvaljujemo se organizaciji ZB, »Hmeza« Zalec, govornikom za poslovilne besede, č. duhovniku in pevkam iz Griž

Zalujoči:

sinova, snabe, vnuki in pravniki

Zalec, 9. decembra 1972

TELEVIZIJA - OKNO V SVET

naša VELEBLAGOVNICA okno v svet mode in novitet

VELEBLAGOVNICA
TIKOVINA
CELJE

ODPRTO NONSTOP

*****

SILVESTROVANJE

prireja ga veletrgovsko, turistično in proizvodno podjetje v svojih gostinskih obratih:

- hotel MERX
- gostišče STARI GRAD
- espresso ŠENTJUR

Zagotovljena dobra jedača in pijača, pohitite z rezervacijami, da ne bo prepozno. Rezervacije za hotel Merx telefon 219-17 in 219-18, za gostišče Stari grad 231-48, Espresso v Šentjurju pa bo odprt vso noč, glasba zagotovljena, brez vstopnine.

Igrali bodo ansambli:

- CORONA
- INTERVAL
- in peli znani pevci

*****

NEVŠEČNA DEDIŠČINA — KASTE

DANAŠNJA NASPROTJA IMAJO KORENINE V 4.000 LETNI ZGODOVINI — OB TUJIH SPOZNAŠ DOMAČA NASPROTJA IN TEŽAVE

»Delhijsci«, to je tisti, ki smo ostali v Indiji, smo imeli burne zajtrke v hotelu Akbar. Prejšnji dan nabrani vtisji so bili blago za menjavo.

Tako je nanese pogovor tudi na kaste. Kaj so kaste, kakšen je njihov izvor, pomen, kakšen današnji odraz?

— Kaste? Svetlejša koža je kdo, višje mesto je. — Ne. Kaste, to je razlikovanje po premožnosti. —

— Nak. Kaste so indijska inačica naših srednjeveških cehov. —

Takšno prepiranje je bilo podobno tistemu; kaj je bilo prej, jajce ali kokoš? Nobena trditvev ni točna zase, približno točno so vse tri skupaj.

TRADICIJA

Kaj je pravzaprav kasta? Mimogrede, Indijci te besede ne uporabljajo, ker je španskega izvora. No, o tem malo kasneje. Najprej zgodbo, ki jo je jugoslovanskemu trgovskemu atašeju pripovedoval visok funkcionar ministrstva za finance:

Pri sekretarju ministrstva so se napovedali sindikalni voditelji. Predstavniki sodobnega indijskega delavskega gibanja so zvirali iz različnih kast. Pred sestankom je sekretar vprašal, s čim lahko komu postrežejo. Samo eden si je zaželel kozarec vode. Sekretar je naročil strežniku, naj prinese vodo. Mine pol ure, vode še ni. Sekretar pokliče strežnika in ostreje zahteva:

— Prinesite gospodu vodo, kot sem naročil! —

Mine ura, mine seja in žejni sindikalist odide neodjejan.

Sekretar ministra pokliče strežnika in ga ostro

prime, zakaj ni izpolnil naročila:

— Oprostite, sir, tistemu, ki je dve kasti nižji od mene, jaz že ne bom stregel. —

To se je zgodilo pred kratkim, v poslopju ministrstva, zgodilo se je četrto stoletja po tistem, ko je bilo v Indiji z ustavo prepovedana meddržavljani diskriminacija po sistemu kast.

Bi bili radi v koži Indire Gandhi in njenih somišljenikov, ki so se odločili za postopno preobrazbo Indije v pravičnejšo, socialistično družbo?

DISKRIMINACIJA

Zadnjič sem opisal srečanje z malimi berački. Ko sem bil pred leti na Blizu, njen vzhodu, so se mi arabski smrkolini, terja joč »bakšiša« obešali za rokave. V Indiji se me nih s koncem prsta ni nihče dotaknil. Indijska ustava odpravlja diskriminacijo, toda ti malčki se prostovoljno, privzgojeno, držijo prastare prepovedi. Nekeč niso smeli stopiti nit v senco pripadnika višje kaste.

Ta strahota, ta za atomsko dobo nerazumljiva tra-

Muslimani so v Indiji redki. Ob delitvi angleške kolonije so se ločili islamski Indijci v oba nekdanja Pakistana, danes Pakistan in Bangladeš. Res muslimani v svojem tisočletnem gospostvu v velikem delu Indije niso podpirali sistema kast, toda tudi boljšega družbenega reda niso prinesli. Starec na tej fotografiji je moral v svojem življenju poznati kaj boljšega, kot je njegova sedanja revščina, saj je tekoče govoril angleščino. Seveda je za fotografiranje zahteval kot fotomodel. Ne veliko. Rupijo. Toda vendarle.

podcelino (vdrti Aryci, svetlopolti nomadi. Podjarmili so s severa na indijsko

jih zaslužili, potiskali proti jugu podceline. Zanje Dravidi niso imeli nič, niti duše.

Iz plemenske ureditve so se Arye sami začeli deliti na sloje. Sloji ali varna so bili v začetku štirje. Brahmani so bili svečeniška, voditeljska kasta. Kaštrijske so bili vojskači, vavšije pa trgovci, obrtniki, kmetje, kolonisti. Najnižja kasta so bili predvsem Dravidi, imenovani šudra.

V tisočletjih se je število kast pomnožilo. Začetno razlikovanje po barvi kože (varna pomeni barvo) se je zgrabilo in kaste so vedno bolj postajale pojem delitve dela, torej poklicev. Toda tu je tudi »majčkena posebnost«. V kasti se ljudje rodijo. Zlatarjev sin bo zlatar, smetarjev smetar in tako iz roda v rod, iz stoletja v stoletje.

In v tisočletjih se je število kast pomnožilo. V Indiji jih imajo od 3 do 4 tisoč. Najnižji, pariji, so zbiralci kož in kosti pobitih in poginulih živali...

Neumnost, boste rekli. Kdo pri nas na praznik loči blagajnika od krojača?

To sem si mislil tudi jaz in odkril znanca Momu Shafiju svojo pogruntavščino:

— Mister Moma. Recimo, da ste vi pometać, vaš sin pa se bo izšolal. Lahko gre iz New Delhija v Bombay. Kdo bo vedel, da je iz nižje kaste? —

Nekam pomilovalno me je pogledal in najprej zardil, da je kot Sikt nasprotnik razlikovanja po kastah. Potem pa povedal:

— Če bi bil jaz Hindu, pometać in bi se moj sin recimo izobrazil, postal uradnik v Bombayju, bi ga vseeno odkrili. Če ne po obnašanju, govorici, navadah, potem gotovo takrat, ko bi mu prišel čas ženitve. Ta brez staršev ni mogoča.

Poražen sem bil s svojo revolucionarno domisljico. Spone kast se v Indiji sicer lomijo, toda najbolj trdovratno se jih držijo ravno tisti, ki jih te razlike najbolj težijo, onečašajo — najnižji sloji, najubornejši in najmanj izobraženi.

JE KJE IZHOD?

Je. Sodobna Indija lomí tradicijo. Ne le sodobna. Aryanstvo ali hinduizem se je že v minulih stoletjih začel rahljati. Nasprotovanje kastam in enakost pred bogom je že 400 let pred nastankom krščanstva začel učiti Budha. Tudi hindujska sekta jaini je postala pribežališče brezpravnih in siromašnih, kaste so zavrgli tudi Sikhi, verska sekta, ki je kot mešanica hinduizma in islamstva nastala pred pol tisočletja.

Tradicijo lomí tudi ustava, predvsem pa izobraževanje. To, da so v Indiji osnovnošolski otroci enako oblečeni za šolo, ni kakšno klubsko razlikovanje med šolami. Enako oblečeni dečki in deklice se zlivajo v miselno enakost obnašanja in navad.

Po ustavi je vsakemu Indijcu dostopen vsak poklic. Mladina se izmotava iz mreže kast tako, daraje zavrača vse kaste, najvišje in najnižje. Seveda gre to počasi.

V hotelu Akbar sem videl dve mišni Indijci. Odrezali sta si lase po fantovsko, oblekli pri kolemu prešite dolge hlače namesto sarija. Tudi rdečega znaka si nista narisali na čelo. Ker je bila ena iz Karale na jugu, druga pa iz Simle na severu, sta se morali pogovarjati v najboljši razširjenem hindi. Morda so bili predniki ene šudre, predniki druge pa kaštrijske. Kdo ve? Dekleti sta se od tega radikalno odtegnili.

Bodi dovolj. Tudi mi nismo angeli. Le pomislimo na socialno strukturo med študenti, na socialni izvor parov, ki ob sobotah stopajo pred matičarje.

Kaste v Indiji pa so 4.000 let stara reč.

Kot v vseh, k napredku stremočih družbah, je tudi v Indiji upanje na boljšo prihodnost — mladina. Čeprav nima dovolj šol, Indija danes zagotavlja vsaj dobri polovici otrok temeljno šolsko izobrazbo. Deklice na tem posnetku so šolarke, oblečene so enako. Okrog vratu imajo rutice, kot naši pionirji, v kitkah rdeče pentlje. V šolah se učijo tudi enakosti, ki naj jih nekeč povede v življenje, ki ne bo poznalo razlik zaradi rojstva v različnih kastah.

KOVINOTEHNA

ZA NOVO LETO ROJSTNI DAN, ZA DRUGE OSBNE IN DRUZINSKE PRAZNIKE SE BOSTE ZAHTEVNE IZBIRE DARILA LAHKO ZNEBILI.

KAKO?

Z DARILNIM BONOM — kupite ga lahko v vsaki prodajalni KOVINOTEHNE — boste prepustili izbiro darila obdarjencu ali jubilarju. Prednost DARILNEGA BONA KOVINOTEHNE je v tem, da ga kupite v katerikoli njeni prodajalni, z njim pa kupite darilo prav tako v eni izmed njenih prodajaln, blagovnic v Celju, Mariboru, Ljubljani, Jesenicah ali Mengešu.

DARILNI BON KOVINOTEHNE je moderen način izkazovanja pozornosti do svojih najbližjih. V vseh prodajalnah in blagovnicah KOVINOTEHNE imajo pripravljena darila, primerna različnim praznikom.

NOVI tednik

50

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161; Naročnina in oglasi: Trj V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Senčar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in klušje: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnina 228-00